

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012

Art. 2. In artikel 2 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor punt 1°, dat punt 1°/1 wordt, wordt een nieuw punt 1° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1° aangesloten federatie: een federatie waarvan de internationale federatie de Code heeft ondertekend, en die deel uitmaakt van de olympische of paralympische beweging, of die erkend is door het Internationaal Olympisch Comité of Internationaal Paralympisch Comité, of die lid is van GAISF. Een aangesloten federatie past de bepalingen van de Code toe;”;

2° in punt 2° worden de woorden “is gevonden” vervangen door het woord “aantoont”;

3° in punt 2° wordt de zinsnede “inclusief verhoogde hoeveelheden van endogene stoffen,” opgeheven;

4° punt 3° en 4° worden vervangen door wat volgt:

"3° afwijkend paspoortresultaat een rapport dat aangeduid wordt als een afwijkend paspoortresultaat zoals bepaald in de toepasselijke Internationale Standaard;

4° Anti-Doping Administration and Management System, afgekort ADAMS: een webgebaseerde toepassing voor gegevensinvoer, gegevensopslag, delen van gegevens en rapportering dat opgezet is om belanghebbenden en het WADA te helpen bij antidopingoperaties, in overeenstemming met dit decreet en de regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens;"

5° een punt 4°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"4°/1 antidopingactiviteiten: antidopingeducatie en -informatie, testdistributieplanning, het in stand houden van een geregistreerde doelgroep, het beheer van biologische paspoorten, het uitvoeren van testen, organiseren van de analyse van monsters, het verzamelen van informatie en het voeren van onderzoeken, het verwerken van TTN-aanvragen, het resultatenbeheer, het toezicht houden op en afdwingen van de naleving van opgelegde sancties, en alle andere activiteiten die verband houden met antidoping die uitgevoerd moeten worden door of namens een ADO, als bepaald in de Code en de internationale Standaarden;"

6° in punt 5° worden tussen de zinsnede "afgekort ADO:" en de woorden "een ondertekenaar" de woorden "het WADA of" ingevoegd;

7° punt 6 en 7° worden vervangen door wat volgt:

"6° atypisch analyseresultaat: een rapport van een WADA-geaccrediteerd of ander door het WADA goedgekeurd laboratorium dat verder onderzoek noodzaakt, conform de Internationale Standaarden en de Technische Documenten, voorafgaand aan de vaststelling van een afwijkend analyseresultaat;

7° bedrog: bewust gedrag dat de dopingcontrole verstoort, maar dat niet beschouwd kan worden als een verboden methode. Bedrog omvat maar is niet beperkt tot:

- a) iemand omkopen of zich laten omkopen om een bepaalde handeling wel of niet uit te voeren;
- b) verhinderen dat een monster wordt afgenomen;
- c) een monster beïnvloeden of de analyse van een monster onmogelijk maken;
- d) documenten vervalsen of valse documenten neerleggen bij een ADO, een TTN-commissie of een disciplinair orgaan dat bevoegd is om over de zaak te oordelen;
- e) zich bedienen van valse getuigenissen van derden;
- f) het stellen van elke vorm van bedrieglijk gedrag ten opzichte van een ADO of disciplinair orgaan dat erop gericht is om het resultatenbeheer en het bepalen van de gevolgen van dopingpraktijken te beïnvloeden;
- g) elke andere vergelijkbare opzettelijke verstoring of poging tot verstoring van enig aspect van de dopingcontrole;"

8° in punt 8° wordt het woord "sportactiviteit" vervangen door het woord "sportwedstrijd";

9° er wordt een punt 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"8°/1 beschermde persoon: elke sporter of andere natuurlijke persoon die op het moment waarop de dopingpraktijk is begaan aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

- a) jonger zijn dan zestien jaar;
- b) jonger zijn dan achttien jaar en niet opgenomen zijn in een geregistreerde doelgroep en nog nooit deelgenomen hebben aan een internationaal evenement in de open categorie, zonder beperking van leeftijd;
- c) om een andere reden dan louter de leeftijd niet over juridische bekwaamheid beschikken of maar over beperkte juridische bekwaamheid beschikken volgens het recht dat op die persoon van toepassing is;"

10° punt 11° en 12° worden vervangen door wat volgt:

"11° binnen wedstrijdverband: de periode die start op de dag vóór het begin van de wedstrijd waaraan de sporter deelneemt, om 11.59 uur, tot en met het einde van de wedstrijd en de monsterneming die in verband staat met de wedstrijd. Als het WADA een alternatieve definitie heeft aanvaard voor een bepaalde sportdiscipline op verzoek van de internationale federatie, geldt die definitie en wordt die overgenomen voor alle grote evenementen waarop die sportdiscipline wordt beoefend;

12° biologisch paspoort: het programma en de methodes om alle relevante gegevens die uniek zijn voor een bepaalde sporter te verzamelen en te vergelijken zoals bepaald in de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken en de Internationale Standaard voor Laboratoria;"

11° er worden een punt 15°/1 en een punt 15°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

"15°/1 competitieve breedtesporter: een breedtesporter die deelneemt of zich voorbereidt op deelname aan een sportactiviteit met competitieve doeleinden waarbij een prijs, in natura of specien, verbonden is aan het behaalde resultaat of klassement, of een breedtesporter die deelneemt of zich voorbereidt op deelname aan een sportactiviteit met demonstratieve doeleinden in een sport die gebruikelijk in wedstrijdverband wordt beoefend. De voormelde breedtesporter voldoet daarnaast aan een van de volgende voorwaarden:

- a) de breedtesporter is aangesloten bij of is lid van een federatie of sportvereniging waarbij de aansluiting of het lidmaatschap recht geeft op deelname aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden;
- b) de breedtesporter heeft in de zes maanden vóór de dopingpraktijk of de feiten die aan de dopingpraktijk ten grondslag liggen, zijn vastgesteld, deelgenomen aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden;
- c) op basis van feitelijke elementen kan aangetoond worden dat de breedtesporter zich voorbereidt op sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden.

Een breedtesporter die aan een dopingcontrole wordt onderworpen die plaatsvindt buiten wedstrijdverband in een context die vreemd is aan enige sportbeoefening die kadert in de voorbereiding van sportactiviteiten met het karakter van een wedstrijd, of aan een dopingcontrole die geen gerichte controle is buiten wedstrijdverband van een sporter die gewoonlijk aan competitie deelneemt, is tot het bewijs van het tegendeel geen competitieve breedtesporter; 15°/2 decisielimit: de waarde die bepaalt vanaf waar de gemeten aanwezigheid van een verboden stof waarvoor een drempelwaarde is bepaald, als een afwijkend analyseresultaat wordt gerapporteerd, conform de Internationale Standaard voor Laboratoria van het WADA;”;

12° punt 16° wordt vervangen door wat volgt:

“16° dopingcontrole: alle stappen en procedures vanaf het plannen van de spreiding van dopingtests tot de laatste beslissing in beroep en het afdwingen van de naleving van disciplinaire sancties, inclusief alle tussenstappen, met name maar niet beperkt tot testen, onderzoeken, het verzamelen van verblijfsgegevens, de toestemming wegens therapeutische noodzaak, het afnemen en verwerken van monsters, de laboratoriumanalyse, het resultatenbeheer, met inbegrip van hoorzittingen en beroepsprocedures, en onderzoeken en verdere procedures die betrekking hebben op de naleving van een voorlopige schorsing of uitsluiting;”;

13° in punt 16°/1 worden de woorden “te dragen” vervangen door de woorden “uit te oefenen”;

14° aan punt 16°/1 wordt na het woord “toevertrouwd” de woorden “in de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of in dit decreet” toegevoegd;

15° er wordt een punt 17°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“17°/1 educatie: het opleidingsproces om waarden bij te brengen en gedrag te ontwikkelen die de geest van de sport bevorderen en beschermen en gericht is op de preventie van opzettelijke en onopzettelijke doping;”;

16° in punt 20° worden de woorden “Sport Accord” vervangen door het woord “GAISF”;

17° er wordt een punt 24°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“24°/1 GAISF: de Global Association of International Sports Federations;”;

18° in punt 26° worden de woorden “sporter of begeleider” vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”;

19° in punt 26° wordt de zin “Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen;” vervangen door de zin “Behalve in het geval van een beschermde persoon of recreatiesporter, moet

de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen;”;

20° in punt 27° wordt de zin “Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen.” vervangen de zin “Behalve in het geval van een beschermde persoon of recreatiesporter, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen.”;

21° in punt 27° wordt de zin “Voor cannabinoïden kan een sporter bewijzen dat hem of haar geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt door duidelijk aan te tonen dat de context van het gebruik niet gerelateerd was aan zijn of haar sportprestaties;” opgeheven;

22° er wordt een punt 28°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“28°/1 geregistreerde doelgroep: een groep van sporters met de hoogste prioriteit, afzonderlijk vastgesteld op internationaal niveau door een internationale federatie en op nationaal niveau door een NADO, die onderworpen worden aan gerichte testen, binnen en buiten wedstrijdverband, als deel van het testdistributieplan van die ADO, en die om die reden hun verblijfsgegevens moeten verschaffen conform artikel 5.5 van de Code en conform de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken;”;

23° een punt 29°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“29°/1 gevolgen van dopingpraktijken: één of meerdere van de volgende gevolgen die op grond van de Code opgelegd worden aan een sporter of andere persoon volgend uit een dopingpraktijk:

- a) diskwalificatie: de resultaten behaald door de sporter in kwestie in een bepaalde wedstrijd of evenement worden gediskwalificeerd met alle daaruit voortvloeiende gevolgen met inbegrip van het verlies van medailles, punten of prijzen;
 - b) uitsluiting: de sporter of andere persoon is op grond van een dopingpraktijk voor een bepaalde periode uitgesloten van deelname in enige wedstrijddeelname of andere activiteit of sportgerelateerde steun, conform artikel 10.14 van de Code;
 - c) voorlopige schorsing: de sporter of andere persoon is tijdelijk uitgesloten van enige of andere activiteit voorafgaand aan een beslissing ten gronde na een hoorzitting conform artikel 8 van de Code;
 - d) financiële gevolgen: een financiële sanctie opgelegd op grond van een dopingpraktijk of als terugvordering van de kosten verbonden aan een dopingpraktijk;
 - e) publieke bekendmaking: de publieke verspreiding of algemene verstrekking van informatie over een dopingpraktijk die verder gaat dan de verplichte notificaties aan de partijen, conform artikel 14 van de Code.
- Ploegen kunnen onderworpen worden aan gevolgen van dopingpraktijken conform artikel 11 van de Code;”

24° in punt 30° worden de woorden "het gezag" vervangen door de woorden "de bevoegdheid";

25° er wordt een punt 31°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"31°/1 hoorprocedure: het proces dat het volledige tijdsverloop omvat vanaf het overzenden van een zaak naar een disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak te horen of tribunaal, tot aan het nemen van een beslissing en kennisgeving van de beslissing door het disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak te horen, in eerste aanleg of in hoger beroep;";

26° er wordt een punt 32°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"32°/1 institutionele onafhankelijkheid: volledige institutionele onafhankelijkheid van een instantie die een zaak in beroep hoort ten opzichte van de ADO die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer. Instanties die de zaak in graad van beroep horen zijn op geen enkele wijze beheerd, verbonden of ondergeschikt aan de ADO met resultatenbeheer;";

27°punt 34° wordt opgeheven;

28° punt 35° wordt vervangen door wat volgt:

"35° Internationale Standaarden: de documenten, aangenomen door het WADA ter ondersteuning van de Code. Naleving van de Internationale Standaard zal, in tegenstelling tot de naleving van een andere alternatieve standaard, procedure of gebruik, voldoende zijn om te concluderen dat de procedures in de Internationale Standaard correct zijn uitgevoerd. De Internationale Standaarden omvatten ook de Technische Documenten die ter uitvoering van die standaarden zijn opgesteld;";

29° er wordt een punt 35°/1 tot en met 35°/6 ingevoegd, die luiden als volgt:

"35°/1 Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken: de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken die goedgekeurd is door het WADA op 15 november 2013, en de latere wijzigingen ervan;
35°/2 Internationale Standaard voor Bescherming van de Privacy en Persoonlijke Informatie: de Internationale Standaard voor Bescherming van de Privacy en Persoonlijke Informatie die goedgekeurd is door het WADA op 9 mei 2009 , en de latere wijzigingen ervan;
35°/3 Internationale Standaard voor Educatie: de Internationale Standaard voor Educatie die goedgekeurd is door het WADA op 7 november 2019, en de latere wijzigingen ervan;
35°/4 Internationale Standaard voor Laboratoria: de Internationale Standaard voor Laboratoria die goedgekeurd is door het WADA op 7 juni 2003, en de latere wijzigingen ervan;
35°/5 Internationale Standaard voor Resultatenbeheer: de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer die goedgekeurd is door het WADA op 7 november 2019, en de latere wijzigingen ervan;
35°/6 Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak: de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens

Therapeutische Noodzaak die goedgekeurd is door het WADA in 2004, en de latere wijzigingen ervan;”;

30° er wordt een punt 38°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“38°/1 misbruikstof: een verboden stof die op de verboden lijst is aangeduid als misbruikstof omdat die frequent misbruikt wordt in de samenleving buiten een sportgerelateerde context;”;

31° in punt 41° wordt de zinsnede “artikel 5.6” vervangen door de zinsnede “artikel 5.5”;

32° in punt 42° worden de woorden “de resultaten ervan te beheren en hoorzittingen te houden ” vervagen door de woorden “en het resultatenbeheer uit te voeren”;

33° in punt 44° wordt de zinsnede “artikel 21, § 1, § 2 en § 3” vervangen door de zinsnede “artikel 21, §1 en §3”;

34° er wordt een punt 44°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“44°/1 niet-specifieke methode: elke verboden methode die geen specifieke methode is;”;

35° er wordt een punt 45°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“45°/1 operationele onafhankelijkheid: de onafhankelijkheid om te waarborgen dat leden van een disciplinair orgaan dat de zaak hoort en beslist over een zaak of andere personen die betrokken zijn in het beslissingsproces van dat disciplinair orgaan, niet betrokken zijn in het onderzoek of in de voorafgaande beslissingen over de voortzetting van de zaak. Daarbij moet aan al de volgende voorwaarden zijn voldaan:

- a) bestuursleden, personeelsleden, leden van een commissie, raadgevers en functiehouders van de antidopingorganisatie met resultatenbeheer of organisaties die van die antidopingorganisatie afhangen, en personen die betrokken zijn in het onderzoek naar en de beoordeling van de zaak die voorafgaat aan de eigenlijke disciplinaire beoordeling, kunnen niet worden aangewezen als leden van een disciplinair orgaan van die antidopingorganisatie met resultatenbeheer of als ondersteunend personeel daarvan, voor zover dat ondersteunend personeel mee verantwoordelijk is in de beraadslaging of het opmaken van een beslissing;
- b) disciplinaire organen zijn in staat om de hoorprocedure te voeren en te beslissen over de grond van de zaak zonder inmenging van de antidopingorganisatie of een derde partij;”;

36° punt 46° wordt opgeheven;

37° er wordt een punt 51°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"51°/1 recreatiesporter: een breedtesporter die in de in de loop van de vijf jaar voorafgaand aan een overtreding van de antidopingregels, geen elitesporter van internationaal of nationaal niveau was, geen land vertegenwoordigd heeft bij een internationaal sportevenement zonder categoriebeperking of niet toegevoegd was aan een geregistreerde doelgroep, een nationale doelgroep of elke andere geregistreerde doelgroep onderworpen aan verplichtingen op het vlak van het doorgeven van verblijfsgegevens opgelegd door een internationale federatie of een NADO;"

38° er wordt een punt 52°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"52°/1 resultatenbeheer: het proces dat het volledige tijdsverloop omvat vanaf de kennisgeving van een dopingpraktijk, de overtreding van de verplichtingen voor verblijfsgegevens of andere overtredingen, of in voorkomend geval vanaf elke stap die bepaald is in de procedure in kwestie voorafgaand aan de kennisgeving, met inbegrip van het eigenlijke instellen van vervolging, tot aan de volledige afhandeling van de procedure, met inbegrip van het einde van de hoorprocedure in eerste aanleg of in voorkomend geval in graad van beroep;"

39° in punt 53° worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon";

40° in punt 53° wordt het woord "minderjarig" vervangen door de woorden "een beschermde persoon";

41° er wordt een punt 53°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"53°/1 specifieke methode: een verboden methode die uitdrukkelijk als specifiek is aangeduid in de verboden lijst;"

42° punt 54° wordt vervangen door wat volgt:

"54° specifieke stof: elke verboden stof, tenzij anders aangeduid in de verboden lijst;"

43° een punt 57°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"57°/1 strikte aansprakelijkheid: de aansprakelijkheid die bepaalt dat voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1° en 2°, het niet vereist is dat opzet, fout, nalatigheid of bewust gebruik in hoofde van de sporter worden aangetoond om die dopingpraktijk vast te stellen;"

44° punt 58° wordt vervangen door wat volgt:

"58° substantiële hulp: om in aanmerking te komen voor een verminderde sanctie wegens substantiële hulp moet een sporter, begeleider of andere persoon:

- a) alle informatie waarover hij of zij beschikt met betrekking tot dopingovertredingen of andere praktijken waarover substantiële hulp kan geboden, volledig onthullen in een ondertekende schriftelijke verklaring of een met elektronische middelen geregistreerd vraaggesprek, en;

- b) zijn of haar volledige medewerking verlenen aan het onderzoek en de uitspraak in elke zaak of aangelegenheid die verband houdt met die informatie, inclusief, bijvoorbeeld, het afleggen van een getuigenis op een hoorzitting indien een ADO of tuchtcommissie dat vraagt. Bovendien moet de verstrekte informatie geloofwaardig zijn en betrekking hebben op een belangrijk deel van een ingeleide zaak of andere procedure of, indien er nog geen zaak of procedure is ingeleid, een voldoende basis bevatten om een zaak of procedure in te leiden;”;

45° er wordt een punt 58°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“58°/1 Technisch Document: een document dat aangenomen en gepubliceerd is door het WADA waarin verplichte technische vereisten zijn opgenomen over specifieke aspecten van antidoping die bepaald zijn in de Internationale Standaarden;”;

46° punt 60° wordt vervangen door wat volgt:

“60° toestemming wegens therapeutische noodzaak, afgekort TTN: een toestemming die een sporter met een medische aandoening toelaat een verboden stof of een verboden methode te gebruiken, voor zover is voldaan de voorwaarden van artikel 4.4 van de Code en de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische noodzaak;”;

47° in punt 61° wordt tussen de woorden “stoffen of” en het woord “methoden” het woord “verboden” ingevoegd;

48° in punt 65° wordt tussen de woorden “elke stof” en het woord “die” de woorden “of klasse van stoffen” ingevoegd;

49° er wordt een punt 65°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“65°/1 verzwarende omstandigheden: de omstandigheden die betrekking hebben op of daden zijn van sporters of van andere personen die het opleggen van een langere periode van uitsluiting dan de standaardsanctie die van toepassing is verantwoorden. Die omstandigheden of daden omvatten maar zijn niet beperkt tot de volgende omstandigheden:

- a) de sporter of andere persoon heeft meerdere verboden stoffen of verboden methoden gebruikt of in bezit gehad bij meerdere gelegenheden of heeft meerdere andere dopingpraktijken begaan;
- b) een normaal persoon zou redelijkerwijze langer de prestatiebevorderende effecten van de dopingpraktijk of dopingpraktijken in kwestie ondervinden dan voor de duur van de normaal toepasselijke periode van uitsluiting;
- c) de sporter of andere persoon heeft misleidend of obstructief gedrag gesteld om een vaststelling of vervolging van een dopingpraktijk te vermijden;
- d) de sporter of andere persoon heeft bedrog gepleegd tijdens het resultatenbeheer;
- e) elke andere omstandigheid of gedrag dat het opleggen van een langere periode van uitsluiting rechtvaardigt;”;

50° punt 66° wordt vervangen door wat volgt:

"66° voorlopige hoorzitting: een versnelde en verkorte hoorzitting die plaats heeft voorafgaand aan de eigenlijke hoorzitting, die voorziet in de kennisgeving en de mogelijkheid om schriftelijk of persoonlijk gehoord te worden;"

51° punt 67° wordt opgeheven;

51° aan punt 68° wordt de volgende zin toegevoegd:

"Voor sportactiviteiten die uit verschillende onderdelen bestaan en waarbij prijzen worden toegekend op dagelijkse of tussentijdse basis, bepalen in voorkomend geval de regels van de organiserende internationale sportfederatie of de sportactiviteit als wedstrijd of als evenement wordt beschouwd;"

Art. 3. Artikel 3 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 5 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3. §1. Er is sprake van een dopingpraktijk als de antidopingregels op een van de volgende wijzen worden overtreden:

- 1° de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter;
- 2° het gebruik of de poging tot gebruik door een sporter van een verboden stof of een verboden methode;
- 3° het ontwijken door een sporter van een monsterneming, door een sporter van een monsterneming, of weigeren of zich niet aanbieden voor een monsterneming zonder geldige reden, na daartoe opgeroepen te zijn een bevoegd persoon;
- 4° elke combinatie van drie aangifteverzuimen of gemiste dopingtests binnen een periode van twaalf maanden door een sporter die is opgenomen in een geregistreerde doelgroep;
- 5° het plegen van bedrog, of de poging daartoe door een sporter, begeleider of andere persoon, bij om het even welk onderdeel van de dopingcontrole;
- 6° het bezit van een verboden stof of een verboden methode door een sporter of begeleider in de volgende gevallen:
 - a) het bezit door een sporter binnen wedstrijdverband van een verboden stof of een verboden methode, of het bezit door een sporter buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode, tenzij de sporter in kwestie aantoonst dat het bezit strookt met een geldige TTN die verleend is conform artikel 4.4 van de Code of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;
 - b) het bezit door een begeleider binnen wedstrijdverband van een verboden stof of verboden methode, of het bezit door een begeleider buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode in verband met een sporter, wedstrijd of training, tenzij de begeleider in kwestie aantoonst dat het bezit strookt met een geldige TTN die verleend is conform artikel 4.4 van de Code die toegekend is aan de sporter in kwestie of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;

- 7° de handel of de poging tot handel in een verboden stof of verboden methode door een sporter of andere persoon;
- 8° de toediening of de poging tot toediening door een sporter of een andere persoon aan een sporter binnen wedstrijdverband van een verboden methode of verboden stof, of de toediening of de poging tot toediening aan een sporter buiten wedstrijdverband van een verboden stof of een verboden methode die verboden is buiten wedstrijdverband;
- 9° medeplichtigheid of poging tot medeplichtigheid door een sporter, begeleider of andere persoon aan een dopingpraktijk, op een van de volgende wijzen: meewerken aan een dopingpraktijk, aanmoedigen tot, helpen met of, aanzetten tot een dopingpraktijk, samenzweren met het oog op het plegen van dopingpraktijken, verbergen van dopingpraktijken of om het even welke andere vorm van opzettelijke medeplichtigheid of poging tot medeplichtigheid in het kader van een dopingpraktijk of poging tot dopingpraktijk of de niet-naleving van een opgelegde uitsluiting of schorsing door een andere persoon dan de sporter;
- 10° verboden samenwerking door een sporter of andere persoon. Er is een verboden samenwerking als er een professionele of sportgerelateerde samenwerking is van een sporter of begeleider die binnen het toepassingsgebied van dit decreet valt, met een begeleider die:
- a) als hij valt onder de bevoegdheid van een ADO, zich bevindt in een periode van uitsluiting;;
 - b) als hij niet valt onder de bevoegdheid van een ADO, waar een mogelijke uitsluiting niet is beoordeeld in een procedure van resultatenbeheer conform de Code, veroordeeld is in een burgerlijke, strafrechtelijke of tuchtrechtelijke procedure voor gedragingen die een dopingpraktijk zouden uitmaken als regels conform de Code zouden van toepassing zijn, of in die procedure is vastgesteld dat hij gedragingen heeft gesteld die een dopingpraktijk zouden uitmaken als regels conform de Code zouden van toepassing zijn. De samenwerking met de begeleider in kwestie is in dat geval verboden voor een periode van zes jaar vanaf de strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke uitspraak, of voor de periode van de opgelegde strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke sanctie, als die laatste langer is dan zes jaar;
 - c) optreedt als eerste aanspreekpunt of tussenpersoon voor een begeleider als vermeld in punt a) en b);
- 11° het ontmoedigen of bedreigen van of nemen van represailles door een sporter of andere persoon, tegen een persoon die te goeder trouw een melding doet aan de bevoegde instanties, op een van de volgende wijzen, waarbij het gedrag gericht op het ontmoedigen, bedreigen of nemen van represailles te kwader trouw gesteld is of als reactie disproportioneel is, en waarbij dat gedrag niet te kwalificeren is als een dopingpraktijk als vermeld in punt 5°:
- a) elke daad van bedreiging of enige poging tot intimidatie van een andere persoon met het oogmerk die persoon te ontmoedigen te goeder trouw informatie te geven over een mogelijke dopingpraktijk of een mogelijke andere niet-naleving van de Code aan het WADA, een ADO, een politionele of gerechtelijke instantie, een regulerende instantie, een tuchtverheid of een

beroepsorganisatie, of een disciplinair orgaan of persoon die een onderzoek voert voor het WADA of een ADO;

- b) het nemen van represailles tegen een persoon die te goeder trouw bewijzen heeft aangebracht of informatie heeft verschaft die verband houdt met een mogelijke dopingpraktijk of een mogelijke andere niet-naleving van de Code aan het WADA, een ADO, een politionele of gerechtelijke instantie, een regulerende instantie, een tuchtoverheid of een beroepsorganisatie, of een disciplinair orgaan of persoon die een onderzoek voert voor het WADA of een ADO.

§2. Om een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 10°, vast te stellen, moet een ADO kunnen aantonen dat de sporter of andere persoon kennis had van de status van uitsluiting van de begeleider, vermeld in paragraaf 1, 10°..

Het is aan de sporter of andere persoon om aan te tonen dat de samenwerking met de begeleider, vermeld in paragraaf 1, 10°, a) of b), niet professioneel of sportgerelateerd is, of dat die samenwerking redelijkerwijze niet vermeden kon worden.

ADO's die weet hebben van begeleiders die aan de criteria, vermeld in paragraaf 1, 10°, a), b) en c), voldoen, geven die informatie door aan het WADA.

§3. Een sporter is persoonlijk verantwoordelijk om ervoor te zorgen dat geen verboden stof in zijn lichaam komt, en dat geen verboden methode dop zijn lichaam wordt toegepast. Hij is verantwoordelijk voor alle verboden stoffen, metabolieten of markers daarvan, die gevonden worden in een monster dat afkomstig is van zijn lichaam. Het is daarbij niet noodzakelijk dat er een opzet, fout of nalatigheid of bewust gebruik door de sporter aangetoond is om vast te stellen dat een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 1°, is begaan, of dat een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 2°, voor het gebruik van een verboden stof of een verboden methode is begaan. . Het is niet noodzakelijk dat het gebruik of de poging tot gebruik met succes is toegepast. Het volstaat dat gepoogd is de verboden stof te gebruiken of gepoogd is de verboden methode toe te passen om een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1°, 2°, is begaan.”.

Art. 4. Artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4. §1. De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op elke sporter, op elke begeleider, op elke sportvereniging, of in voorkomend geval op elke andere persoon in relatie tot een sporter of die betrokken is bij enig aspect van een dopingcontrole, met inbegrip van NADO Vlaanderen en haar personeelsleden, personen of instanties die onder delegatie werken en de personeelsleden van die instanties op begeleiders, op sportverenigingen, en op controlelaboratoria.

§2. In afwijking van eerste lid, zijn breedtesporters die geen competitieve breedtesporters zijn of geen lid zijn van een aangesloten federatie en die niet deelnemen aan sportactiviteiten in georganiseerd verband die georganiseerd zijn door een aangesloten federatie, voor de vaststelling en disciplinaire vervolging van dopingpraktijken onderworpen aan de bepalingen van artikel 42/5 tot en met 42/10.

De breedtesporters, vermeld in het eerste lid, zijn niet onderworpen aan de toepassing van de Code. De breedtesporters, vermeld in het eerste lid, worden wel beschouwd als sporters voor de preventie van dopingpraktijken en de educatie, vermeld in artikel 5.”.

Art. 5. In artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“NADO Vlaanderen, sportverenigingen en federaties stellen programma’s voor educatie op conform de Internationale Standaard voor Educatie. Ze monitoren en evalueren die programma’s en promoten educatie bij sporters, begeleiders en andere personen, en sportverenigingen. NADO Vlaanderen stelt jaarlijks een algemeen educatie- en preventieplan op.”;

2° tussen het tweede en het derde lid, dat het vijfde lid wordt, worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“NADO Vlaanderen treedt op als coördinerende instantie voor educatie.

Programma’s voor educatie streven de volgende doelstellingen na:

- 1° de bescherming van de waarden van de sport;
- 2° de bescherming van de gezondheid van sporters;
- 3° de bescherming van het recht van sporters om deel te nemen aan een dopingvrije competitie op een eerlijke en gelijke basis.

Programma’s voor educatie als vermeld in het tweede lid, voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° ze zijn opgebouwd rond de volgende thema’s:
 - a) de basisbeginselen en waarden van een dopingvrije sport;
 - b) de rechten en plichten onder van sporters, begeleiders en andere groepen onder de Code;
 - c) het principe van strikte aansprakelijkheid voor de aanwezigheid van een verboden stof in het lichaam van de sporter;
 - d) de gevolgen van dopinggebruik wat betreft de fysieke en mentale gezondheid, de sociale en economische effecten en de toepasselijke sancties;
 - e) de mogelijke dopingpraktijken;
 - f) de verboden stoffen en verboden stoffen die zijn opgenomen op de verboden lijst;
 - g) het risico van supplementengebruik;
 - h) het gebruik van medicijnen en medische behandelingen en de toestemming voor therapeutische noodzaak;
 - i) de procedure van dopingcontrole en monsterneming, het nemen van urinemonsters, het nemen van bloedmonsters en het biologisch paspoort;
 - j) de verplichtingen van elitesporters die zijn opgenomen in een geregistreerde doelgroep en de verblijfsgegevensverplichtingen;

- k) het melden van dopinggebruik of het delen van bezorgdheden over doping;
- 2° ze zijn gericht op de bewustwording over de onderwerpen, vermeld in punt 1°;
- 3° ze geven accurate informatie over de onderwerpen, vermeld in punt 1P;
- 4° ze stellen de doelgroepen van die programma's in staat om correcte beslissingen te nemen om dopingpraktijken of andere schendingen van de antidopingregels te voorkomen, met de nadruk op persoonlijke normen en waarden die gericht zijn op het vrijwaren van de geest van de sport.”.

Art. 6. In artikel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen het woord “begeleiders” en de woorden “en sportverenigingen” de zinsnede “of andere personen in relatie tot sporters, begeleiders of sportverenigingen,” ingevoegd.

Art. 7. In artikel 7 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden tussen de woorden “de Internationale Standaarden” en de zinsnede “, inclusief de commentaren” de woorden “en de Technische Documenten” ingevoegd;

2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede “van dit decreet,” en de woorden “dienen in overeenstemming” de zinsnede “met uitzondering van de maatregelen, vermeld in artikel 42/5 tot en met 42/10,” ingevoegd

Art. 8. In artikel 8 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de tussen de zinsnede “ door de ADO,” en de woorden “De bewijsstandaard” de zin “Het bewijs van de dopingpraktijk zal zijn geleverd, als de ADO de dopingpraktijk genoegzaam aannemelijk heeft gemaakt voor het disciplinair orgaan, waarbij rekening gehouden wordt met de ernst van de vermeende dopingpraktijk.” Ingevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “sporter of begeleider” vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”;

3° in paragraaf 2 worden tussen de woorden “disciplinaire procedures” en het woord “overeenkomstig” de woorden “en procedures van resultatenbeheer” ingevoegd;

4° in paragraaf 2 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° analytische methoden of decisielimieten die het WADA goedkeurt na overleg met de wetenschappelijke gemeenschap in kwestie en die onderworpen zijn aan collegiale toetsing, worden verondersteld wetenschappelijk geldig te zijn. Elke sporter, begeleider of andere persoon die wil weerleggen dat voldaan is aan de voorwaarden van veronderstelling van wetenschappelijke validiteit of die de eigenlijke veronderstelling van wetenschappelijke validiteit wil weerleggen, brengt als opschortende voorwaarde eerst het WADA op de hoogte van de

betwisting en de grondslag ervan. Het disciplinaire orgaan, in eerste aanleg of in graad van beroep, of het TAS kan op eigen initiatief ook het WADA op de hoogte brengen van een dergelijke betwisting. Binnen tien dagen nadat het WADA die kennisgeving en het disciplinaire dossier dat gekoppeld is aan de betwisting heeft ontvangen, heeft het WADA het recht om als partij te interveniëren, als *amicus curiae* op te treden of op een andere wijze bewijzen te leveren in een dergelijke procedure. In zaken voor het TAS stelt het TAS op verzoek van het WADA een geschikte wetenschappelijke expert aan om haar bij te staan in de beoordeling van de betwisting;”;

5° in paragraaf 2, 2°, wordt het woord “sporter” telkens vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”;

6° in paragraaf 2 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° afwijkingen van andere Internationale Standaarden dan de Internationale Standaard voor Laboratoria, vermeld in punt 2°, of van andere antidopingregels of richtlijnen die zijn opgenomen in de Code of de regels van een ADO, maken een analyseresultaat of een ander bewijs niet ongeldig en kunnen niet worden ingeroepen om te bewijzen dat een dopingpraktijk niet is begaan. Als de sporter, begeleider of andere persoon aantoont dat een van de volgende afwijkingen van de bepalingen van de Internationale Standaarden redelijkerwijs kan geleid hebben tot het vaststellen van een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat of inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen, ligt de bewijslast bij de ADO om aan te tonen dat die onregelmatigheid het afwijkend analyseresultaat of de inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen niet heeft veroorzaakt. De volgende bewijsregels zijn daarbij van toepassing:

- a) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken in het proces van monsterneming of verdere handelingen met het monster, die redelijkerwijs een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet veroorzaakt heeft;
- b) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer of de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken in de vaststelling van een afwijkend paspoortresultaat, die redelijkerwijs een dopingpraktijk kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking de dopingpraktijk niet veroorzaakt heeft;
- c) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer in de verplichte kennisgeving aan de sporter van het openen van het B-monster, die redelijkerwijs een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet veroorzaakt heeft;
- d) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer in een verplichte kennisgeving, die redelijkerwijs een dopingpraktijk gebaseerd op een inbreuk op de verblijfsgegevensverplichting kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking de inbreuk op de verblijfsgegevens niet veroorzaakt heeft;”;

7° in paragraaf 3, 1°, wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, kan blijken uit de volgende feiten" vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 1°, is voldoende aangetoond in de volgende gevallen";

8° in paragraaf 3, 1°, wordt punt b) en c) vervangen door wat volgt:

"b) als het B-monster wordt geanalyseerd en de analyse van het B-monster bevestigt de aanwezigheid van een verboden stof of metabolieten of markers ervan in het A-monster van de sporter;

c) als het A- of B-monster wordt verdeeld in twee delen en de analyse van het conformatiedeel van het verdeelde monster bevestigt de aanwezigheid van de verboden stof, metabolieten of markers ervan in het eerste deel van het verdeelde monster, of de sporter ziet af van de analyse van het conformatiedeel van het verdeelde monster;"

9° in paragraaf 3 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° met uitzondering van de stoffen waarvoor specifiek een decisielimiet is opgegeven in de verboden lijst of in een Technisch Document, vormt de aanwezigheid van om het even welke hoeveelheid van een verboden stof, metaboliet of marker ervan in een monster van een sporter als vermeld in punt 1°, een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°. De verboden lijst of de Internationale Standaarden of Technische Documenten kunnen bijzondere criteria vaststellen voor de rapportering of beoordeling van bepaalde verboden stoffen;"

10° in paragraaf 3, 3°, wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 2°, kan blijken uit" vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 2°, kan blijken uit andere deugdelijke bewijsmiddelen zoals" en wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°," vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 1°,".

Art. 9. In artikel 10 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "voor het gebruik van die verboden stoffen of methoden, op grond van therapeutische noodzaak, een TTN gegeven is in overeenstemming met de Code" vervangen door de zinsnede "dat overeenstemt met de modaliteiten van een TTN die is toegekend conform de Code en de internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak";

2° aan paragraaf 3 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Een TTN die een NADO verleent, heeft dezelfde geldigheid als een TTN die door een andere NADO is verleend zonder de noodzaak om uitdrukkelijk en formeel erkend te worden door die laatste.";

3° in paragraaf 4, tweede lid, worden tussen het woord "is" en de woorden "niet geldig" de woorden "alleen geldig op nationaal niveau en is" ingevoegd;

4° aan paragraaf 4, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Als de sporter in kwestie geen internationale elitesporter is, erkent de federatie een TTN die door het NADO van de sporter is verleend, tenzij de sporter uitdrukkelijk verplicht is de erkenning aan te vragen overeenkomstig de regels van de internationale federatie.";

5° in paragraaf 4, derde lid, wordt de zinsnede "vervalt de door de NADO toegekende TTN 21 dagen na de kennisgeving" vervangen door de zinsnede "beslist de NADO die de TTN heeft verleend of die TTN geldig blijft voor wedstrijden op nationaal niveau en voor dopingtests buiten wedstrijdverband, op voorwaarde dat de sporter geen internationale elitesporter meer is en de sporter niet deelneemt aan wedstrijden van internationaal niveau die de internationale federatie bepaalt";

6° aan paragraaf 4, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Tot de NADO daarover een beslissing heeft genomen, blijft die TTN geldig voor wedstrijden van nationaal niveau en dopingtests buiten wedstrijdverband, maar niet voor wedstrijden van internationaal niveau die de internationale federatie bepaalt.";

7° in paragraaf 4, vijfde lid, wordt de zinsnede "overeenkomstig 4.3.3 van de Code" opgeheven;

8° paragraaf 5, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"Als een sporter al beschikt over een TTN die is toegekend door de NADO of internationale federatie van de sporter in kwestie, is de organisator van een groot evenement gehouden de TTN te erkennen als die TTN voldoet aan de criteria van de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak. Als de organisator van een groot evenement beslist dat de TTN niet voldoet aan die criteria en weigert de TTN te erkennen, brengt ze de sporter onverwijld op de hoogte van de met redenen omklede beslissing.";

9° in paragraaf 6, eerste lid, wordt de zinsnede "en voor de erkenning van die toestemming die verleend wordt aan sporters die niet onder de bevoegdheid van NADO Vlaanderen vallen," opgeheven;

10° in paragraaf 6, tweede lid, worden de woorden "of erkenning van en door een andere ADO toegekende TTN" opgeheven;

11° in paragraaf 6 wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

"NADO Vlaanderen geeft uiterlijk 21 dagen na de dag waarop ze de beslissing heeft ontvangen van de TTN-commissie elke beslissing tot toekenning, weigering, erkenning of niet-erkenning van een TTN in in ADAMS. Bij geweigerde TTN's bevat de mededeling de redenen van de weigering. Bij toegekende TTN's bevat die mededeling de volgende informatie, conform de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak:

- 1° de toegelaten stof of methode, en de duur, dosis, gebruiksfrequentie en toedieningswijze ervan. Als de geldigheidsduur van de TTN afwijkt van de duur van de behandeling, worden ook de duurtijd van die behandeling en de andere toelatingsvoorwaarden vermeld;
- 2° de TTN-aanvraag en de relevante medische informatie die aantoonst dat de toekenningsvoorwaarden zijn nageleefd.
- 3° in voorkomend geval de redenen waarom de sporter in kwestie een retroactieve TTN heeft mogen aanvragen.”;

12° aan paragraaf 6, zesde lid, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Tegen een beslissing na heroverweging kan beroep ingesteld worden op de volgende wijze:

- 1° een elitesporter kan beroep instellen tegen de beslissing van de TTN-commissie na heroverweging bij de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie als vermeld in artikel 24/1, §1. Een internationale elitesporter kan rechtstreeks beroep instellen bij het TAS;
- 2° een breedtesporter als vermeld in artikel 27 kan beroep instellen tegen de beslissing van de TTN-commissie na heroverweging bij de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie of bij gebreke daarvan het TAS;
- 3° een breedtesporter als vermeld in artikel 27/1 kan beroep instellen tegen de beslissing van de TTN-commissie na heroverweging bij de Disciplinaire Raad, vermeld in artikel 29.”;

13° paragraaf 6, achtste lid, wordt vervangen door wat volgt:

“De beslissingen van het WADA inzake de herroeping van een TTN-beslissing kunnen overeenkomstig artikel 4.4.7 van de Code alleen bij het TAS aangevochten worden door de sporter in kwestie, door NADO Vlaanderen of de bevoegde internationale federatie.”;

14° in paragraaf 6, tiende lid, worden de woorden “moet hij een nieuwe aanvraag indienen” vervangen door de zinsnede “neemt de sporter in kwestie contact op met de relevante antidopingorganisatie, die kan beslissen dat de sporter een nieuwe aanvraag moet indienen”.

Art. 10. Artikel 11, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Elke federatie en haar lidorganisaties neemt met toepassing van artikel 5 maatregelen voor de preventie van doping voor haar leden, hun begeleiders en elke andere persoon die een band heeft met die sporter, begeleider, of met de federatie of haar lidorganisaties. Elke aangesloten federatie neemt de disciplinaire maatregelen, vermeld in artikel 24.”.

Art. 11. Artikel 12, 1°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“1° de regering periodiek en ten minste jaarlijks op de hoogte te brengen op de door de regering bepaalde wijze van alle door haar geplande wedstrijden en die informatie in voorkomend geval te actualiseren, ten minste veertien dagen voorafgaand aan de start van een wedstrijd”.

Art. 12. In artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "elitesporters of begeleiders" vervangen door de zinsnede "sporters, begeleiders of andere personen";

2° in het eerste lid worden de woorden "betrokken sporters of begeleiders" vervangen door de zinsnede "sporters, begeleiders of andere personen in kwestie";

3° in het tweede lid worden tussen de woorden "begeleiders van hun leden" en de woorden "wegens dopingpraktijken" de woorden "of andere personen" ingevoegd.

Art. 13. Aan artikel 14/1, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een punt 1°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1°/1 de verantwoordelijkheid te dragen op het vlak van antidoping voor alles wat hij inneemt of gebruikt;";

2° een punt 6° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"6° de identiteit van zijn of haar begeleiders mee te delen op verzoek van NADO Vlaanderen, van een nationale federatie of een ADO met bevoegdheid over de sporter.".

Art. 14. In artikel 14/2, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° wordt tussen de woorden "de dopingbestrijding" en de woorden "en zijn invloed" de zinsnede "en het programma van dopingtests," ingevoegd;

2° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

"5° geen verboden stof of verboden methode te gebruiken, toe te passen of in bezit te hebben zonder geldige reden.".

Art. 15. In titel 4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 14/3 ingevoegd dat luidt als volgt:

"Art. 14/3. Elke andere persoon dan een sporter als vermeld in artikel 14/1 of een begeleider als vermeld in artikel 14/2, is verplicht:

1° op de hoogte te zijn van de antidopingregels en ze na te leven;

2° NADO Vlaanderen en haar federatie en internationale federatie op de hoogte te brengen van elke veroordeling wegens dopingpraktijken in de laatste tien jaar;;

3° mee te werken aan elk onderzoek van een ADO naar dopingpraktijken;

4° geen verboden stof of verboden methode te gebruiken, toe te passen of in bezit hebben zonder geldige reden.”.

Art. 16. In artikel 15 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 4 december 2015 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede “over de naleving van het verbod op de aanwezigheid en het gebruik van verboden stoffen en methoden” vervangen door de zinsnede “dat een sporter een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1° of 2°, heeft begaan”;

2° in paragraaf 1, derde lid, worden tussen het woord “Monsters” en de woorden “worden geanalyseerd” de woorden “en daarmee samenhangende analytische gegevens of informatie verkregen uit dopingtests” ingevoegd;

3° paragraaf 1, vijfde lid, wordt opgeheven;

4° in paragraaf 1, zesde lid, dat paragraaf 1, vijfde lid, wordt, worden de woorden “sporters en begeleiders” vervangen door de zinsnede “sporters, begeleiders en andere personen”;

5° in paragraaf 1, zevende lid, dat het zesde lid, wordt, worden de woorden “Sporters en begeleiders” vervangen door de zinsnede “Sporters, begeleiders en andere personen”

6° in paragraaf 1, zevende lid, dat het zesde lid wordt, wordt de zinsnede “vermeld in artikel 3, eerste lid, 5°” vervangen door de zinsnede “vermeld in artikel 3, §1, 5°, of het gestelde gedrag kan als verzwarende omstandigheid worden beoordeeld voor zover het gedrag gesteld is binnen het resultatenbeheer van een mogelijke dopingpraktijk”;

7° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “en alle personen” opgeheven;

8° in paragraaf 2, vierde lid, worden de woorden “verantwoordelijk voor de organisatie en coördinatie van dopingtests” vervangen door de woorden “bevoegd om dopingtests uit te voeren”;

9° in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden “georganiseerd en gecoördineerd door” telkens vervangen door de woorden “uitgevoerd onder de bevoegdheid van”;

10° in paragraaf 2, zesde lid, worden de woorden “niet de coördinerende instantie is” vervangen door de woorden “geen bevoegdheid heeft voor het uitvoeren van dopingtests” en worden de woorden “van die instantie” vervangen door de woorden “voor het evenement in kwestie”;

11° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. NADO Vlaanderen is bevoegd om relevante analytische en niet-analytische informatie te verzamelen, te beoordelen en te verwerken met het doel om een

effectief, intelligent en proportioneel testdistributieplan op te stellen en dopingpraktijken vast te stellen en om elk verder onderzoek naar een mogelijke dopingpraktijk te onderbouwen en bewijzen te verzamelen ter ondersteuning van een disciplinaire vervolging of om een dopingpraktijk uit te sluiten.”;

12° aan paragraaf 4, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De regering stelt de inhoud en de vorm van de formulieren vast.”.

Art. 17. Aan artikel 16, 1°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zin “Sportverenigingen mogen enkel dopingtests uitvoeren onder de gedocumenteerde bevoegdheid van een internationale federatie en waarbij NADO Vlaanderen of een andere monsterafname-instantie instaan voor het afnemen van monsters conform de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken;” toegevoegd.

Art. 18. In artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen de woorden “ervoor te zorgen dat” en de woorden “de volgende bepalingen” worden de woorden “de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken en” ingevoegd;

2° in punt 1° worden tussen de woorden “voorafgaandelijk aan” en de woorden “een dopingtest” de woorden “de oproeping voor” ingevoegd;

3° aan punt 1° wordt de volgende zin toegevoegd:

“Als de minderjarige afziet van dat recht, kan de dopingcontroleur beslissen dat een derde aanwezig is bij de oproeping van de minderjarige sporter;”;

4° aan punt 2° wordt de volgende zin toegevoegd:

“In voorkomend geval noteert de dopingcontroleur dat verzet op het verslag van de dopingtest;”.

Art. 19. In artikel 20 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:

“§1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden de elitesporters die in het Nederlandse taalgebied wonen, door NADO Vlaanderen ingedeeld in categorie A, B of C volgens de lijst van sportdisciplines A en B, die de regering bepaalt aan de hand van de criteria, vermeld in het tweede lid:

1° categorie A: deze groep bestaat enerzijds uit elitesporters die een discipline van categorie A beoefenen, en anderzijds, in voorkomend geval, uit de sporters, vermeld in paragraaf 3, tweede lid tot en met vierde lid, en artikel 21, §3, tweede tot en met vierde lid, en de sporters die conform artikel 21, §4, vijfde lid, aan verblijfsgegevens van categorie A zijn onderworpen;

- 2° categorie B: deze groep bestaat uit elitesporters die een discipline van categorie B beoefenen;
- 3° categorie C: deze groep bestaat uit elitesporters die niet vallen onder de categorieën, vermeld in punt 1° en 2°.

Op basis van de volgende criteria kan de regering een sportdiscipline categoriseren als A of B als vermeld in het eerste lid:

- 1° A: het gaat om een individuele discipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband;
- 2° B: het gaat om een ploegdiscipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband.

De dopinggevoeligheid van een sportdiscipline als vermeld in het tweede lid, wordt bepaald op basis van de volgende criteria:

- 1° de statistieken van dopingpraktijken voor de sportdiscipline of sporttak in kwestie;
- 2° de fysieke of fysiologische eisen om performant te zijn in de sportdiscipline of sporttak in kwestie;
- 3° de populariteit van de sportdiscipline of sporttak in kwestie op nationaal niveau;
- 4° het belang op financieel vlak en mediavlak van de sporttak of sportdiscipline in kwestie.

§2. De elitesporters uit categorie A vormen de nationale geregistreerde doelgroep.

De elitesporters uit categorie A en B vormen de nationale doelgroep.

De elitesporters uit categorie C hoeven voor NADO Vlaanderen geen verblijfsgegevens in te dienen, maar kunnen conform artikel 20, paragraaf 3, tweede lid tot en met vierde lid, wel onderworpen worden aan de verplichting om verblijfsgegevens in te dienen.

Alle sporters die verblijfsgegevens moeten indienen, geven voldoende accurate verblijfsgegevens op opdat een ADO hen dagelijks op een opgegeven plaats onaangekondigd kan vinden en aan een dopingtest kan onderwerpen. Als dat niet het geval is, kan, met behoud van de toepassing van de gevolgen, vermeld in artikel 21, als de omstandigheden het rechtvaardigen, de elitesporter vervolgd worden wegens een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°.

De elitesporters uit categorie A en B kunnen verplicht worden verblijfsgegevens in te dienen voor een andere ADO. Als meer dan één ADO een sporter verplicht om verblijfsgegevens in te dienen, wordt voorrang gegeven aan de ADO die de zwaarste verplichtingen oplegt. Die ADO krijg in dat geval het beheer van de verblijfsgegevens, met toegang voor elke andere ADO die in voorkomend geval de sporter heeft opgenomen in een nationale of internationale doelgroep. In geen geval wordt de voormelde elitesporter verplicht om verblijfsgegevens in te dienen voor meer dan één ADO.”;

2° paragraaf 3, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

"NADO Vlaanderen kan elke elitesporter wiens prestaties er plots en opmerkelijk op vooruitgaan, of tegen wie ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk bestaan, ertoe te verplichten zijn verblijfsgegevens door te geven als sporters van categorie A conform artikel 21, §1, voor een periode van maximum 12 maanden. Die periode kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximum 12 maanden als de ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk bevestigd worden en blijven bestaan."

3° aan paragraaf 3 wordt een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

" Met behoud van de toepassing van het tweede lid kan NADO Vlaanderen tegen wie van een dopingpraktijk bestaan in het kader van een gevoerd dopingonderzoek, in voorkomend geval gevoerd in samenwerking met een of meerdere andere antidopingorganisaties, politiediensten of gerechtelijke diensten, verplichten verblijfsgegevens door te geven als sporters van categorie A, conform artikel 21, §1, voor een periode van maximum 12 maanden. Die periode kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximum 12 maanden als de ernstige aanwijzingen bevestigd worden en blijven bestaan.

Met behoud van de toepassing van het tweede en derde lid kan NADO Vlaanderen elke sporter die op een preselectielijst voor de Olympische Spelen, Paralympische Spelen, Europese kampioenschappen of wereldkampioenschappen staat, verplichten verblijfsgegevens door te geven overeenkomstig categorie A. De bevoegde NADO kan dat recht, slechts uitoefenen voor een maximumduur van 12 maanden die ten vroegste 9 maanden voor de wedstrijd in kwestie aanvangt en ten laatste 3 maanden na afloop van die wedstrijd eindigt."

Art. 20. In artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt opgeheven;

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede "categorie B" vervangen door de zinsnede "categorie C";

3° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede "categorie B" vervangen door de zinsnede "categorie C" en wordt de zinsnede "categorie A of B" vervangen door de zinsnede "categorie A";

4° in paragraaf 3, derde tot en met vijfde lid, wordt de zinsnede "categorie C" telkens vervangen door de zinsnede "categorie B";

5° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. Een elitesporter van categorie A of B die zich teruggetrokken heeft uit de sport op nationaal of internationaal niveau, maar later weer aan wedstrijden op nationaal of internationaal niveau wil deelnemen, kan pas weer toegelaten worden om deel te nemen aan nationale of internationale wedstrijden nadat hij NADO Vlaanderen en zijn internationale federatie schriftelijk op de hoogte heeft

gebracht van zijn voorgenomen terugkeer in wedstrijdverband, uiterlijk zes maanden voor de datum daarvan.

Het WADA kan in samenspraak met de NADO die bevoegdheid had over de sporter op het ogenblik dat de sporter zich teruggetrokken heeft, een afwijking toekennen van de regel van schriftelijke kennisgeving zes maanden voor de terugkeer in wedstrijdverband, vermeld in het eerste lid, als de strikte toepassing van die regel voor de elitesporter in kwestie onbillijk zou zijn.

Elk sportief resultaat van een elitesporter als vermeld in het eerste lid, die geen kennisgeving heeft gedaan conform het eerste lid, wordt geannuleerd, tenzij de sporter kan aantonen dat hij niet redelijkerwijs had kunnen weten dat het ging om een wedstrijd van internationaal of nationaal niveau.

Als een elitesporter als vermeld in het eerste lid, zich tijdens een periode van uitsluiting die het gevolg is van een disciplinaire uitspraak op grond van dopingpraktijken, die in kracht van gewijsde is gegaan, zich terugtrekt uit de sport, kan die geen toelating hebben om aan nationale of internationale wedstrijden deel te nemen zonder dat hij conform het eerste lid de bevoegde NADO en internationale federatie zes maanden of een periode gelijk aan het resterende deel van de uitsluiting, als die langer is dan zes maanden, vooraf schriftelijk op de hoogte heeft gebracht.

Vanaf de ontvangst van een schriftelijke kennisgeving conform het eerste lid, kan de betrokken ADO de sporter in kwestie onderwerpen aan controles buiten wedstrijdverband en hem verplichten verblijfsgegevens in te dienen overeenkomstig de categorie waartoe hij behoorde op het ogenblik van zijn terugtrekking uit de sport.”.

Art. 21. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zin “In uitzonderlijke door de elitesporter te motiveren gevallen, waarin het mededelen van de verblijfsgegevens door middel van ADAMS niet mogelijk is, mogen de verblijfsgegevens doorgegeven worden aan NADO Vlaanderen via e-mail of sms” opgeheven;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden “een mogelijke” en de woorden “overtreding inzake” de woorden “niet-nakoming van de verplichting om verblijfsgegevens in te dienen of te actualiseren of een” ingevoegd.

Art. 22. In artikel 23/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het resultatenbeheer over dopingpraktijken wordt uitgevoerd door de ADO die:

- 1° de ADO die de organisator en coördinator van de dopingcontrole is als de dopingpraktijk verband houdt met de dopingcontrole in kwestie;
- 2° de ADO die het biologisch paspoort of de verblijfsgegevens beheert als de dopingpraktijk verband houdt met het biologisch paspoort;

- 3° de ADO die de betrokkene de eerste kennisgeving verstuurd van een onderzoek naar de niet-analytische dopingpraktijk.

De ADO die de verblijfsgegevens beheert van de sporter in kwestie, oefent het resultatenbeheer uit voor de opvolging van een mogelijk aangifteverzuim of een mogelijke gemiste test, of een andere inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen.”;

2° in paragraaf 1 wordt het derde lid opgeheven;

3° paragraaf 1, zevende lid, dat paragraaf 1, zesde lid wordt, wordt vervangen door wat volgt:

“Als een sporter, begeleider of andere persoon zich terugtrekt terwijl een onderzoek naar een mogelijke overtreding van de antidopingregels hangende is, behoudt de op dat moment bevoegde ADO de bevoegdheid om het onderzoek af te ronden. Als een sporter, begeleider of andere persoon zich heeft teruggetrokken voor een onderzoek was gestart, behoudt de ADO die bevoegd zou geweest zijn voor het resultatenbeheer over de sporter, begeleider of andere persoon op het moment van het begaan van de mogelijke dopingpraktijk, de bevoegdheid om een onderzoek te voeren.”;

4° in paragraaf 1, achtste lid, dat paragraaf 1, zevende lid, wordt, worden de woorden “sporter of begeleider” telkens vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”,

5° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

§2. Een sporter, begeleider of andere persoon heeft de volgende status tijdens de uitsluiting of voorlopige schorsing:

- 1° een sporter, begeleider of andere persoon die uitgesloten is van deelname aan sportactiviteiten of onderworpen is aan een voorlopige schorsing, mag met uitzondering van programma’s van antidopingeducatie of rehabilitatie,, gedurende de periode van uitsluiting of voorlopige schorsing, in geen enkele hoedanigheid deelnemen aan een wedstrijd of sportactiviteit, die valt onder het toepassingsgebied van dit decreet, aan een wedstrijd of sportactiviteit georganiseerd door een ondertekenaar van de Code of een lidorganisatie daarvan of door een sportvereniging die lid is van een lidorganisatie van een ondertekenaar van de Code, aan een wedstrijd onder de bevoegdheid of organisatie van een andere professionele sportcompetitie of de organisator van een internationaal of nationaal evenement, en aan sportactiviteiten voor elitesporters of op hoog niveau die gesubsidieerd of gesteund zijn door een overheid. Een sporter, begeleider of andere persoon die uitgesloten is voor een periode van meer dan vier jaar, mag, na het uitzitten van een periode van vier jaar uitsluiting, als sporter deelnemen aan lokale sportactiviteiten die niet onder de verantwoordelijkheid van een ondertekenaar of lid van een ondertekenaar van de Code vallen, op voorwaarde dat de lokale sportactiviteit niet toelaat om direct of indirect zich te kwalificeren of punten te verzamelen om deel te nemen aan een nationaal kampioenschap of internationale sportactiviteit, en niet inhoudt dat de

- sporter, begeleider of andere persoon in om het even welke hoedanigheid werkt met beschermde personen. Een sporter die een periode van uitsluiting uitzit, moet zich onderwerpen aan eventuele dopingtests en enige verplichting om verblijfsgegevens in te dienen als opgelegd door een ADO. Aan een begeleider of andere persoon die een sporter, begeleider of andere persoon helpt bij het overtreden van het verbod van deelname tijdens uitsluiting of voorlopige schorsing, kan de ADO die bevoegdheid bezit over de begeleider of andere persoon, sancties opleggen op grond van een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 9°. Bij elke dopingovertreding waarvoor geen verminderde sanctie op grond van afwezigheid van schuld of significante schuld wordt opgelegd, kan overeenkomstig artikel 10.14.4 van de Code de sportgerelateerde steun of andere sportgerelateerde voordelen die de sporter, begeleider of andere persoon ontvangt, geheel of gedeeltelijk ingehouden worden door de overheden, ondertekenaars of leden van ondertekenaars van de Code;
- 2° in afwijking van punt 1° mag een sporter opnieuw trainen in groep of in een club of andere sportvereniging tijdens de laatste twee maanden van zijn uitsluiting of, als die periode korter is, tijdens het laatste kwart van zijn periode van uitsluiting;
 - 3° als een sporter, begeleider of andere persoon aan wie een periode van uitsluiting is opgelegd, het verbod op deelname aan sportactiviteiten, vermeld in punt 1° overtreedt, worden de resultaten van die deelname gediskwalificeerd en begint de oorspronkelijk opgelegde uitsluitingsperiode opnieuw te lopen vanaf het einde van de oorspronkelijk opgelegde uitsluitingsperiode. De nieuwe uitsluitingsperiode, met inbegrip van een berisping of geen periode van uitsluiting, kan aangepast worden afhankelijk van de schuldgraad van de sporter, begeleider of andere persoon en de omstandigheden van de zaak. De beslissing of een sporter, begeleider of andere persoon het verbod op deelname aan sportactiviteiten heeft overtreden en of een aanpassing aangewezen is, komt toe aan de ADO die het verbod heeft opgelegd. Die beslissing kan aangevochten worden conform artikel 13 van de Code."

Art. 23. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt voor hoofdstuk 1/1, dat hoofdstuk 1/1/1 wordt, een nieuw hoofdstuk 1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 1/1. Eerste fase van resultatenbeheer bij vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk".

Art. 24. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt in hoofdstuk 1/1, ingevoegd bij artikel 17, een artikel 23/1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/1/1. §1. Als NADO Vlaanderen conform artikel 23/1, §1, het resultatenbeheer heeft over een mogelijke dopingpraktijk, voert NADO Vlaanderen de eerste fase van het resultatenbeheer uit.

§2. Bij een afwijkend analyseresultaat onderzoekt NADO Vlaanderen nadat ze dat analyseresultaat heeft ontvangen in het kader van de eerste fase van resultatenbeheer, vermeld in paragraaf 1, of een van de volgende gevallen van toepassing is:

- 1° de sporter beschikt over een geldige TTN en de voorwaarden van die TTN zijn nageleefd, of de sporter kan nog een TTN aanvragen;
- 2° er is een kennelijke afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of de Internationale Standaard voor Laboratoria die het afwijkend analyseresultaat heeft veroorzaakt;
- 3° het is waarschijnlijk dat het afwijkende analyseresultaat te wijten is aan inname op een wijze die toegelaten is voor de verboden stof in kwestie.

Als NADO Vlaanderen na het onderzoek, vermeld in het eerste lid, vaststelt dat de gevallen, vermeld in het eerste lid, niet van toepassing zijn, brengt NADO Vlaanderen de sporter daarvan op de hoogte op de wijze die de regering vaststelt conform paragraaf 4, eerste lid, en de internationale standaard voor resultatenbeheer.

§3. Bij een atypisch analyseresultaat onderzoekt NADO Vlaanderen nadat ze het analyseresultaat heeft ontvangen in het kader van de eerste fase van resultatenbeheer, vermeld in paragraaf 1, of een van de volgende gevallen van toepassing is:

- 1° de sporter beschikt over een geldige TTN en de voorwaarden van die TTN zijn nageleefd, of de sporter kan nog een TTN aanvragen;
- 2° er is een kennelijke afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of de Internationale Standaard voor Laboratoria die het atypische analyseresultaat heeft veroorzaakt;
- 3° het is waarschijnlijk dat het atypische analyseresultaat te wijten is aan inname op een wijze die toegelaten is voor de verboden stof in kwestie.

Als na het onderzoek, vermeld in het eerste lid, NADO Vlaanderen vaststelt dat de gevallen, vermeld in het eerste lid, niet van toepassing zijn, voert NADO Vlaanderen verder onderzoek om na te gaan of het atypische analyseresultaat kan worden beschouwd als een afwijkend analyseresultaat. Tijdens het verdere onderzoek wordt de sporter niet op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat, tenzij in de volgende gevallen:

- 1° als voor het verdere onderzoek een analyse van het B-monster noodzakelijk is, wordt de sporter voorafgaand aan de analyse van het B-monster op de hoogte gebracht;
- 2° als een organisator van een internationaal evenement of een federatie of sportvereniging die binnen een bepaalde termijn een selectie moet maken voor een internationaal evenement, aan NADO Vlaanderen verzoekt mee te delen of er een onderzoek lopende is naar een atypisch analyseresultaat van de sporter in kwestie, wordt de sporter voorafgaand aan het inwilligen van het verzoek op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat;
- 3° als het atypische analyseresultaat volgens de opinie van een medische expert of een personeelslid van NADO Vlaanderen met de nodige expertise verband kan houden met een ernstige medische toestand die een dringende behandeling noodzaakt, wordt de sporter onmiddellijk op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat.

Als NADO Vlaanderen na het afronden van het onderzoek, vermeld in het eerste en tweede lid, van oordeel is dat het atypische analyseresultaat als een afwijkend analyseresultaat wordt beschouwd, brengt NADO Vlaanderen de

sporter daarvan op de hoogte op de wijze die de regering vaststelt conform paragraaf 4, eerste lid.

§4. De regering stelt aanvullende bepalingen vast voor het verloop van de eerste fase van het resultatenbeheer en de inhoud van de kennisgevingen, vermeld in paragraaf 2 en 3.

De regering bepaalt de procedure voor de eerste fase van het resultatenbeheer tot en met de kennisgeving aan de sporter, begeleider of andere persoon voor andere vaststellingen van mogelijke dopingpraktijken of inbreuken die onder het resultatenbeheer van NADO Vlaanderen vallen en die geen vaststellingen zijn van afwijkende of atypische analyseresultaten als vermeld in paragraaf 2 en 3.”.

Art. 25. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk 1/1 een artikel 23/1/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/1/2. §1. NADO Vlaanderen beslist over het voortzetten van het resultatenbeheer van een mogelijke dopingpraktijk na het onderzoek, vermeld in artikel 23/1/1, en na in voorkomend geval kennis genomen te hebben van de verklaring van de sporter, begeleider of andere persoon die volgt op de kennisgeving aan die sporter, begeleider of andere persoon.

§2. Als NADO Vlaanderen beslist de vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen, brengt ze de volgende partijen op de hoogte van die beslissing:

- 1° de sporter in kwestie, behalve in de gevallen waarbij geen kennisgeving van de vaststellingen aan de sporter verplicht is;
- 2° de begeleider of andere persoon in kwestie;
- 3° de federatie;
- 4° de NADO van de woonplaats en de NADO van de plaats waar de sporter zijn licentie heeft verkregen;
- 5° de internationale sportfederatie;
- 6° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen;
- 7° het WADA.

Al de partijen, vermeld in het eerste lid, kunnen tegen de beslissing, of het gebrek aan een beslissing binnen een redelijke termijn, beroep aantekenen bij de nationale beroepsinstantie of in voorkomend geval het TAS.

§3. Als NADO Vlaanderen van oordeel is dat de vaststellingen wijzen op een dopingpraktijk, brengt NADO Vlaanderen de sporter, begeleider of andere persoon daarvan op de hoogte en registreert de gegevens die verband houden met de dopingpraktijk in ADAMS. NADO Vlaanderen brengt tegelijk de volgende partijen op de hoogte:

- 1° de federatie;
- 2° de NADO van de woonplaats en de NADO van de plaats waar de betrokkene zijn licentie heeft verkregen;
- 3° de internationale sportfederatie;

4° het WADA.

De kennisgeving aan de sporter, begeleider of andere persoon, vermeld in het eerste lid, bevat minstens al de volgende elementen:

- 1° de geschonden bepalingen van dit decreet of van de Code;
- 2° de feitelijke vaststellingen en verzamelde bewijzen;
- 3° een gemotiveerd voorstel van disciplinaire sanctie die NADO Vlaanderen van toepassing acht op grond van dit decreet of de Code;
- 4° in voorkomend geval, de bepalingen over het opleggen of aanvaarden van een voorlopige schorsing;
- 5° het recht om een verklaring te geven en het recht om gehoord te worden of af te zien van het recht op een hoorzitting;
- 6° de mogelijkheden om substantiele hulp te bieden of een verminderde straf te krijgen op basis van dit decreet of van de Code.

De regering bepaalt binnen welke termijn vanaf de kennisgeving een sporter het voorstel, vermeld in het tweede lid, 3°, schriftelijk kan aanvaarden of een hoorzitting kan vragen. Die termijn mag niet langer zijn dan twintig dagen vanaf de kennisgeving. De regering kan bijkomende voorwaarden vaststellen voor de schriftelijke aanvaarding van het voorstel.

§4. Als de sporter, begeleider of andere persoon na de kennisgeving, vermeld in paragraaf 3, het voorstel, vermeld in paragraaf 3, tweede lid, 3°, niet aanvaardt binnen de termijn die conform paragraaf 3, derde lid, is bepaald en NADO Vlaanderen daarvan schriftelijk op de hoogte breng, bezorgt NADO Vlaanderen het dossier aan het disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak ten gronde te behandelen in het kader van de hoorprocedure. Als de sporter, begeleider of andere persoon niet reageert binnen de voormelde termijn of het voorstel schriftelijk aanvaardt, wordt de sporter, begeleider of andere persoon geacht af te zien van een verdere hoorprocedure en bezorgt NADO Vlaanderen het dossier aan de voorzitter van datzelfde bevoegde disciplinaire orgaan voor de bekrachtiging van het voorstel van disciplinaire sanctie in een formele beslissing. Het bevoegde disciplinaire orgaan neemt in dat geval onverkort het voorstel van disciplinaire sanctie over in een gemotiveerde beslissing.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid kan een sporter, begeleider of andere persoon na de kennisgeving van een mogelijke dopingpraktijk waarop een sanctie van vier jaar uitsluiting of meer staat, met inbegrip van de toepassing van verzwarende omstandigheden, uiterlijk twintig dagen nadat de sporter de kennisgeving, vermeld in paragraaf 3, heeft ontvangen, de dopingpraktijk in kwestie toegeven en de voorgestelde periode van uitsluiting aanvaarden. In dat geval kan de uitsluiting verminderd worden met één jaar. Als aan de sporter, begeleider of andere persoon die vermindering van één jaar wordt toegestaan, vervalt elke andere mogelijkheid om te periode van uitsluiting te verminderen.

§5. De sporter, begeleider of andere persoon in kwestie kan verzoeken de onderhandeling van zo'n overeenkomst te laten verlopen zonder enige nadelige erkenning in de feiten of in rechte. Als na de onderhandelingen geen overeenkomst wordt afgesloten, kan de sporter, begeleider of andere persoon elke verklaring die hij in de loop van de onderhandelingen heeft afgelegd,

inclusief een mogelijke bekentenis, wijzigen of intrekken zonder dat NADO Vlaanderen, een andere ADO of het WADA daaraan gevolgen kan verbinden.

Als de sporter, begeleider of andere persoon een dopingpraktijk toegeeft na geconfronteerd te zijn met de mogelijke dopingpraktijk en instemt met de sancties die aanvaardbaar zijn voor NADO Vlaanderen en het WADA, die exclusief bevoegd zijn de afweging te maken, op basis van de sanctie en mogelijke verminderingen, vermeld in de Code, kan de sporter, begeleider of andere persoon een verminderde periode van uitsluiting opgelegd krijgen gebaseerd op een afweging van NADO Vlaanderen en het WADA op basis van de toepasselijke sanctiebepalingen, de ernst van de inbreuk, de schuldgraad van de sporter, begeleider of andere persoon en de mate waarin de sporter, begeleider of andere persoon de inbreuk prompt heeft erkend, en kan de periode van uitsluiting starten ten vroegste op de datum van de monsterneming of de datum waarop een andere dopingpraktijk het laatst voorkwam. In elk geval zal de sporter, begeleider of andere persoon gehouden zijn minstens de helft van de uitsluiting die op die manier tot stand komt te ondergaan vanaf het moment dat de sporter, begeleider of andere persoon de sanctie heeft opgelegd gekregen of de datum waarop de sporter, begeleider of andere persoon een voorlopige schorsing heeft opgelegd gekregen of aanvaard, en die voorlopige schorsing heeft nageleefd.

NADO Vlaanderen maakt de overeenkomst over aan het bevoegde disciplinaire orgaan ter bekrachtiging van de overeenkomst. De bekrachtigde overeenkomst heeft dezelfde gevolgen als een disciplinaire uitspraak.

Tegen de volgende beslissingen staat geen herziening door een disciplinair orgaan of hoger beroep open:

- 1° een beslissing van NADO Vlaanderen en het WADA om een overeenkomst als vermeld in het eerste lid, aan te gaan of niet aan te gaan;
- 2° de vermindering in de periode van uitsluiting en in voorkomend geval de startdatum die voor de uitsluiting is bepaald in de overeenkomst, conform het tweede lid.”.

§6. De sporter, begeleider of andere persoon in kwestie die een overeenkomst over het resultatenbeheer wenst te onderhandelen, kan verzoeken om te onderhandelen over een mogelijke bekentenis van de dopingpraktijk onder voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning. Als NADO Vlaanderen akkoord gaat met het verzoek van voorbehoud en zonder nadelige erkenning, wordt een overeenkomst van voorbehoud en zonder nadelige erkenning afgesloten.

In het eerste lid wordt verstaan onder een overeenkomst van voorbehoud zonder nadelige erkenning: een schriftelijke overeenkomst tussen NADO Vlaanderen en de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie die de sporter, begeleider of andere persoon toelaat om informatie aan NADO Vlaanderen te verstrekken binnen een beperkte vooraf bepaalde termijn en in een bepaalde setting, waarbij in het geval geen overeenkomst over het resultatenbeheer wordt afgesloten, de informatie die verstrekt is door de sporter, begeleider of andere persoon onder de overeenkomst niet mag gebruikt worden door NADO Vlaanderen tegenover de sporter, begeleider of andere persoon of een andere ADO in een procedure van resultatenbeheer onder de Code of dit decreet, zonder evenwel afbreuk te doen aan het recht van NADO Vlaanderen, de sporter,

begeleider of andere persoon om andere informatie of bewijzen te gebruiken die buiten de bepaalde termijn en setting, als omschreven in de overeenkomst, zijn verkregen.

Art. 26. Artikel 23/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 23/2. §1. Een sporter krijgt onmiddellijk een verplichte voorlopige schorsing als in het kader van een dopingtest van die sporter de analyse van een monster resulteert in de vaststelling van een afwijkend analyseresultaat of een definitief vastgesteld afwijkend paspoortresultaat voor een verboden stof die geen specifieke stof is, of in de vaststelling van een verboden methode die een niet-specifieke methode is. De voorlopige schorsing wordt opgelegd na het nodige onderzoek verricht te hebben en na de beslissing om na de eerste fase van resultatenbeheer om de vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk te vervolgen als een vermoedelijke dopingpraktijk conform artikel 23/1/2.

Als NADO Vlaanderen resultatenbeheer heeft over de dopingpraktijk, legt NADO Vlaanderen de verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het eerste lid, op.

Een sporter kan buiten de gevallen van verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het eerste lid, optioneel een voorlopige schorsing opgelegd krijgen als uit de feiten en het voorliggende bewijsmateriaal voldoende blijkt dat een disciplinaire maatregel zal worden opgelegd, om de gevolgen van een mogelijke definitieve uitsluiting met bijbehorende diskwalificatie van resultaten die behaald zijn nadat de dopingpraktijk is vastgesteld, te beperken voor andere sporters dan de sporter in kwestie.

Als NADO Vlaanderen resultatenbeheer heeft over de dopingpraktijk, kan NADO Vlaanderen de verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het derde lid, op. NADO Vlaanderen kan een optionele voorlopige schorsing als vermeld in het derde lid, opleggen in elke fase van het resultatenbeheer tot aan een beslissing ten gronde, gewezen in eerste aanleg. NADO Vlaanderen kan de voormelde optionele voorlopige schorsing in voorkomend geval ook op elk moment intrekken.

Een voorlopige schorsing kan enkel worden opgelegd nadat de sporter, het WADA, de federatie en de internationale federatie op de hoogte is gebracht van de feiten op grond waarvan de sporter verdacht wordt van een dopingpraktijk en in voorkomend geval na het onderzoek, vermeld in het eerste lid.

Een voorlopige schorsing mag enkel worden opgelegd opleggen als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° aan de sporter is de mogelijkheid geboden om een voorlopige hoorzitting te houden hetzij vóór het opleggen van de voorlopige schorsing, hetzij tijdig nadat de voorlopige schorsing is opgelegd;
- 2° aan de sporter is de mogelijkheid is geboden om tijdig een versnelde hoorzitting ten gronde te houden nadat een voorlopige schorsing is opgelegd.

De sporter kan bij de instantie die hem de voorlopige schorsing heeft opgelegd of kan opleggen, een voorlopige hoorzitting vragen.

Een voorlopige schorsing kan worden opgeheven of hoeft niet opgelegd te worden als de sporter een van de volgende gevallen kan aantonen:

- 1° de vermoedelijke dopingpraktijk is waarschijnlijk te wijten aan een besmet product;
- 2° de vermoedelijke dopingpraktijk heeft betrekking op een misbruikstof en de sporter kan aantonen dat de misbruikstof gebruikt is in een context die vreemd is aan de sportbeoefening, en de sporter waarschijnlijk een verminderde sanctie zal worden opgelegd.

De instantie die de voorlopige schorsing heeft opgelegd heeft onmiddellijk een voorlopige schorsing als vermeld in het eerste lid, op als de analyse van het B-monster de analyse van het A-monster niet bevestigt. Conform het derde lid kan in het voormelde geval een optionele voorlopige schorsing opgelegd worden door de bevoegde instantie.

De bevoegde instantie brengt de volgende partijen op de hoogte van elke beslissing over een voorlopige schorsing:

- 1° de sporter;
- 2° de federatie;
- 3° de internationale federatie;
- 4° de NADO van het land waarin de sporter woont of van zijn nationaliteit;
- 5° het Internationaal Olympisch Comité (IOC) of het Internationaal Paralympisch Comité (IPC), als dat van toepassing is, als de uitspraak een effect kan hebben op de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen, waaronder uitspraken die een invloed hebben op de bevoegdheid tot deelname aan de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen;
- 6° het WADA.

Al de partijen, vermeld in het tiende lid, kunnen tegen de beslissing, of het gebrek aan een beslissing binnen een redelijke termijn, beroep aantekenen. Tegen een beslissing over een elitesporter kan beroep aangetekend worden bij het TAS en tegen de beslissing over een breedtesporter kan beroep aangetekend worden bij het disciplinaire orgaan dat bevoegd is voor de disciplinaire bestraffing van de vermoedelijke dopingpraktijk waarvoor een voorlopige schorsing wordt opgelegd. Tegen de beslissing om een voorlopige schorsing op te leggen of niet op te heffen nadat de sporter heeft aangebracht dat de inbreuk waarschijnlijk te wijten is aan een besmet product, kan overeenkomstig artikel 7.4.1 van de Code echter geen beroep ingesteld worden bij het TAS of het disciplinaire orgaan dat bevoegd is voor de disciplinaire bestraffing van de vermoedelijke dopingpraktijk waarvoor een voorlopige schorsing is opgelegd.

De duur van een voorlopige schorsing wordt afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter wordt opgelegd of die hij aanvaardt en naleeft. Als een sporter, begeleider of andere persoon de voorwaarden van de voorlopige schorsing niet naleeft, wordt geen enkel verrekening van de voorlopige schorsing in de periode van uitsluiting toegepast en worden alle resultaten die behaald zijn tijdens de voorlopige schorsing gediskwalificeerd.

§2. Als een sporter geen voorlopige schorsing wordt opgelegd, kan de sporter in kwestie binnen een van de volgende termijnen vrijwillig een voorlopige schorsing aanvaarden:

- 1° binnen tien dagen na de kennisgeving van het resultaat van de analyse van het B-monster of nadat de termijn om een analyse van het B-monster te vragen, is verstreken;
- 2° uiterlijk op de dag vóór de dag waarop de sporter in kwestie van plan is om opnieuw aan een wedstrijd deel te nemen na afloop van de termijn, vermeld in punt 1°.

Een begeleider of andere persoon kan vrijwillig een voorlopige schorsing aanvaarden binnen tien dagen na de kennisgeving van de mogelijke dopingpraktijk.

Een vrijwillige voorlopige schorsing als vermeld in het eerste en tweede lid, heeft dezelfde draagwijdte als een voorlopige schorsing die is opgelegd conform paragraaf 1.

De vrijwillige voorlopige schorsing kan op elk moment worden ingetrokken met een schriftelijke kennisgeving aan de instantie die bevoegd is om de voorlopige schorsing op te leggen. In dat geval wordt voor de bepaling van een eventuele periode van definitieve uitsluiting geen rekening gehouden met de periode waarin een voorlopige schorsing is nageleefd.”

Art. 27. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van hoofdstuk 1/2 vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk 1/2. Disciplinaire maatregelen en beroepsmogelijkheden inzake elitesporters, breedtesporters, begeleiders en andere personen onder aangesloten federaties”

Art. 28. Artikel 24 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 24. §1. Aangesloten federaties zijn onderworpen aan de Code, de Internationale Standaarden en de antidopingregels van de internationale sportfederaties waartoe ze behoren en van dit decreet.

De federaties, vermeld in het eerste lid, zijn verantwoordelijk voor het opleggen van gevolgen van dopingpraktijken, conform de Code, gepleegd door

- 1° elitesporters die bij hen aangesloten zijn of die bij hen aangesloten waren op het ogenblik van de overtreding of elitesporters die op het moment van het vaststellen van de overtreding deelnamen aan een sportactiviteit die georganiseerd was door de federatie in kwestie;
- 2° breedtesporters die bij hen aangesloten zijn of aangesloten waren of breedtesporters die op het moment van het vaststellen van de overtreding deelnamen aan een sportactiviteit die georganiseerd was door de federatie in kwestie;

- 3° begeleiders en andere personen die lid zijn van de federatie, die een contractuele band hebben met de federatie, met een sporter die lid is van de federatie of die onder de bevoegdheid van de federatie vallen;
- 4° ploegen die onder de bevoegdheid van de federatie vallen.

De bevoegdheid van de federatie, vermeld in het eerste lid, omvat:

- 1° het organiseren van een voorlopige hoorzitting en het nemen van een beslissing over een voorlopige schorsing na een voorlopige hoorzitting, conform artikel 23/2, §1, zevende lid;
- 2° het nemen van een beslissing na het aanvaarden van de gevolgen van dopingpraktijken door een sporter, begeleider of andere persoon, conform artikel 23/1/2, §4, eerste en tweede lid;
- 3° het nemen van een beslissing na een overeenkomst over en het opleggen van gevolgen van dopingpraktijken op grond van die overeenkomst, conform artikel 23/1/2, §5;
- 4° het organiseren van een hoorzitting en het nemen van een beslissing over de gevolgen van dopingpraktijken, met inbegrip van een versnelde hoorzitting ten gronde;
- 5° het nemen van een beslissing over de schending van de voorlopige schorsing of uitsluiting, conform artikel 23/1, §2;
- 6° het nemen van een beslissing over de mogelijke vermindering van de periode van uitsluiting die opgelegd zijn voorafgaand aan de inwerkingtreding van enige wijziging van de Code, conform artikel 17 van de Code, in de gevallen waarbij de federatie verantwoordelijk was voor de beslissing die de uitsluiting opgelegd heeft.

De aangesloten federaties, vermeld in het eerste lid, zijn gehouden de bevoegdheden uit te oefenen in overeenstemming met de Code en de Internationale Standaarden. De ADO die conform artikel 23/1, §1, de bevoegdheid heeft voor het uitvoeren van het resultatenbeheer, blijft volledig verantwoordelijk onder de Code voor de conforme toepassing van de Code in het resultatenbeheer over een mogelijke dopingpraktijk; Als NADO Vlaanderen het resultatenbeheer heeft over de mogelijke dopingpraktijk, blijft NADO Vlaanderen als nationale antidopingorganisatie onder de Code en ondertekenaar van de Code verantwoordelijk voor alle handelingen van de federaties, vermeld in het derde lid, stellen voor wat de conformiteit met de Code betreft, en de mogelijke gevolgen daarvan.

Een sporter, begeleider of andere persoon als vermeld in het tweede lid, die ervan wordt beschuldigd een dopingpraktijk te hebben gepleegd, heeft recht op een eerlijke hoorzitting binnen een redelijke termijn door een eerlijk en operationeel onafhankelijk disciplinair orgaan, dat binnen een redelijke termijn een gemotiveerd oordeel velt. Conform artikel 23/1/2, §4, kan de sporter, begeleider of andere persoon expliciet afstand doen van het recht op een hoorzitting, of impliciet afstand doen van dat recht, door geen verweer te voeren binnen de termijn, vermeld in artikel 23/1/2, §3, derde lid.

Zaken die betrekking hebben op elitesporters of andere personen kunnen onmiddellijk gehoord worden door het TAS, zonder voorafgaande disciplinaire procedure op nationaal niveau, mits het akkoord van de sporter of andere persoon in kwestie, NADO Vlaanderen en het WADA.

Als geen beslissing is genomen over het wel of niet aanwezig zijn van een mogelijke dopingpraktijk binnen een redelijke termijn die door het WADA is bepaald, kan het WADA de zaak rechtstreeks aanhangig maken bij het TAS, conform artikel 8.5 van de Code. Als het TAS daarbij beslist dat een dopingpraktijk aanwezig was en het WADA terecht de zaak aanhangig heeft gemaakt bij het TAS, dan kan het WADA de kosten van de procedure verhalen op NADO Vlaanderen.

§2. Elke beslissing die genomen wordt conform paragraaf 1, wordt binnen vijf werkdagen meegedeeld aan NADO Vlaanderen.

NADO Vlaanderen brengt, de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie of ander partijen in de zaak, behoudens voorafgaande kennisgeving door de aangesloten federatie, conform het eerste lid, en de internationale federatie, het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen, de NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie en het WADA op de hoogte van de beslissing, en registreert de beslissing in ADAMS.

De kennisgeving, vermeld in het tweede lid, omvat de beslissing, de motivering van de beslissing, een verantwoording waarom de maximale sanctie niet was opgelegd, en in voorkomend geval een korte samenvatting in het Engels of Frans.

Als een aangesloten federatie enige kennisgeving heeft gedaan van de beslissing aan de partijen, vermeld in het tweede lid, bevestigt de aangesloten federatie die kennisgeving aan NADO Vlaanderen. In dat geval geldt de kennisgeving die de aangesloten federatie heeft gedaan als officiële kennisgeving aan de partij in kwestie.”.

Art. 29. in titel 6, Hoofdstuk 1/2, van hetzelfde decreet, wordt een artikel 24/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 24/1. §1. Tegen de volgende beslissingen of in de volgende gevallen, kan beroep worden ingesteld conform artikel 13.2 van de Code:

- 1° een beslissing dat een dopingpraktijk is gepleegd, een beslissing om gevolgen van dopingpraktijken op te leggen of geen gevolgen op te leggen, of een beslissing dat geen dopingpraktijk is begaan;
- 2° een beslissing dat de procedure die het gevolg is van een dopingpraktijk niet kan verdergezet worden op basis van procedurele gronden, met inbegrip van verjaring;
- 3° een beslissing om een voorlopige schorsing op te leggen of op te heffen na een voorlopige hoorzitting;
- 4° een beslissing dat een ADO niet bevoegd over een mogelijke dopingpraktijk of niet bevoegd is om gevolgen van dopingpraktijken op te leggen;
- 5° een beslissing over de mogelijke schending van het verbod op deelname tijdens een periode van uitsluiting of een voorlopige schorsing als vermeld in artikel 23/1, §2 van dit decreet en conform artikel 10.14.3 van de Code;

- 6° een beslissing die betrekking heeft op beslissingen die opgelegd zijn voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wijzigingen in de Code, in uitvoering van artikel 27.3 van de Code;
- 7° het niet naleven van artikel 10.8.1 van de Code;
- 8° een beslissing van een ADO om een afwijkend analyseresultaat of een atypisch analyseresultaat niet te vervolgen als een dopingpraktijk, of een beslissing om een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen na een onderzoek gevoerd in overeenstemming met de internationale standaard voor resultatenbeheer;
- 9° een beslissing van NADO Vlaanderen om een TTN te weigeren of het nalaten van het nemen van een beslissing, conform artikel 10, zesde lid;
- 10° een beslissing om de toepassing van gevolgen van dopingpraktijken ten gevolge van substantiële hulp op te schorten of niet op te schorten, of de opschorting ongedaan te maken of niet ongedaan te maken, in uitvoering van artikel 10.7.1 van de Code;
- 11° een beslissing van een antidopingorganisatie om de beslissing van een andere antidopingorganisatie niet te erkennen, conform artikel 15 van de Code;
- 12° het niet naleven van artikel 7.1.4 en 7.1.5 van de Code;
- 13° het niet naleven door een ADO van artikel 7.4 van de Code;
- 14° een beslissing van het WADA om geen uitzondering toe te staan op de verplichting van een sporter die zich heeft teruggetrokken uit de sport om zes maanden voorafgaand aan de terugkeer in competitie de terugkeer te melden, in uitvoering van artikel 5.6.1 van de Code;
- 15° een beslissing van het WADA om het resultatenbeheer toe te wijzen, in uitvoering van artikel 7.1 van de Code.

§2. De draagwijdte van een beroep als vermeld in paragraaf 1 is niet beperkt tot de elementen die in de oorspronkelijke beslissing begrepen zijn, maar strekt zich uit over alle elementen die relevant zijn in de zaak. Elke partij met het recht om beroep in te stellen mag bewijzen aanbrengen, argumenten ontwikkelen en vorderingen instellen die niet in eerste aanleg werden opgeworpen op voorwaarde dat ze voortkomen uit dezelfde rechtsvordering of het geheel van feiten of omstandigheden die werden opgeworpen bij de behandeling in eerste aanleg.

Het instellen van een beroep tegen een beslissing als vermeld in paragraaf 1 schorst de uitvoering van de beslissing niet tenzij de schorsing uitdrukkelijk wordt bevolen door de beroepsinstantie.

§3. Een beroep als vermeld in paragraaf 1, met betrekking tot elitesporters van internationaal niveau of internationale evenementen, kan enkel ingesteld worden bij het TAS. De volgende partijen hebben het recht om beroep in te stellen:

- 1° de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie;
- 2° de andere partijen in de zaak;
- 3° de bevoegde internationale federatie;
- 4° de NADO van de verblijfsplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of van de plaats waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen;
- 5° het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de Olympische of Paralympische Spelen;

6° het WADA.

De enige partij die beroep mag instellen tegen het opleggen van een voorlopige schorsing, is de sporter of andere persoon aan wie de voorlopige schorsing is opgelegd.

§4. De aangesloten federaties kunnen een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie oprichten die kennis kan nemen van een beroep als vermeld in paragraaf 1.

Een beroep als vermeld in paragraaf 1 met betrekking tot sporters die geen elitesporters van nationaal niveau zijn of met betrekking tot andere personen, kan ingesteld worden voor de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie die is opgericht door de aangesloten federaties, of als die er niet is, bij het TAS. De volgende partijen hebben het recht om beroep in te stellen::

- 1° de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie;
- 2° de andere partijen in de zaak;
- 3° de bevoegde internationale federatie;
- 4° de NADO van de verblijfplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of van de plaats waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen;
- 5° het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de Olympische of Paralympische Spelen;
- 6° het WADA.

De enige persoon die beroep mag instellen tegen het opleggen van een voorlopige schorsing, is de sporter of andere persoon aan wie de voorlopige schorsing is opgelegd.

Tegen elke beslissing van een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie die is opgericht door de aangesloten federaties, als vermeld in het eerste lid, kan hoger beroep ingesteld worden door het WADA, de bevoegde internationale federatie, het IOC of het IPC.

§5. WADA is niet gehouden enige voorafgaande mogelijkheid van beroep uit te putten en kan rechtstreeks beroep instellen bij het TAS, zelfs als geen enkele andere partij beroep heeft ingesteld tegen de beslissing.”.

Art. 30. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van hoofdstuk 2 opgeheven.

Art. 31. Artikel 25 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt opgeheven.

Art. 32. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van hoofdstuk 3 vervangen door wat volgt:

"Hoofdstuk 3. Disciplinaire maatregelen en beroepsmogelijkheden inzake competitieve breedtesporters, begeleiders en andere personen buiten aangesloten federaties".

Art. 33. In titel 6, hoofdstuk 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van afdeling 1 opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Afdeling 1. Disciplinaire bevoegdheid over breedtesporters, begeleiders en andere personen".

Art. 34. Artikel 27 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 19 december 2014, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 27. Breedtesporters begeleiders en andere personen die niet onder de disciplinaire bevoegdheid vallen van de federaties conform artikel 24, §1, eerste en tweede lid, worden disciplinair vervolgd door NADO Vlaanderen, voor de disciplinaire organen, vermeld in artikel 28 en 29."

Art. 35. In artikel 28, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "breedtesporters en begeleiders" vervangend door de woorden "breedtesporters, begeleiders en andere personen";

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"De regering benoemt ook minstens één plaatsvervangende voorzitter en minstens twee plaatsvervangende leden voor het geval dat titularissen verhinderd of overbelast zijn, of zich in een geval van onverenigbaarheid bevinden.";

2° in het vierde lid wordt tussen het woord "telkens" en de woorden "één arts" het woord "minstens" ingevoegd.

Art. 36. In artikel 29, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"Een disciplinaire raad voor breedtesporters, begeleiders en andere personen, hierna disciplinaire raad te noemen, wordt opgericht.";

2° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De regering benoemt ook minstens één plaatsvervangende voorzitter en minstens twee plaatsvervangende leden voor het geval dat titularissen verhinderd of overbelast zijn, of zich in een geval van onverenigbaarheid bevinden.";

3° in het vierde lid wordt tussen het woord "telkens" en de woorden "één arts" het woord "minstens" ingevoegd;

4° aan paragraaf 1, vijfde lid, wordt de zin "De secretaris van de disciplinaire raad kan op geen enkele wijze verbonden zijn aan NADO Vlaanderen." toegevoegd;

5° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De disciplinaire raad behandelt beroep als vermeld in artikel 36 ingesteld door breedtesporters, begeleiders en andere personen als vermeld in artikel 27, van andere partijen in de zaak waarin de beslissing werd genomen, de relevante internationale federatie, het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de Olympische of Paralympische Spelen, het NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of de plaats waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen en het WADA."

Art. 37. In artikel 30 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1° wordt de zinsnede ", die conform artikel 27 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt" toegevoegd;

2° punt 2 wordt vervangen door wat volgt:

"2° de overtreding inzake dopingpraktijken begaan binnen het Nederlandse taalgebied door een begeleider of een andere persoon die conform artikel 27 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt;"

3° aan punt 3° wordt de zinsnede ", die conform artikel 27 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt" toegevoegd;

4° aan punt 5° wordt de zinsnede "waarover de disciplinaire commissie bevoegd is te oordelen, conform artikel 23/2, §1, elfde lid" toegevoegd.

Art. 38. Aan artikel 32 gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De voorzitter stelt de zaak vast op een zitting van de disciplinaire commissie, binnen de termijnen die bepaald zijn door de regering.

De voorzitter van de disciplinaire commissie bepaalt de samenstelling van de commissie om een zaak te behandelen. De voorzitter van de disciplinaire commissie kan beslissen om alleen te zetelen.";

2° in paragraaf 2 en 3 worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon".

Art. 39. In artikel 33 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De zittingen van de disciplinaire commissie verlopen achter gesloten deuren, tenzij de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie, en als die minderjarig is zijn ouders, voogden of diegene die de minderjarige onder hun bewaring hebben, of andere partijen bij de zaak een openbare zitting vragen. Als andere partijen dan de sporter, begeleider of andere persoon de openbaarheid vragen, kan de openbaarheid van de zitting slechts worden toegestaan nadat de sporter, begeleider of andere persoon, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of diegene die de minderjarige onder hun bewaring hebben, schriftelijk de toestemming daarvoor geeft. De disciplinaire commissie kan het verzoek tot openbaarheid van de zitting weigeren als dat gevaar oplevert voor de openbare orde en goede zeden.";

2° in paragraaf 2 tot en met 4 worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon".

Art. 40. Aan artikel 34 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt de zinsnede "of door de voorzitter als hij conform artikel 32, §1, derde lid, beslist heeft alleen te zetelen" toegevoegd;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt

"De beslissing wordt uitgesproken door de voorzitter, hetzij onmiddellijk, hetzij binnen veertien dagen die volgen op de zitting waarop de debatten gesloten zijn verklaard.";

3° tussen het tweede en derde lid, dat het vijfde lid wordt, worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

"Een afschrift van de beslissing wordt binnen zeven dagen met een aangetekende brief naar de sporter, begeleider of andere persoon en, in voorkomend geval, naar de ouders, de voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, gestuurd.

Kennisgeving van de beslissing wordt gelijktijdig met de aangetekende brief, als vermeld in het derde lid, gedaan aan de NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of de NADO waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen, zijn federatie, de internationale federatie, het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen, en naar het WADA. De beslissing wordt door NADO Vlaanderen eveneens geregistreerd in ADAMS.";

4° in het derde lid, dat het vijfde lid wordt, worden de woorden "tweede lid" vervangen door de woorden "vierde lid".

Art. 41. In artikel 35 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Tegen een beslissing die bij verstek is genomen, kunnen de sporter, begeleider of andere persoon of, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, verzet aantekenen met een aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie.

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzet van de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie, of, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben worden aangetekend binnen veertien dagen na de dag van de verzending van de aangetekende brief, vermeld in artikel 34, derde lid.

Tegen een beslissing die bij verstek is genomen, kunnen de volgende partijen verzet aantekenen met een aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie:

- 1° de andere partijen in de zaak;
- 2° de NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon, of de NADO waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen
- 2° zijn federatie;
- 3° de relevante internationale federatie;
- 4° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen;
- 5° het WADA.

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzet door een partij als vermeld in het derde lid, worden aangetekend binnen veertien dagen volgens op de kennisgeving, vermeld in artikel 34, vierde lid.

Het instellen van verzet heeft geen opschortende werking.";

2° in paragraaf 3 worden de woorden "sporter of begeleider" vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon".

Art. 42. Artikel 36 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 36. De disciplinaire raad neemt kennis van het hoger beroep dat wordt ingesteld door de sporter, begeleider of andere persoon, of, in voorkomend geval, door zijn ouders, voogden of diegene die de minderjarige onder hun bewaring hebben,

De disciplinaire raad neemt eveneens kennis van het beroep dat kan ingesteld worden door de volgende partijen:

- 1° NADO Vlaanderen;
- 2° de NADO van de woonplaats van de sporter of begeleider of de NADO waar de sporter zijn licentie heeft verkregen;
- 3° zijn federatie;
- 4° de relevante internationale federatie;
- 5° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen;
- 6° het WADA.

Tegen de volgende beslissingen of in de volgende gevallen, kan beroep worden ingesteld bij de disciplinaire raad:

- 1° een beslissing dat een dopingpraktijk is gepleegd, een beslissing om gevolgen van dopingpraktijken op te leggen of geen gevolgen op te leggen, of een beslissing dat geen dopingpraktijk is begaan;
- 2° een beslissing dat de procedure die het gevolg is van een dopingpraktijk niet kan verdergezet worden op basis van procedurele gronden, met inbegrip van verjaring;
- 3° een beslissing om een voorlopige schorsing op te leggen of op te heffen na een voorlopige hoorzitting;
- 4° een beslissing dat een ADO niet bevoegd over een mogelijke dopingpraktijk of niet bevoegd is om gevolgen van dopingpraktijken op te leggen;
- 5° een beslissing over de mogelijke schending van het verbod op deelname tijdens een periode van uitsluiting of een voorlopige schorsing als vermeld in artikel 23/1, §2;
- 6° een beslissing die betrekking heeft op de herziening van een beslissing wegens wijzigingen van sanctiebepalingen;
- 7° het niet naleven van artikel 23/1/2, §4, tweede lid;
- 8° een beslissing van NADO Vlaanderen om een afwijkend analyseresultaat of een atypisch analyseresultaat niet te vervolgen als een dopingpraktijk, of een beslissing om een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen na een onderzoek gevoerd in overeenstemming met de internationale standaard voor resultatenbeheer;
- 9° een beslissing van NADO Vlaanderen om een TTN te weigeren of het nalaten van het nemen van een beslissing, conform artikel 10, zesde lid;
- 10° een beslissing om de toepassing van gevolgen van dopingpraktijken ten gevolge van substantiële hulp op te schorten of niet op te schorten, of de opschorting ongedaan te maken of niet ongedaan te maken, in uitvoering van artikel 42/3, §4;
- 11° een beslissing van een ADO om de beslissing van een andere ADO niet te erkennen, conform artikel 43 en 43/1;
- 12° het niet naleven van artikel 7.1.4 en 7.1.5 van de Code;
- 13° het niet naleven door NADO Vlaanderen van artikel 7.4 van de Code;
- 14° een beslissing van het WADA om geen uitzondering toe te staan op de verplichting van een sporter die zich heeft teruggetrokken uit de sport om zes maanden voorafgaand aan de terugkeer in competitie de terugkeer te melden, in uitvoering van artikel 5.6.1 van de Code;

- 15° een beslissing van het WADA om het resultatenbeheer toe te wijzen, in uitvoering van artikel 7.1 van de Code.

Tegen beslissingen die betrekking hebben op de deelname aan internationale evenementen kan enkel beroep ingesteld worden door de partijen, vermeld in het eerste en tweede lid, voor het TAS.

Het instellen van het hoger beroep heeft geen opschortende werking, tenzij de disciplinaire raad de schorsing van de beslissing beveelt.”.

Art. 43. Artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 37. Een beroep bij de disciplinaire raad wordt ingesteld met een aangetekende brief die gericht is aan de voorzitter van de disciplinaire raad.

Om ontvankelijk te zijn moet het hoger beroep worden ingesteld binnen veertien dagen na de dag volgend op de kennisgeving van de beslissing waartegen beroep wordt ingesteld.

In afwijking van het tweede lid, moet het hoger beroep tegen een beslissing van de disciplinaire commissie worden ingesteld binnen veertien dagen na de dag van de uitspraak van de beslissing van de disciplinaire commissie, of als de beslissing bij verstek van een van de partijen, vermeld in artikel 34 is genomen, binnen veertien dagen na de verzending van de aangetekende brief, vermeld in artikel 34.

In afwijking van het tweede lid en derde lid, is de beroepstermijn voor het instellen van een beroep door het WADA de langste van de volgende perioden:
1° 21 dagen volgend op het verstrijken van de termijn voor het instellen van een ontvankelijk beroep voor de andere partijen, vermeld in het tweede lid;
2° 21 dagen na ontvangst van een volledig dossier dat betrekking heeft op de genomen beslissing.

Als hoger beroep wordt ingesteld, hebben de andere partijen, vermeld in artikel 36, eerste en tweede lid, het recht om in de procedure tussen te komen en alle feiten en middelen voor te dragen die ze nuttig achten met het oog op de behandeling van het beroep.”.

Art. 44. In artikel 39 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de woorden “sporter of begeleider” telkens vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”.

Art. 45. Artikel 40 van hetzelfde besluit, opgeheven bij het decreet van 19 december 2014, wordt hersteld in de volgende lezing:

“Art. 40. Met behoud van de toepassing van artikel 39 hebben het WADA, het IOC of het IPC en de bevoegde internationale federatie het recht om beroep in te stellen tegen een beslissing van de disciplinaire raad bij het TAS, conform artikel 13.2.3.2 van de Code.

Het WADA is niet gehouden de beroepsmogelijkheden uit te putten en kan rechtstreeks beroep instellen bij het TAS tegen elke definitief geworden beslissing die genomen is in het kader van resultatenbeheer over een mogelijke dopingpraktijk, niettegenstaande afwezigheid van enig beroep ingesteld door een andere partij voor de Disciplinaire Raad.

Met behoud van de toepassing van artikel 39 heeft het WADA het recht om een zaak rechtstreeks aanhangig te maken bij het TAS als geen beslissing over een mogelijke dopingpraktijk is genomen, waarbij het ontbreken van enige beslissing beschouwd wordt als een beslissing tot vrijspraak.”.

Art. 46. In artikel 41 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, 1°, wordt vervangen door wat volgt:

“1° de uitsluiting van de sporter, begeleider of andere persoon overeenkomstig de bepalingen van artikel 42 tot en met 42/4, die inhoudt dat aan de sporter, begeleider of andere persoon een verbod wordt opgelegd om aan een sportactiviteit deel te nemen als sporter of begeleider alsook in om het even welke andere hoedanigheid;”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, 2°, worden tussen de woorden “artikel 42” en de woorden “een berisping” de woorden “tot en met 42/4” ingevoegd;

3° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° de diskwalificatie uitspreken van alle behaalde resultaten in wedstrijdverband vanaf de datum van de monsterneming die verband houdt met een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, of vanaf de datum van het begaan van een andere dopingpraktijk, tot aan de startdatum van een voorlopige schorsing of periode van uitsluiting, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien voor punten, medailles, prijzen en dergelijke, tenzij die diskwalificatie kennelijk onredelijk zou zijn.”;

4° in paragraaf 1, tweede lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° aan de meerderjarige sporter, begeleider of andere persoon een administratieve geldboete op te leggen voor overtredingen die opzettelijk begaan zijn en waarbij de maximale periode van uitsluiting, in voorkomend geval na de toepassing van verzwarende omstandigheden, onvoldoende wordt geacht;”;

5° in paragraaf 1, tweede lid, 2°, worden de woorden “sporter of begeleider” vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”;

6° in paragraaf 1, derde lid, en paragraaf 2 en 3 worden de woorden “sporter of begeleider” telkens vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”;

7° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§ 4. NADO Vlaanderen deelt de aan de sporter, begeleider of andere persoon opgelegde sanctie van uitsluiting, nadat die definitief geworden is, mee aan de sporter, begeleider of andere persoon, de federatie, de NADO van de woonplaats van de sporter of begeleider of de NADO van de plaats waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen, de internationale federatie, het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de Olympische of Paralympische Spelen, en aan het WADA.";

8° in paragraaf 5 en 6 worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon".

Art. 47. Artikel 42 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 42. §1. In dit artikel wordt verstaan onder opzettelijk: de begeleider of andere persoon heeft handelingen gesteld waarvan hij wist dat ze een dopingovertreding zijn of dat er een aanzienlijk risico is dat de handelingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben, en heeft dat risico kennelijk genegeerd. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt geacht niet opzettelijk te zijn als het een specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband is gebruikt. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt niet als opzettelijk beschouwd als het een niet-specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband is gebruikt in een context die niets te maken heeft met sportprestaties.

§2. De periode van uitsluiting bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, bedraagt, met behoud van de toepassing van artikel 42/3:

- 1° vier jaar in de volgende gevallen:
 - a) als de dopingpraktijk geen verband houdt met een specifieke stof, tenzij de sporter of begeleider kan aantonen dat de dopingpraktijk niet opzettelijk begaan is;
 - b) als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof en NADO Vlaanderen kan aantonen dat de dopingpraktijk opzettelijk begaan is;
- 2° twee jaar in alle gevallen die niet voldoen aan de voorwaarden, vermeld in punt 1°, a) en b).

§3. In afwijking van paragraaf 2 wordt de periode van uitsluiting voor dopingpraktijken die verband houden met misbruikstoffen op de volgende wijze bepaald:

- 1° als de sporter kan aantonen dat de inname of het gebruik buiten wedstrijdverband plaatsvond zonder enig verband met de sportprestatie, is de periode van uitsluiting drie maanden. Die periode van uitsluiting kan verder verkort worden tot één maand uitsluiting als de sporter een programma volgt om zich te laten behandelen voor het gebruik. Verdere vermindering van de sanctie op grond van artikel 42/3, §3 en §4, is niet toegestaan;

- 2° als de inname, het gebruik of het bezit plaatsvond binnen wedstrijdverband, wordt de periode van uitsluiting conform paragraaf 2 bepaald. Als de sporter kan aantonen dat de context van de inname, het gebruik of het bezit geen verband houdt met de sportprestatie, wordt de inname, het gebruik of het bezit niet als opzettelijk beschouwd voor de toepassing van paragraaf 2, 1°, a), en kan geen toepassing gemaakt worden van verzwarende omstandigheden conform artikel 42/2.”.

Art. 48. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/1. De periode van uitsluiting die van toepassing is op andere dopingpraktijken dan dopingpraktijken als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, wordt, met behoud van de toepassing van artikel 42/3, §2 tot en met §5, op de volgende wijze bepaald:

- 1° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°, vier jaar uitsluiting, behalve in de volgende gevallen:
- a) bij een verzuim zich aan een monsterneming te onderwerpen: twee jaar uitsluiting als de sporter kan bewijzen dat de dopingpraktijk niet opzettelijk begaan is;
 - b) in alle andere gevallen dan het geval een verzuim zich aan een monsterneming te onderwerpen als vermeld in a): minimaal twee jaar uitsluiting en maximaal vier jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad, als de sporter, begeleider of andere persoon die de dopingpraktijk heeft begaan uitzonderlijke omstandigheden kan aantonen die een vermindering van sanctie rechtvaardigen;
 - c) als een recreatiesporter of een beschermd persoon de dopingpraktijk, vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°, heeft begaan: minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad;
- 2° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 4°: twee jaar uitsluiting. Afhankelijk van de schuldgraad van de sporter is een verkorting tot minimaal één jaar uitsluiting mogelijk, tenzij de sporter zijn verblijfsgegevens herhaaldelijk op het laatste moment heeft gewijzigd of andere handelingen heeft gesteld die een ernstig vermoeden doen rijzen dat de sporter gepoogd heeft een dopingtest te ontlopen;
- 3° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 7° of 8°: minimaal vier jaar en maximaal levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de inbreuk. Een inbreuk waarbij een beschermd persoon betrokken is, wordt als een bijzonder ernstige overtreding beschouwd. Als die inbreuk waarbij een beschermd persoon betrokken is, gepleegd wordt door een begeleider en niet uitsluitend een inbreuk is gerelateerd aan specifieke stoffen, resulteert dat in een levenslange uitsluiting voor de begeleider in kwestie;
- 4° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 9°: minimaal twee jaar en maximaal levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de overtreding;
- 5° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 10°: twee jaar. Afhankelijk van de schuldgraad van de sporter, begeleider of andere persoon en de andere omstandigheden van de zaak is een vermindering tot minimaal één jaar uitsluiting mogelijk;

- 6° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 11°: minimaal twee jaar uitsluiting en maximaal levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de inbreuk die de sporter of andere persoon pleegt.”.

Art. 49. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/2. Als voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6° of 10°, verzwarende omstandigheden aanwezig zijn, kan de toepasselijke periode van uitsluiting die conform artikel 42, §2 en §3, en artikel 42/1 is bepaald, verhoogd worden met een bijkomende uitsluiting van maximaal twee jaar, rekening houdend met de ernst van de dopingpraktijk en de aard van de verzwarende omstandigheden, tenzij de sporter begeleider of andere persoon in kwestie kan aantonen dat de dopingpraktijk onbewust is begaan.”.

Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/3. §1. Als de sporter, begeleider of andere persoon kan aantonen dat hem geen schuld of nalatigheid te verwijten valt, vervalt de periode van uitsluiting. Het verval van de periode van uitsluiting heeft alleen betrekking op de oplegging van sancties, en niet op de bepaling of al dan niet een dopingpraktijk is begaan.

Het verval van de periode van uitsluiting, vermeld in het eerste lid, is alleen van toepassing in uitzonderlijke gevallen. De volgende gevallen worden niet aanvaard als uitzonderlijke gevallen:

- 1° een positieve controle als gevolg van de inname van een verkeerd gelabeld of verontreinigd vitamine- of voedingssupplement;
- 2° de toediening van een verboden stof door de persoonlijke arts of trainer van de sporter zonder dat ze dat aan de sporter hebben gemeld;
- 3° sabotage van voeding of drank van een sporter door een echtgenoot, coach of andere begeleider die tot de entourage van de sporter behoort.

§2. Als voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, de sporter of andere persoon kan aantonen dat hem geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt, wordt de periode van uitsluiting afhankelijk van de dopingpraktijk in de volgende gevallen op de volgende wijze verminderd:

- 1° als de dopingpraktijk betrekking heeft op een specifieke stof die geen misbruikstof is, of op een specifieke methode: minimaal een berisping zonder periode van uitsluiting en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of andere persoon;
- 2° als de sporter of andere persoon kan aantonen dat de dopingpraktijk veroorzaakt is door een besmet product: minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of andere persoon;
- 3° als de dopingpraktijk niet betrekking heeft op een misbruikstof en begaan is door een beschermde persoon of recreatiesporter: minimaal een berisping zonder periode van uitsluiting en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de beschermde persoon of recreatiesporter.

De verminderingen, vermeld in het eerste lid, worden exclusief en niet cumulatief toegepast.

In andere gevallen dan de gevallen, vermeld in het eerste lid, kan de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode, met behoud van eventuele verdere vermindering als vermeld in paragraaf 3 en 4, worden verkort op basis van de schuldgraad van de sporter, begeleider of andere persoon, zonder dat die korter kan zijn dan de helft van de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode. Als de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode levenslang is, mag de verkorte periode niet minder dan acht jaar bedragen.

Afhankelijk van de unieke feiten van een bepaald geval, kunnen de gevallen, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, resulteren in een verminderde sanctie wegens gebrek aan significante schuld of nalatigheid.

§3. De uitsluitingsperiode kan worden verminderd tot de helft van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is, als de sporter, begeleider of andere persoon vrijwillig een dopingpraktijk bekent voor een van de volgende momenten:

- 1° voor hem een monsterneming wordt aangekondigd die een dopingpraktijk zou kunnen aantonen;
- 2° voor hij de eerste kennisgeving van de toegegeven overtreding ontvangt, als die bekentenis het enige betrouwbare bewijs is van de overtreding op het ogenblik van de bekentenis en als het een andere dopingpraktijk betreft dan een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°.

De vermindering, vermeld in het eerste lid, kan alleen worden toegepast als een sporter, begeleider of andere persoon uit eigen beweging een dopingpraktijk bekent in omstandigheden waarbij geen enkele antidopingorganisatie er zich van bewust is dat mogelijk een dopingpraktijk is begaan. De vermindering, vermeld in het eerste lid, is niet van toepassing op situaties waarbij de bekentenis plaatsvindt nadat de sporter, begeleider of andere persoon denkt dat hij zal worden betrapt. De mate waarin de uitsluitingsperiode wordt verkort, is gebaseerd op de kans dat sporter, begeleider of andere persoon zou zijn betrapt als hij zich niet vrijwillig had aangegeven.

§4. Als de sporter, begeleider of andere persoon NADO Vlaanderen of een andere ADO, een strafrechtelijke instantie of tuchtorgaan substantiële hulp heeft geboden, kan NADO Vlaanderen een deel van de opgelegde uitsluiting opschorten.

De regering legt de nadere regels over een vermindering van de periode van uitsluiting op grond van substantiële hulp als vermeld in het eerste lid, vast conform de Code.

§5. Als een sporter, begeleider of andere persoon aanspraak kan maken op een vermindering van de sanctie op meer dan een van de gronden, vermeld in paragraaf 2 tot en met 4, wordt voordat een vermindering of opschorting wordt toegepast conform paragraaf 3 of 4, de uitsluitingsperiode die normaal van

toepassing is, bepaald conform artikel 42 tot en met 42/2, en in voorkomend geval verminderd conform paragraaf 2.

Als de sporter, begeleider of andere persoon aanspraak maakt op een vermindering of een opschorting van de uitsluitingsperiode op basis van paragraaf 3 en 4, kan de uitsluitingsperiode worden verminderd of opgeschort, maar ze mag niet minder lang zijn dan een vierde van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is.”.

Art. 51. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/4. §1. Bij een tweede overtreding wordt de periode van uitsluiting van de sporter, begeleider of andere persoon bepaald volgens de langste van de volgende perioden:

- 1° zes maanden;
- 2° een periode van uitsluiting die, rekening houdend met alle omstandigheden en de schuldgraad van de sporter, begeleider of een andere persoon die verband houdt met de tweede overtreding, te situeren is tussen:
 - a) de som van de uitsluiting die is opgelegd voor de eerste overtreding en de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is op de tweede overtreding, als die beschouwd zou worden als een eerste overtreding;
 - b) twee keer de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is op de tweede overtreding, als die beschouwd zou worden als een eerste overtreding.

De uitsluitingsperiode die conform het eerste lid is bepaald, mag verder verminderd worden met toepassing van artikel 42/3, §3 en §4.

§2. Bij een derde overtreding is de periode van uitsluiting levenslang.

In afwijking van het eerste lid bedraagt de uitsluitingsperiode voor een derde overtreding in de volgende gevallen acht jaar tot levenslang:

- 1° de derde overtreding voldoet aan de voorwaarden van verval of vermindering van de uitsluitingsperiode, vermeld in artikel 42/3, §1 en §2;
- 2° de derde dopingpraktijk is een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 4°.

De periode van uitsluiting die conform het eerste en tweede lid is bepaald, kan verder verminderd worden met toepassing van artikel 42/3, §3 en §4.

§3. Als voor een overtreding de periode van uitsluiting vervalt wegens afwezigheid van schuld of nalatigheid conform artikel 42/3, §1, wordt die niet meegerekend als een overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als een dopingovertreding bestraft is met toepassing van de uitsluiting die is bepaald voor dopingpraktijken met misbruikstoffen, vermeld in 42, §3, 1°,

wordt die niet meegerekend als een overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

§4. Een dopingpraktijk kan alleen als een tweede of derde overtreding worden beschouwd voor het bepalen van de toepasselijke uitsluiting als wordt aangetoond dat de sporter, begeleider of andere persoon de nieuwe dopingpraktijk heeft begaan nadat hij op de hoogte is gebracht van de eerdere overtreding, of nadat de ADO redelijke inspanningen heeft geleverd om hem op de hoogte te brengen van de eerdere overtreding.

Als de ADO niet kan bewijzen dat de sporter, begeleider of andere persoon conform het eerste lid op de hoogte is gebracht van de eerdere overtreding of dat hij daarvoor redelijke inspanningen heeft geleverd, worden de overtredingen samen als één enkele eerste overtreding beschouwd en wordt de opgelegde sanctie gebaseerd op de overtreding waarop de strengste sanctie staat. De diskwalificatie van resultaten die in voorkomend geval wordt opgelegd, is van toepassing vanaf het begaan van de eerdere overtreding.

Als na de bestraffing van een eerste overtreding feiten worden ontdekt van een dopingpraktijk van de sporter, begeleider of andere persoon die zich hebben voorgedaan vóór de kennisgeving van de eerste overtreding, wordt een aanvullende sanctie opgelegd op basis van de sanctie die had kunnen worden opgelegd als tegelijkertijd uitspraak was gedaan over beide overtredingen.

Als een sporter, begeleider of andere persoon een nieuwe overtreding pleegt vooraleer hij op de hoogte is gebracht van de eerste overtreding, en de bijkomende overtreding is twaalf maanden of langer geleden gepleegd, wordt de periode van uitsluiting voor beide overtredingen berekend alsof beide overtredingen een eerste overtreding zouden zijn. De uitsluiting wegens beide overtredingen wordt cumulatief opgelegd, waardoor de periode van uitsluiting voor de latere periode pas begint te lopen als de periode van de uitsluiting voor de eerste overtreding is afgelopen. Beide overtredingen worden in dat geval samen beschouwd als één overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als wordt vastgesteld dat een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 5°, wordt gepleegd tijdens een dopingcontrole waarbij een andere dopingpraktijk is vastgesteld, wordt de periode van uitsluiting voor de dopingpraktijk, vermeld in artikel 3, §1, 5°, als een afzonderlijke overtreding beschouwd. De periode van uitsluiting die in dat geval opgelegd wordt, is cumulatief en begint pas te lopen als de periode van uitsluiting voor de eerste overtreding is afgelopen. Beide overtredingen worden in dat geval samen beschouwd als één overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als tijdens een periode van uitsluiting een tweede of derde overtreding van een sporter, begeleider of andere persoon wordt vastgesteld, wordt de periode van uitsluiting daarvoor cumulatief opgelegd en begint die bijkomende periode van uitsluiting pas te lopen als de eerder opgelegde periode van uitsluiting is afgelopen.

§5. Voor de toepassing van paragraaf 1 tot en met 4 moeten alle overtredingen plaatsvinden binnen dezelfde periode van tien jaar om als meervoudige overtredingen beschouwd te worden.”.

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een titel 6/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Titel 6/1. Dopingpraktijken die breedtesporters begaan die geen competitieve sporter zijn of geen lid zijn van een aangesloten federatie”.

Art. 53. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in titel 6/1, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 42/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art 42/5. §1. Breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie, niet deelnemen aan sportactiviteiten in georganiseerd verband die georganiseerd zijn door een aangesloten federatie of die geen competitieve breedtesporters zijn, dienen zich te allen tijde te onthouden van het begaan van de volgende dopingpraktijken:

1° het gebruik of poging tot gebruik van een verboden stof of methode dat niet overeenstemt met een passende rechtvaardiging, conform paragraaf 2, eerste lid;

2° bezit van een verboden stof of methode dat niet overeenstemt met een passende rechtvaardiging, conform paragraaf 2, eerste lid .;

3° het ontwijken of poging tot ontwijken van een monsterneming door een bevoegd persoon of het weigeren zich te onderwerpen aan de monsterneming;

4° bedrog of poging tot bedrog bij enig onderdeel van het monsternemingsproces.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder verboden stof of methode: elke verboden stof of verboden methode die op de verboden lijst, vermeld in artikel 9, is aangeduid als te allen tijde verboden, binnen en buiten wedstrijdverband.

§2. Een breedtesporter als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, begaat geen dopingpraktijk als de sporter in kwestie kan aantonen dat het gebruik of bezit van die verboden stoffen of methoden kadert in een normale medische behandeling, die voldoet aan al de volgende criteria:

1° de onderliggende medische oorzaak voor de behandeling is gediagnosticeerd en voorgeschreven door een medische beroepsbeoefenaar en wordt uitgevoerd onder medische begeleiding;

2° de voorgeschreven behandeling met verboden stoffen of methoden en de voorgeschreven dosis of frequentie is acceptabel binnen de grenzen van de gangbare medische praktijk, gebaseerd op wetenschappelijk onderbouwde geneeskunde, voor het behandelen van de gediagnosticeerde aandoening;

3° de behandeling met verboden stoffen en methoden heeft alleen als doel om de sporter terug te brengen tot een normale gezondheidstoestand en beoogt geen bijkomende of excessieve prestatiebevorderende effecten ten opzichte van de normale gezondheidstoestand waarover de sporter in kwestie zou beschikken zonder de onderliggende aandoening.”.

Art. 54. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/6. NADO Vlaanderen is bevoegd voor afnemen van monsters van breedtesporters als vermeld in artikel 42/5, volgens de procedure die bepaald is door de regering.

NADO Vlaanderen is bevoegd voor het vaststellen van dopingpraktijken als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid. NADO Vlaanderen kan daarbij gebruik maken van alle onderzoeksbevoegdheden vermeld in 19."

Art. 55. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/7. Het bewijs van een dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, wordt geleverd als volgt:

- 1° aanwezigheid van een verboden stof of vaststelling van het gebruik van een verboden methode op basis van de analyse van een monster afkomstig van het lichaam van de sporter of enig ander betrouwbaar analytisch bewijs. Een analyse uitgevoerd door een WADA-geaccrediteerd laboratorium geldt in elk geval als bewijs van de aanwezigheid van een verboden stof in het lichaam van de sporter of het gebruik of de toepassing van een verboden methode;
- 2° bekentenissen, verklaringen, getuigenissen of vaststellingen;
- 3° elke andere vorm van deugdelijk bewijs.

Vaststellingen gedaan in uitvoering van een dopingcontrole door een dopingcontroleur als vermeld in artikel 15, die is gemachtigd door NADO Vlaanderen om een dopingcontrole uit te voeren bij een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, heeft bewijswaarde tot het bewijs van het tegendeel."

Art. 56. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/8. Als NADO Vlaanderen een mogelijke dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, begaan door een breedtesporter als vermeld artikel 42/5, §1, eerste lid, vaststelt, maakt NADO Vlaanderen de vaststellingen en relevante bewijsstukken over aan de disciplinaire commissie, vermeld in artikel 28.

De disciplinaire commissie, vermeld in artikel 28, is bevoegd om kennis te nemen van al de volgende dopingpraktijken:

- 1° een dopingpraktijk als vermeld in artikel, die binnen het Nederlandse taalgebied is begaan door breedtesporters als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid;

- 2° een dopingpraktijk als vermeld in artikel , die is begaan door breedtesporters als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, met woonplaats binnen het Nederlandse taalgebied;
- 3° de aangelegenheden, vermeld in artikel 42/9, §5.

De disciplinaire raad, vermeld in artikel 29, is bevoegd om kennis te nemen van hoger beroep tegen een beslissing van de disciplinaire commissie waarvoor de disciplinaire commissie bevoegd is om kennis te nemen, vermeld in het tweede lid.

Artikel 32, 33, 34, eerste tot en met derde lid, artikel 35, §1, eerste en tweede lid, §2, en §3, en artikel 37, eerste en tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing op de procedures voor de disciplinaire commissie en disciplinaire raad.”.

Art. 57. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/9. §1. Bij overtredingen als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid,, beslist de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep over de uitsluiting van de sporter conform artikel. De uitsluiting sluit deelname aan georganiseerde sportactiviteiten uit binnen het Nederlandse taalgebied.

De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep kunnen, naast de beslissing, vermeld in het eerste lid, de volgende beslissingen nemen:

- 1° een administratieve geldboete opleggen aan de meerderjarige sporter;
- 2° beslissen welk gedeelte van de kosten voor de controles en welk deel van de kosten die verbonden zijn aan de procedure, ten laste van de sporter worden gelegd.

De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep bepaalt soeverein het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het bedrag kan evenwel niet hoger zijn dan 25.000 euro.

De disciplinaire raad legt, eventueel naast de administratieve geldboete, vermeld in het tweede lid, 1°, aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete op van 100 tot 1000 euro als hij oordeelt dat het bij hem ingestelde hoger beroep tergend en roekeloos is.

§2. Geen enkele van de sancties, vermeld in paragraaf 1, sluit de individuele sportbeoefening voor louter recreatieve doeleinden van de sporter uit, op voorwaarde dat de individuele sportbeoefening niet in een georganiseerd verband kadert.

§3. De voorzitter van de disciplinaire commissie, of van de disciplinaire raad in hoger beroep, noteert de aanvangsdatum en de einddatum van de uitsluiting in de disciplinaire uitspraak.

§4. Nadat de sanctie definitief is geworden, brengt NADO Vlaanderen de sporter op de hoogte van de sanctie.

§5. Als wordt vastgesteld dat de sporter de opgelegde uitsluiting niet naleeft, brengt NADO Vlaanderen de voorzitter van de disciplinaire commissie daarvan op de hoogte. De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslist of de termijnen van het eerder opgelegde verbod geheel of gedeeltelijk opnieuw beginnen na het einde ervan en kan daarnaast aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete opleggen. Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad in hoger beroep welk gedeelte van de kosten die verbonden zijn aan de procedure voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, ten laste van de sporter of begeleider wordt gelegd.

§6. De disciplinaire procedure houdt, in voorkomend geval, rekening met de bijzondere kwetsbare positie van de sporter die gepaard kan gaan met zijn jeugdige leeftijd.”.

Art. 58. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/10 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/10. §1. De periode van uitsluiting voor een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel , bedraagt minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting van sportactiviteiten in georganiseerd verband, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter.

De periode van uitsluiting voor een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, eerste lid, bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° en 5°, is minimaal zes maanden en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter.

§2. De disciplinaire commissie, of in voorkomend geval de disciplinaire raad, kan de uitsluiting en in voorkomend geval de administratieve geldboete volledig of gedeeltelijk opleggen met uitstel, gekoppeld aan een of meer van de volgende voorwaarden, voor een termijn van ten hoogste twee jaar, die proportioneel toe te passen zijn volgens de ernst van de overtreding:

- 1° beschikbaar zijn voor dopingtests op vooraf bepaalde tijdstippen of op uitnodiging van NADO Vlaanderen, waarbij de breedtesporter in kwestie verplicht is zich aan de dopingtest te onderwerpen binnen één week na ontvangst van de uitnodiging, uitgezonderd uitzonderlijke omstandigheden;
- 2° een verplichte dopingtest ondergaan na afloop van het effectief opgelegde deel van de uitsluiting;
- 3° een programma van educatie over antidoping volgen, dat minstens de volgende elementen omvat:
 - a) de verboden stoffen en verboden methodes;
 - b) dopingpraktijken;
 - c) de gevolgen van dopingpraktijken op medisch en sociaal vlak, met inbegrip van de mogelijke sancties;
 - d) de risico's van het gebruik van voedingssupplementen;

- e) de sportethische gevolgen van dopingpraktijken.

Als vastgesteld wordt dat de opgelegde voorwaarden niet nageleefd worden, bezorgt NADO Vlaanderen de vaststellingen van schending van de voorwaarden aan de voorzitter van disciplinaire commissie, die het uitstel kan intrekken. De Disciplinaire Commissie kan in dat geval het gedeelte met uitstel effectief opleggen vanaf de datum van de uitspraak.

De regering kan de inhoud van het programma van educatie over antidopingeducatie, vermeld in het eerste lid, 3°, verder uitwerken.

§3. Bij een tweede overtreding binnen een periode van tien jaar, bedraagt de periode van uitsluiting minimaal zes maanden en maximaal het dubbele van de toepasselijke uitsluiting, bepaald conform paragraaf 1.

Vanaf een derde overtreding wordt een sanctie opgelegd van minimaal twee jaar uitsluiting tot maximaal acht jaar uitsluiting.

Bij een uitsluiting wegens een tweede of derde overtreding binnen een periode van tien jaar kan geen uitstel van uitvoering van de sanctie als vermeld in paragraaf 2, worden verleend.”.

Art. 59. In artikel 43 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “sporters en begeleiders” vervangen door de zinsnede “sporters, begeleiders en andere personen”;

2° in het tweede lid worden de woorden “meerderjarige elitesporters en meerderjarige begeleiders van elitesporters” vervangen door de zinsnede “meerderjarige elitesporters die geen beschermde persoon zijn, meerderjarige begeleiders en andere personen waarmee enige sportgerelateerde samenwerking verboden is”;

3° in het vierde lid wordt de zinsnede “, erkennen en” opgeheven;

4° het vijfde lid wordt opgeheven.

Art. 60. Een artikel 43/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 43/1. Een beslissing met betrekking tot een dopingpraktijk die genomen is conform de Code door een ADO, een beroepsinstantie of het CAS, is na kennisgeving aan alle belanghebbende partijen automatisch bindend voor elke partij die de Code heeft ondertekend, ongeacht de sport of sportdiscipline.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid om een verplichte voorlopige schorsing op te leggen onder de Code na een voorlopige hoorzitting of waarbij de sporter of andere persoon de voorlopige schorsing heeft aanvaard of verzaakt heeft aan het recht op een voorlopige hoorzitting, versnelde hoorzitting ten gronde of beroep, verbiedt automatisch tijdens de voorlopige schorsing de

deelname van de sporter of andere persoon aan alle sportactiviteiten die onder de bevoegdheid van een ondertekenaar van de Code vallen.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid die een periode van uitsluiting oplegt na een hoorzitting of na het afzien van een hoorzitting door de sporter of andere persoon in kwestie, verbiedt automatisch de deelname van de sporter of andere persoon van deelname aan alle sporten die onder de bevoegdheid vallen van een partij die de Code heeft ondertekend voor de duur van de periode van uitsluiting.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid waarbij een dopingpraktijk wordt aanvaard, is automatisch bindend voor alle partijen die de Code hebben ondertekend.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid, om diskwalificatie van resultaten op te leggen voor een bepaalde periode houdt in dat alle resultaten die behaald zijn onder de bevoegdheid van een partij die de Code heeft ondertekend in de periode die gespecificeerd is in de beslissing, automatisch gediskwalificeerd worden.

Elke partij die de Code heeft ondertekend, is gehouden tot automatische erkenning en implementatie van een beslissing, of in voorkomend geval de schorsing of opheffing de gevolgen van die beslissing, zonder dat daar een uitdrukkelijke erkenning is voorzien, vanaf de vroegste van de volgende date: de datum van ontvangst van de kennisgeving van de beslissing of de datum waarop de beslissing in ADAMS is geregistreerd.

Een beslissing van een organisator van een evenement die genomen is in een versnelde procedure tijdens het evenement is niet bindend voor andere partijen die de Code hebben ondertekend, tenzij de regels van de organisator van het evenement voorzien in de mogelijkheid van beroepsprocedure voor de sporter of anderen persoon die niet in een versnelde procedure wordt afgehandeld.”.

Art. 61. Aan artikel 44 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “sporters en begeleiders” worden vervangen door de zinsnede “sporters, begeleiders en andere personen”;

2° een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Sportverenigingen zijn verantwoordelijk voor het ten uitvoer leggen van de diskwalificatie van resultaten die opgelegd is aan een sporter in sportevenementen die door hen zijn georganiseerd. Een sportvereniging die op grond van een definitief geworden disciplinaire beslissing prijzengeld teruggevorderd heeft, neemt redelijke maatregelen om het teruggevorderde prijzengeld te herverdelen over de sporters die recht zouden hebben gehad op het prijzengeld als de gediskwalificeerde sporter niet had deelgenomen.”.

Art. 62. Artikel 70 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 70. De dopingpraktijken die zijn vastgesteld voor 1 januari 2021, worden na die datum verder afgehandeld conform de bepalingen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, zoals die van kracht waren op het ogenblik dat de dopingpraktijken vastgesteld zijn. De termijn waarbinnen eerdere overtredingen kunnen in rekening gebracht worden voor het bepalen of meerdere overtredingen binnen een periode van tien jaar hebben plaatsgevonden, en de termijn van tien jaar na de vermeende datum waarop de overtreding is gepleegd om een sporter, begeleider of andere persoon op de hoogte te brengen of redelijke pogingen te ondernemen om hem op de hoogte te brengen van de beweerde dopingpraktijk, zijn procedurele bepalingen en geen substantiële bepalingen, en worden samen met alle procedurele bepalingen met terugwerkende kracht toegepast.

De disciplinaire maatregelen die uitgesproken zijn voor 1 januari 2021, maar waarbij de sporter of begeleider nog uitgesloten of geschorst is op 1 januari 2021, kunnen ingekort worden op verzoek van de sporter of begeleider als conform de gewijzigde regels een kortere periode van uitsluiting van toepassing is. Dat verzoek wordt gericht aan het disciplinaire orgaan dat de sanctie heeft opgelegd, en gebeurt voor de periode van uitsluiting of schorsing verstreken is. Tegen de beslissing van het disciplinaire orgaan kan beroep worden ingesteld volgens de beroepsprocedure die voor dat disciplinaire orgaan is bepaald."

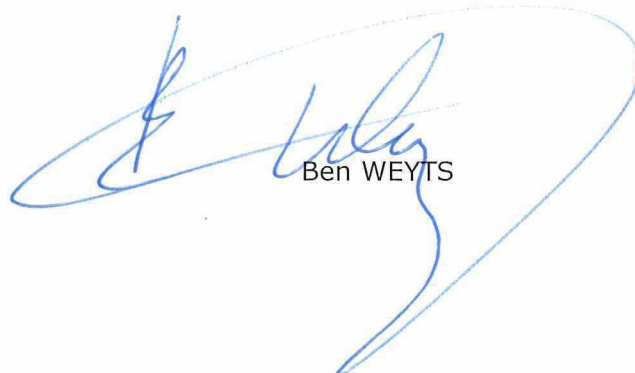
Art. 63. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2021.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS

ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET ANTIDOPINGDECREET VAN 25 MEI 2012, WAT BETREFT DE AANPASSING AAN DE CODE 2021

Samenvatting

Het ontwerp van decreet wijzigt verschillende aspecten van het Antidopingdecreet.

De wijzigingen zijn in hoofdzaak het gevolg van wijzigingen die noodzakelijk zijn op basis van de wijzigingen aan de Code van het Wereld Anti Doping Agentschap (WADA), die van kracht worden op 1 januari 2021. Daarbij worden wijzigingen aangebracht in de omschrijving van de dopingpraktijken, de bewijsregels, de disciplinaire procedures en de regeling van verblijfsgegevensverplichtingen bij elitesporters. De fundamentele principes van de huidige Code blijven echter overeind.

In het licht van de wijzigingen aan de Code is ook gestreefd naar een verdere responsabilisering van de federaties, met een beperkte verschuiving van actieve naar passieve beleidscontrole op het vlak van preventie en bestrijding van doping. NADO Vlaanderen blijft verantwoordelijk voor de actieve beleidsinbreng op het vlak van dopingtests en onderzoeken naar dopingpraktijken.

Tenslotte is ook gestreefd naar een meer proportionele bestraffing van dopingpraktijken die begaan worden door breedtesporters die niet onder de bevoegdheid van een sportfederatie vallen en niet aan wedstrijden deelnemen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

De regelgeving die de preventie en bestrijding van doping in de sport nastreeft, heeft de voorbije 30 jaar een ingrijpende evolutie ondergaan, niet enkel binnen Vlaanderen maar ook onder invloed van de toenemende harmonisering op wereldvlak. De wijzigingen die opnieuw noodzakelijk zijn aan het Antidopingdecreet, zijn een volgende logische stap in die evolutie.

1. historische achtergrond

a) MVS-decreet 1991, oprichting WADA en eerste Code in 2003

Met decreet van 27 maart 1991 inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening, dat eigenlijk als startpunt van een Vlaams antidopingbeleid kan gezien worden, nam Vlaanderen resoluut het voortouw in de bestrijding en preventie van doping. In dat decreet, gebaseerd op de gemeenschapsbevoegdheid voor preventieve gezondheidszorg, werd antidoping gekoppeld aan de regels rond gezond sporter. Responsabilisering van de verschillende actoren binnen de sport en depenalisering van overtredingen vormden dan al belangrijke uitgangspunten. Het leidde ook tot de oprichting van een Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor de bestraffing van dopingpraktijken, met de mogelijkheid uitsluiting van sportmanifestaties uit te spreken.

Het decreet van 1991 was voor de dopingbestrijding geënt op de Conventie tegen het Gebruik van Doping in de Sport van 16 november 1989, die binnen de Raad van Europa tot stand kwam.

Onder invloed van de internationalisering van de dopingbestrijding evolueerde de dopingbestrijding verder. Na de beruchte Festina-tour van 1998 werd het Wereldantidopingagentschap (WADA) boven de doopvont gehouden na de eerste Wereldantidopingconferentie te Lausanne eind 1999. Het doel was daarbij de samenwerking tussen de sportwereld en de overheden te bevorderen om tot een gecoördineerde aanpak te komen.

In 2003 werd een tweede Wereldantidopingconferentie te Kopenhagen gehouden waarbij ook een eerste versie van de Wereldantidopingcode (de Code) werd aangenomen door zowel de internationale sportbeweging als de publieke overheden. De Code vormde de eerste stap in de mondiale harmonisering van de antidopingregels over de sporttakken heen onder supervisie van het WADA. Tegelijk erkenden de publieke overheden de rol van het WADA en de Code en gingen het engagement aan om de Code bindend te maken via een verdrag, wat nadien vorm zou krijgen in de UNESCO-conventie.

De eerste Code leidde tot een aanpassing van het MVS-decreet van 1991 met het decreet van 19 maart 2004. De dopingbestrijding intensifieerde en de ruimere invulling leidde onder andere ook tot het mogelijk maken van controles buiten wedstrijdverband met toepassing van het decreet.

b) UNESCO-conventie, MVS-decreet 2007 en eerste herziening Code 2009

Op 1 februari 2007 trad, volgend op de Verklaring van Kopenhagen, de UNESCO Conventie tegen Doping in de Sport in werking. De staten die de UNESCO Conventie ondertekenden, verbonden zich juridisch tot het implementeren van de principes van de Code.

Vlaanderen ratificeerde het verdrag op 4 mei 2007, met uitwerking op 1 augustus 2008.

De ratificatie van de UNESCO-conventie en de noodzakelijke implementatie van de principes van de Code resulteerde in een nieuw decreet van 13 juli 2007, met inwerkingtreding op 1 augustus 2008. Daarmee werden zowel de UNESCO-conventie, maar ook de Code volledig geïmplementeerd.

Het decreet van 2007 voerde het onderscheid in tussen elitesporters (nationaal of internationaal) en breedtesporters. Voor elitesporters werd de Code strikt toegepast, terwijl voor breedtesporters meer beleidsvrijheid bestond. Tegelijk met het onderscheid tussen elite- en breedtesporters zette het decreet de regeling voor verblijfsgegevens op voor de elitesporters.

Het team Medisch Verantwoorde Sportbeoefening werd omgevormd tot NADO Vlaanderen, maar de federaties kregen nog steeds de verantwoordelijkheid voor de disciplinaire opvolging van vastgestelde dopingpraktijken bij elitesporters en werd ook de passieve beleidsinbreng van de federaties vergroot. Vanuit de wens van responsabilisering van de sportverenigingen en sportfederaties en het noodzakelijke respect van de vrijheid van vereniging, werd de disciplinaire vervolging van dopingpraktijken begaan door elitesporters onder de federaties gebracht. Tevens garandeerde dat voor elitesporters ook de beroepsmogelijkheid bij het Tribunal Arbitrage de Sport (TAS). Voor breedtesporters bleven de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd, binnen de actieve beleidscontrole.

Het decreet van 13 juli 2007 baseerde zich nog op de Code zoals die in 2003 was opgesteld. Op 17 november 2007 keurden de betrokken actoren echter al een aangepaste Code goed op de derde Wereldantidopingconferentie te Madrid, met voorziene inwerkingtreding op 1 januari 2009. Dat leidde tot een verdere

aanpassing met het wijzigingsdecreet van 21 november 2008 (in werking getreden op 1 januari 2009), waarmee ook bepaalde ethische aspecten mee werden opgenomen en het decreet voortaan het opschrift "medisch verantwoorde en ethische sportbeoefening" droeg.

c) Samenwerkingsakkoord 2011 en Antidopingdecreet 2012

Verdere evoluties maakten verdere wijziging van de decretale bepalingen noodzakelijk. Zo had het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport een impact op de verplichtingen rond verblijfsgegevens, door het vastleggen van verschillende categorieën van sporten met onderscheiden verplichtingen. Bovendien noopte rechtspraak van de Raad van State tot een opname van de Code en de Internationale Standaarden in de regelgeving, aangezien loutere publicatie op zich onvoldoende bindende kracht verleende in de interne rechtsorde (arrest nr. 218.000 van de Raad van State van 15 februari 2012).

Met het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, dat in werking trad op 14 november 2012, werd de dopingbestrijding in een afzonderlijk decretaal kader gegoten, los van andere aspecten van medisch en ethisch verantwoord sporten. De noodzakelijke aanpassingen naar aanleiding van het Samenwerkingsakkoord en de rechtspraak werden mee opgenomen en in het algemeen werd het Antidopingdecreet nog verder gealigneerd op de Code, om de conformiteit te verzekeren.

Het Antidopingdecreet van 2012 behield de bepalingen uit het decreet van 2007, met latere wijzigingen, die hun doeltreffendheid getoond hadden,

2. Tweede herziening Code 2015 en wijziging Antidopingdecreet

Tweede herzieningsproces van de Wereldantidopingcode, dat in november 2013 uitmondde in een nieuwe (derde) Code, goedgekeurd op de Wereldantidopingconferentie in Johannesburg voor inwerkingtreding op 1 januari 2015.

Verschiedende wijzigingen werden daarbij aangebracht, waarvan enkele van de belangrijkste als volgt te omschrijven zijn:

- introductie van onderscheid tussen opzettelijk en onopzettelijk dopingpraktijken;
- strengere straffen voor echte overtreders, met maximumsancie van 2 jaar naar 4 jaar voor opzettelijk gebruik door een sporter;
- meer flexibiliteit in het bepalen van de strafmaat bij onopzettelijk gebruik van stoffen;
- meer nadruk op de proportionaliteit en de principes van mensenrechten binnen de dopingregels;
- aanpassing van de regels om ook begeleiders die betrokken zijn bij dopingpraktijken onder toepassing van de regels te brengen. Ook begeleiders die niet onder de bevoegdheid van een federatie ressorteren, zijn onder de regels gebracht;
- rol van NADO's tegenover een andere ondertekenaar van de Code (zoals internationale federaties en organisatoren van grote evenementen) is verder afgelijnd.

Alle sporters, elitesporters via de sportfederatie en breedtesporters via het decreet, werden onderworpen aan dezelfde regels.

De disciplinaire bevoegdheid over begeleiders werd mee opgenomen in het Antidopingdecreet. Voor begeleiders van elitesporters werd geopteerd om de bevoegdheid bij de federaties te laten. Hetzelfde werd bepaald voor begeleiders die een contractuele band hadden met een sportfederatie. Voor de andere begeleiders, die geen band hebben met een elitesporter of een sportfederatie, is bepaald dat de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd zijn.

3. Derde herziening van de Wereld Anti Doping Code, inwerkingtreding 1 januari 2021

Op 16 november 2017 besliste de Foundation Board van het WADA een nieuwe herzieningsprocedure voor de Code te starten, waarbij ook de Internationale Standaarden betrokken werden.

In het proces voorzag het WADA meerdere rondes van consultatie onder leiding van het team dat WADA had aangeduid om het proces te leiden, gespreid over een periode van twee jaar. In de drie rondes van consultatie verspreidde het WADA stapsgewijs de ontwerpen van wijzigingsteksten van de Code en bijhorende standaarden. In diverse consultatieronden konden de verschillende publieke en private stakeholders opmerkingen geven op de ontwerp teksten. Niet minder dan 2035 verschillende commentaren over de verschillende artikelen werden geformuleerd door 211 stakeholders. Daarbovenop hield het WADA 123 vergaderingen met verschillende stakeholders of groepen van stakeholders. De vierde draft, die volgde op de derde consultatieronde, werd op het Executive Committee van het WADA besproken in september 2019 en resulteerde in de uiteindelijke ontwerp tekst die aangenomen is. De finale ontwerp versie werd voorgelegd op de vijfde Wereldconferentie over Doping in de Sport die plaats had in Katowice van 5 tot 7 november 2019. Het Executive Committee en de Foundation Board van het WADA beslisten op 7 november 2019 het voorstel van gewijzigde Code en bijhorende Internationale Standaarden goed te keuren. De aangenomen gewijzigde Code en Internationale Standaarden moeten in werking treden op 1 januari 2021.

Eveneens tijdens het proces verzocht het WADA aan rechter Jean-Paul Costa van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een juridische opinie over het ontwerp van de Code, in het bijzonder over de verenigbaarheid van de voorgestelde maatregelen in de Code en de Standaarden met de universele rechten van de mens.

Naast de Code, zijn de volgende Internationale Standaarden, die even bindend zijn als de Code zelf, aan revisie onderworpen. De bestaande standaarden werden aangepast aan de wijzigingen van de Code en waar noodzakelijk ook inhoudelijk bijgewerkt. De bestaande Internationale Standaarden zijn:

1. International Standard for Code Compliance by Signatories (ISCCS)
2. International Standard for Testing and Investigations (ISTI)
3. International Standard for Therapeutic Use Exemptions (ISTUE)
4. International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information (ISPPPI)
5. International Standard for Laboratories (ISL)

Twee nieuwe standaarden werden mee ontwikkeld. Het betreft:

6. International Standard for Education (ISE): deze standaard legt een kader vast voor de verschillende antidopingorganisaties voor het opstellen en uitvoeren van een preventie- en educatieplan. De Internationale Standaard legt daarbij minimumdoelstellingen vast, die voor de antidopingorganisaties bindend zijn. De standaard heeft weinig directe implicaties voor individuele sporters, maar geeft wel de richting aan voor antidopingorganisaties om naast het repressief optreden ook aandacht te hebben voor een meer preventieve aanpak.

7. International Standard for Results Management (ISRM): deze standaard geeft verdere uitvoering aan de Code op het vlak van resultatenbeheer van mogelijke inbreuken op de dopingregels, niet enkel dopingpraktijken maar ook inbreuken op de regeling rond verblijfsgegevens. De procedure is in verschillende stappen opgedeeld.

De Internationale Standaard die de lijst van verboden stoffen jaarlijks bepaalt (de verboden lijst), maakte geen deel uit van het proces van herziening van de Code. Die standaard wordt immers jaarlijks herzien via een aparte procedure, en is geen onderdeel van de herziening van de Code die over een langere periode gespreid is.

4. Wijziging van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011

Het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport, dat aangepast werd naar aanleiding van de wijzigingen aan de Code in 2015, is net als het Antidopingdecreet onderworpen aan een herziening in het licht van de gewijzigde Code. Het Samenwerkingsakkoord garandeert een gecoördineerde toepassing van de antidopingregels.

De Coordinatieraad heeft een aanpassing van de tekst voorbereid en de tekst is bij het WADA afgetoetst op conformiteit met de Code.

Bij het opstellen van de wijzigingen is rekening gehouden met de evoluties en praktijkervaringen die zijn opgedaan de voorbije jaren.
De tekst is aangepast aan de Code en aan de gewijzigde inzichten.

De wijzigingen aan het samenwerkingsakkoord die invloed hebben op het Antidopingdecreet, worden mee opgenomen in de verdere bespreking.

B. Inhoud

1. Algemeen

De aanpassingen aan de Code 2021 van het WADA zijn noodzakelijk om tegemoet te komen aan de verplichtingen die op Vlaanderen rusten door ratificatie van de Code. De meeste wijzigingen zijn dus ook een direct gevolg van de wijzigingen in de Code en de Internationale Standaarden. De bestaande standaarden zijn slechts licht aangepast. Een eerste nieuwe standaard is de Internationale Standaard voor Educatie. Ook die standaard heeft geen rechtstreeks dwingend karakter voor de burgers, maar zal verplichtingen inhouden voor NADO Vlaanderen met het oog op de compliance als nationale antidopingorganisatie. De Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM) bepaalt op meer dwingende wijze de procedure bij inbreuken op de Code.

Een tweede dwingende aanpassing volgt uit de aanpassing van het Samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen. De wijzigingen aan het Samenwerkingsakkoord zijn enerzijds aangebracht om ook die akte te conformeren aan de gewijzigde Code, maar bevat ook wijzigingen aan de categorieën van elitesporters en de bijhorende verplichtingen inzake verblijfsgegevens, binnen de beleidsruimte die de Code en de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI) laten.

Binnen de beleidsruimte die overblijft, worden wijzigingen aangebracht aan de organisatie van disciplinaire procedure met een verdere responsabilisering van de federaties. Die wijziging is echter ook grotendeels ingegeven door de minimumeisen in de procedures voor inbreuken op de Code, die vorm gekregen hebben in de ISRM. De noodzakelijke procedurele waarborgen en de verantwoordelijkheid voor resultatenbeheer die bij de nationale antidopingorganisatie ligt, nopen tot een aanpassing in het evenwicht tussen de actieve beleidsuitvoering door NADO Vlaanderen en de passieve beleidsuitvoering bij de sportfederaties. Dat evenwicht reflecteert ook duidelijker het onderscheid tussen enerzijds de sporters die gebonden zijn door de Code wegens aansluiting bij een federatie, en anderzijds sporters die met toepassing van het decreet onder de toepassing van de Code worden gebracht.

Daarnaast is een nieuw luik opgezet om te komen tot een aangepaste bestraffing voor dopingpraktijken die zich buiten de traditionele en georganiseerde federaties of organisatoren van sportevenementen voordoen. Het gaat daarbij in hoofdzaak om overtredingen die vastgesteld worden in de sportactiviteiten die vooral commercieel worden georganiseerd en gericht zijn op individuele sportbeoefening zonder enige competitieve doelstelling, zoals binnen de fitnesscentra. De aangepaste vormen voor bestraffing die ter beschikking staan van een disciplinair orgaan moeten leiden tot een meer proportionele bestraffing, terwijl ze nog voldoende afschrikkend moeten zijn. De uiteindelijke doelstelling is echter de sporters die louter op individuele basis sporten en geen enkele competitie nastreven, ertoe te bewegen om dat op een gezonde manier te doen i.p.v. hen te verbannen.

2. Overzicht van de significante wijzigingen ten opzichte van de Code 2015 en de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer

De wijzigingen van de Code zijn door WADA zelf becommentarieerd in 51 punten. Niet elke wijziging van de Code heeft evenveel impact op het decreet. Onder elk van de punten wordt aangegeven op welke wijze de Code is gewijzigd, en wat de generieke impact is op het antidopingbeleid en het Antidopingdecreet.

1. Draagwijdte, doel en opbouw van de Code

De Code bepaalt dat de Technische Documenten (TD) een bindende werking hebben vanaf het moment dat WADA ze publiceert of op de datum die WADA bepaalt.

Op zich heeft dat weinig impact op het decreet. De technische documenten geven uitvoering aan de essentiële principes op technisch vlak, en behoort tot de uitvoering van de Code.

2. Nadruk op het aspect gezondheid als grondslag voor de Code

In de Code is voor het eerst gezondheid hoger geplaatst in de opsomming van zaken die de Code nastreeft als ratio legis. Dat is ingegeven door de recente rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. In de uitspraak werd gezondheid als één van de fundamentele waarden voor de antidopingregels, in het bijzonder de regeling rond verblijfsgegevens, naar voren gebracht. De ethische werkgroep van het WADA heeft ook enkele wijzigingen in de Code voorgesteld die beter de ethische grondslag van de Code moet reflecteren.

De wijzigingen hebben op zich geen directe weerslag op het Antidopingdecreet, aangezien aan de basis van dat decreet van in den beginne de preventieve gezondheidszorg ligt. De nadruk op gezondheid in de Code is enkel een bevestiging dat preventieve gezondheidszorg een hoeksteen is van het antidopingbeleid en dus van de Vlaamse regelgeving in die materie.

3. Fundamentele rechten van sporters

Het WADA Athlete Committee heeft voorgesteld om het Antidoping Charter van Rechten van de Sporters te koppelen aan de Code. Diverse stakeholders hebben erop gewezen dat er nog geen akkoord was over de tekst van het charter, en dat de Code de referentie moet blijven. Hoewel er geen uitdrukkelijke opname of referentie naar het charter is opgenomen in de Code, zijn de fundamentele rechten van de sporter opgenomen in de fundamentele waarden die aan de basis liggen van de Code, en is in artikel 20.7.7 van de Code opgenomen dat het een taak en verantwoordelijkheid is van het WADA om verder te werken aan een document dat de fundamentele rechten van sporters beschermt, zoals ze ook op verschillende plaatsen in de Code zijn opgenomen.

De wijzigingen in de Code hebben enkel indirect een invloed op het decreet.

4. Delegatie door antidopingorganisaties van bepaalde taken in de dopingcontrole

In de Code is duidelijk gemaakt dat de antidopingorganisatie die bepaalde aspecten van het dopingcontroleproces delegeert aan een derde door middel van een overeenkomst, zelf verantwoordelijk blijft voor de Code-conforme uitvoering. Bijkomend is er meldingsplicht voor de antidopingorganisatie als er onregelmatigheden worden vastgesteld die de gecontracteerde derde begaat in het dopingcontroleproces.

Dat heeft geen directe impact op het Antidopingdecreet. Als NADO Vlaanderen, als nationale antidopingorganisatie, bepaalde taken zou delegeren, moet ze de regels van de Code volgen, en blijft ze finaal verantwoordelijk voor de conforme uitvoering.

5. Procedure voor het splitsen van urinemonsters

In de Code (artikel 2.1.2 en 6.7) is verduidelijkt dat zowel het A-monster als B-monster die bij een controle zijn afgenomen, mogen gesplitst worden voor het uitvoeren van zowel de initiële analyse en de analyse ter confirmatie van dat resultaat, als de tegenanalyse op vraag van de sporter en confirmatie van dat resultaat. Het is toepasbaar waar het A- of B-staal onbruikbaar is voor analyse. In die gevallen wordt één monster (A of B) verdeeld in twee afzonderlijke monsters, waarop dan de initiële analyse en de tegenanalyse kunnen uitgevoerd worden. Voor wijziging leek de procedure enkel toepasbaar op het B-monster. De aangepaste procedure is verder uitgewerkt in de internationale standaard voor laboratoria.

In elk geval bepaalt de Code dat de sporter moet verwittigd worden vooraleer een monster voor dat doel wordt gesplitst, om aanwezig te kunnen zijn bij de opening en de verdeling van het staal.

De aanpassing is technisch en heeft slechts een zeer kleine impact op de bewijsregels.

6. Uitbreiding rapportering van laboratoria voor atypische bevindingen voor andere stoffen dan exogene stoffen

Een atypische bevinding is een indicatie van mogelijke aanwezigheid van een verboden stof, waarbij verder onderzoek nodig is om te besluiten dat er wel degelijk een afwijkend analyseresultaat en dus een positieve dopingtest is. Voor de wijziging was het enkel mogelijk om een atypische bevinding voor endogene stoffen, dus stoffen die van nature in het lichaam voorkomen, te rapporteren. Dat is bijvoorbeeld het geval als een waarde van een bepaald endogeen hormoon hoger is dan verwacht, wat zou kunnen wijzen op een bijkomende (exogene) toediening. Die mogelijkheid blijft bestaan onder de Code. De wijziging in de Code laat bijkomend toe dat een atypische bevinding van een exogene stof wordt gerapporteerd. Dat laat toe om bij vaststelling van heel kleine hoeveelheden van verboden stoffen die niet van nature in het lichaam aanwezig

zijn, de bevindingen te rapporteren voor verder onderzoek. Daarbij kan vooral gewezen worden op de aanwezigheid van bv. clenbuterol in vlees die uit landen als Mexico of China afkomstig is en op die manier ook in het lichaam van een sporter komt. Als de aangetroffen hoeveelheid dermate klein is, lijkt het raadzaam eerst een onderzoek te doen, vooraleer al de analyse als afwijkend te beschouwen.

De impact op het decreet is klein. De wijziging van de Code heeft vooral impact op de manier van rapporteren van het labo (als atypische bevinding, dan wel afwijkend analyseresultaat), wat bepalend is voor de te volgen procedure. Die procedures behoren tot de uitvoering van het decreet.

7. Dopingpraktijk in verband met bedrog en definitie van bedrog

De invulling van wat als bedrog onder de Code te beschouwen is, was opgenomen in een commentaar bij de dopingpraktijk die als bedrog bij elk deel van de dopingcontrole is omschreven. Om meer houvast te bieden, is ervoor geopteerd om bedrog als term te definiëren in de Code. Tevens is het vervalsen van documenten die aan een antidopingorganisatie worden verstrekt en het geven of zich bedienen van valse getuigenissen van derden uitdrukkelijk opgenomen in de definitie van bedrog.

Die wijziging heeft impact op de definitie van bedrog in het decreet, en de daarmee samenhangende bepalingen die gebruik maken van de gedefinieerde term, in het bijzonder de dopingpraktijk die bedrog tijdens de dopingcontrole strafbaar stelt.

8. Posing tot medeplichtigheid

Onder de omschrijving van de dopingpraktijk voortkomend uit medeplichtigheid aan een andere dopingpraktijk, is ook toegevoegd dat een posing tot medeplichtigheid strafbaar is (Code artikel 2.9).

In het ontwerp van decreet is een toevoeging aan de corresponderende dopingpraktijk voorzien.

9. Aanpassing van de dopingpraktijk verboden samenwerking

Onder de Code was het noodzakelijk een sporter eerst te verwittigen dat hij samenwerkte met een persoon met wie de samenwerking verboden was, vooraleer de sporter vervolgd kon worden voor die samenwerking. Daardoor was het zeer moeilijk om een sporter te vervolgen als hij dergelijke samenwerking wetens en willens aanging en die samenwerking omwille van het verboden karakter verborg.

Om die reden is een voorafgaande kennisgeving niet meer vereist. Wel moet de antidopingorganisatie aantonen dat de sporter kennis had van het verboden karakter van de samenwerking.

In het ontwerp van decreet zijn de noodzakelijke wijzigingen in de omschrijving van de dopingpraktijk verboden samenwerking opgenomen.

10. Opname van een nieuwe dopingpraktijk om personen te beschermen die dopingpraktijken melden

Een nieuwe dopingpraktijk is toegevoegd aan de lijst van tien bestaande dopingpraktijken. Wie een andere persoon bedreigt en zo wil verhinderen dat die persoon te goeder trouw een dopingpraktijk meldt, of represailles neemt tegen een persoon die een melding gedaan heeft, maakt zich schuldig aan een dopingpraktijk. De overtreding is ook van toepassing op wie zich schuldig maakt aan vergelding of bedreiging tegen personen die melding maken van non-compliance, bijvoorbeeld bedreiging tegen personen die een door een staat geleid of gestuurd dopingprogramma aan het licht willen brengen. Zo worden

'Klokkenluiders' met andere woorden ook beter beschermd tegen aanvallen of vergelding.

De strafmaat is twee jaar tot levenslang.

In het ontwerp van decreet is de opname van een nieuwe dopingpraktijk opgenomen, met een aangepaste strafmaat conform de Code.

11. Verschuiving in bewijslast

De bewijslast is in een aantal gevallen verschoven naar de antidopingorganisatie met resultatenbeheer. Voorheen moest een sporter kunnen aantonen dat de afwijking van een Internationale Standaard de positieve dopingcontrole beïnvloed had. De wijziging van de Code legt voortaan de bewijslast bij de antidopingorganisatie die moet aantonen dat de afwijking van een Internationale Standaard de overtreding niet kan veroorzaken hebben.

Het ontwerp van decreet voorziet de nodige wijzigingen aan de bewijsregels, conform de Code.

12. Andere aanpak voor stoffen die niet verboden zijn buiten wedstrijdverband, en die in heel kleine hoeveelheden aangetroffen worden binnen wedstrijdverband

De regels in de Code waren op zich vrij rigide: als binnen wedstrijdverband verboden stoffen of sporen van verboden stoffen werden aangetroffen die binnen wedstrijdverband verboden zijn, stond dat gelijk aan een afwijkend analysesresultaat en dus een mogelijke dopingpraktijk.

De laboratoriumanalyses zijn echter in de loop der jaren dermate verfijnd, dat ook zeer beperkte sporen van die stoffen nog te detecteren zijn. Met als gevolg dat het laboratorium ook nog sporen kan aantreffen van die stoffen als ze buiten wedstrijdverband zijn ingenomen (wat toegelaten is voor die stoffen die enkel binnen wedstrijdverband verboden zijn) en die geen enkel effect meer kunnen hebben op de sportprestaties binnen wedstrijdverband.

De Code laat toe om via een daartoe door WADA opgerichte werkgroep drempelwaarden voor bepaalde stoffen te bepalen, onderworpen aan de goedkeuring van het Executive Committee van WADA en de WADA's List Expert Group, die de verboden lijst opstelt.

De bepaling heeft geen directe impact het decreet. De drempelwaarden zullen afzonderlijk wetenschappelijk bepaald worden en op die manier doorwerken via de verboden lijst of via de Technische Documenten zelf.

13. Specifieke methoden

Tot op heden zijn alle verboden methoden niet-specifiek. Het niet-specifieke karakter heeft als gevolg dat eenzelfde regime als bij niet-specifieke stoffen op dopingpraktijken met verboden methoden toepasselijk is. Om meer flexibiliteit mogelijk te maken bij het bepalen van de verboden methoden, is bepaald dat die voortaan ook als specifieke methoden kunnen aangeduid worden, waardoor ze aan het regime van de specifieke stoffen zullen zijn voor bewijslast van opzettelijkheid en sancties.

De aanpassing is vooral technisch van aard. Het ontwerp van decreet voorziet in de toevoeging van de definitie en waar noodzakelijk wordt de term "specifieke methoden" toegevoegd. Verdere bepaling welke verboden methoden onder de specifieke methoden zullen vallen, zal gebeuren via de verboden lijst.

14. Uitbreiding van het WADA monitoring programma

Door aanpassing van de Code kan WADA data verzamelen over stoffen die nog niet in het monitoringprogramma of op de verboden lijst zijn opgenomen.

De wijziging van de Code heeft geen impact op het decreet.

15. Terugkeer van sporters die zich eerder uit de sport hadden teruggetrokken
Sporters die zich terugtrekken uit de sport op hoog niveau en nadien weer willen terugkeren op hoog niveau, zijn verplicht volgens de Code om zich minstens zes maanden voor de eerste competitie beschikbaar te stellen voor dopingcontrole en dus de terugkeer te melden.

De regel blijft bestaan, maar enige verfijning is aangebracht. Zo is niet langer vereist dat uitzonderlijke omstandigheden moeten bestaan om een uitzondering op de regel te krijgen van WADA.

De aanpassingen zijn beperkt, en hebben vooral betrekking op de wijze waarop een uitzondering op de regel van 6 maanden kan bekomen worden.

16. Gebruik van informatie uit analyse van monsters

In de Code is verduidelijkt dat analytische data van dopingcontrole en andere antidopinginformatie kan gebruikt worden voor wetenschappelijke doeleinden, waarbij ook uitdrukkelijk is opgenomen dat die data niet langer aan een bepaalde sporter mogen verbonden worden.

Het gebruik van geanonimiseerde data voor wetenschappelijke doeleinden is al voorzien in het decreet en behoeft geen verdere wijziging.

17. Gebruik van laboratoriumanalyse buiten de WADA-geaccrediteerde laboratoria om bepaalde feiten aan te tonen met betrekking tot de aanwezigheid van een verboden stof

De Code verduidelijkt dat enkel analyse door WADA geaccrediteerde laboratoria van monsters kan resulteren in een dopingpraktijk van aanwezigheid in een urinemonster.

Een antidopingorganisatie kan wel analytische informatie van andere niet-geaccrediteerde laboratoria gebruiken als bewijs van een dopingpraktijk of feiten die met de dopingpraktijk samenhangen.

Zo kan een betrouwbare analyse die door een niet-geaccrediteerd labo is uitgevoerd, bepaalde aantonen dat een bepaalde persoon stoffen in zijn lichaam had. Omdat het labo in dat niet geaccrediteerd is door WADA, kan niet dezelfde bewijswaarde worden toegedicht aan de analyse in kwestie als aan een analyse door een geaccrediteerd labo. Maar binnen de vrije bewijsvoering is nu uitdrukkelijk aangenomen dat dergelijke analyse gebruikt mag worden om feitelijke elementen aan te tonen en kan die analyse als bewijs afgewogen worden tegen andere elementen die in de procedure worden aangedragen.

18. Bijkomende analyse van monsters en hertesten van monster

Bij een afwijkend analyseresultaat is er geen beperking op het opnieuw analyseren van het monster in kwestie. Als een sporter al op de hoogte is gebracht van het afwijkende resultaat, mag verdere analyse enkel met toestemming van de sporter of van het disciplinaire orgaan die de zaak behandelt. Daarmee wordt vermeden dat een sporter die al in een dopingzaak verwickeld is, op een bewegend doelwit zou moeten mikken doordat hij buiten zijn weten kan geconfronteerd worden met nieuwe elementen.

Als de analyse van een monster daarentegen als negatief wordt gerapporteerd, is er geen beperking op het hertesten. De antidopingorganisatie die de dopingtest heeft uitgevoerd en het WADA kunnen die hertesten vragen. Ook andere antidopingorganisaties met enige bevoegdheid over de sporter van wie het staal is afgenomen kunnen, mits akkoord van de eerste antidopingorganisatie of het WADA, een hertest van het monster in kwestie aanvragen.

De impact op het decreet is beperkt. De bepalingen rond kennisgeving worden met het ontwerp van decreet aangepast in die zin.

19. Recht van het WADA om bezit te nemen van monsters en data

In de Code is nogmaals bevestigd dat WADA zich het recht voorbehoudt om zich in bezit te laten stellen van monsters of antidopingdata.

Aanpassing van het decreet is daarbij niet nodig.

20. Algemene wijzigingen van het proces van resultatenbeheer

In de Code zijn de bepalingen rond resultatenbeheer aangepast en grotendeels overgebracht in een nieuwe Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM).

Het ontwerp van decreet voorziet wijzigingen om het resultatenbeheer over een dopingpraktijk conform de procedure van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM) te laten verlopen. Het is daarbij essentieel dat in de procedure een evenwicht wordt bereikt tussen de actieve beleidscontrole, waarbij NADO Vlaanderen een deel van het resultatenbeheer uitoefent, en de passieve beleidscontrole die bestaat in de disciplinaire vervolging door de sportfederatie of sportvereniging op basis van het Antidopingdecreet.

De aanpassing van het decreet hangt ook samen met de aanpassingen aan de verdeling tussen passieve en actieve beleidscontrole.

21. Recht van WADA om een antidopingorganisatie (ADO) te vragen resultatenbeheer op te nemen of een antidopingorganisatie aan te wijzen die het resultatenbeheer moet opnemen

In uitzonderlijke gevallen kan WADA voorkomen dat geen enkele antidopingorganisatie resultatenbeheer opneemt voor een mogelijke dopingpraktijk. Een antidopingorganisatie kan in principe niet weigeren resultatenbeheer op te nemen. Als dat toch het geval is, dan kan WADA een andere antidopingorganisatie aanwijzen die een zekere bevoegdheid heeft over de sporter. Daarbij is ook opgenomen dat een weigering om resultatenbeheer op te nemen, kan leiden tot een procedure van 'non-compliance'.

In Vlaanderen is het Antidopingdecreet van toepassing op alle dopingovertredingen die zich voordoen op het Vlaams grondgebied of begaan worden door personen op wie het decreet van toepassing is. Daarbij zijn dus twee aanknopingspunten: territoriaal (handeling die te situeren is binnen het Nederlandse taalgebied) en personeel (wegens woonplaats in het Nederlandse taalgebied, of wegens verbondenheid aan een sportvereniging die gevestigd is op het Nederlandse taalgebied of wegens de organisatie als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap moet worden gezien, of wegens verbondenheid aan een sporter of begeleider die aan één van de voorgaande gevallen voldoet). Het dubbele aanknopingspunt moet ervoor zorgen dat resultatenbeheer, van dopingtest tot mogelijke sanctionering, onder het Antidopingdecreet kan geregeld worden. Zodoende zouden alle mogelijke gevallen gedekt moeten zijn. Dat is enerzijds gegarandeerd in het toepassingsgebied, en anderzijds in de bepalingen die de disciplinaire bevoegdheid regelen. Opname in het toepassingsgebied is noodzakelijk om te verduidelijken dat federaties die op grond van het decreet gehouden zijn via tuchtrecht de naleving te garanderen, in het tuchtreglement voldoende toepassingsgebied moeten voorzien om ook deelnemers die niet rechtstreeks lid zijn van de federatie, bij deelname aan een wedstrijd onder verantwoordelijkheid van die federatie gebonden zijn door het antidopingreglement.

Als resultatenbeheer kan opgenomen worden, zal WADA niet genooddaakt zijn om aan een andere antidopingorganisatie toe te wijzen. Omgekeerd kan WADA enkel het resultatenbeheer toewijzen aan NADO Vlaanderen als de decretale grondslag dat ook toelaat.

22. Stringentere standaard voor een rechtvaardige hoorprocedure

De Code verankert het principe dat een disciplinair orgaan operationeel onafhankelijk moet zijn van het onderzoek, de beslissing om een dopingpraktijk

ten laste te leggen en de beslissingen over de vervolging. Om die reden is ook de term 'operationele onafhankelijkheid' gedefinieerd.

De operationele autonomie houdt in dat geen enkele persoon mag zetelen of anderzijds betrokken zijn in een disciplinair orgaan die betrokken was bij eerdere beslissingen in het dossier. Bijstand mag gegeven worden in de vorm van administratieve ondersteuning, maar dat mag geen invloed hebben op de deliberatie in de zaak of het opstellen van de inhoud van de beslissing.

Voor de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap garandeert de decretaal bepaald samenstelling de operationele onafhankelijkheid. De secretaris van de disciplinaire organen kan door NADO Vlaanderen ter beschikking gesteld worden van de disciplinaire organen, maar die secretaris heeft geen beslissingsbevoegdheid en werkt voor die taken onder directe instructies van de voorzitter van de organen in kwestie.

Waar de federaties bevoegd zijn voor de disciplinaire afhandeling, is eenzelfde onafhankelijkheid noodzakelijk. Het decreet kan enkel het principe verankeren, de uitvoering behoort de bevoegde federaties zelf toe.

In de praktijk zijn de sportfederaties in de voorgaande jaren grotendeels verenigd in het Vlaams Dopingtribunaal. De ontwikkelde werkwijze garandeert de operationele autonomie.

23. Commentaar bij de definitie van opzettelijkheid

In lijn van de CAS-rechtspraak is een commentaar aan de Code toegevoegd waarbij verduidelijkt wordt dat het volstaat dat de daad die aan de basis lag van de dopingpraktijk "opzettelijk" moet zijn gesteld, zonder dat daarbij de intentie om een dopingpraktijk moet aanwezig geweest zijn.

In de praktijk betekent het dat bijvoorbeeld het bewust innemen van een verboden stof volstaat, ongeacht of de persoon die de stof innam ook op de hoogte was dat die daad een dopingpraktijk zou betekend hebben. Het opzet zit in het innemen, niet in het bewust plegen van een dopingpraktijk met volle kennis van de mogelijke gevolgen. Ook bij een weigering zich aan monsternamen te onderwerpen is de intentie om zich niet aan te bieden determinerend, niet de intentie om een dopingpraktijk te plegen.

De decretale definitie van opzettelijk dekt voldoende die commentaar. Niet enkel het opzettelijk begaan van de dopingpraktijk, maar ook het stellen van een handeling die resulteert in een vaststelling van een dopingpraktijk, maakt een opzettelijke dopingpraktijk uit als de persoon had moeten weten dat zijn gedrag mogelijk een dopingpraktijk zou uitgemaakt hebben. Onder het adagium "nemo censetur ignorare legem", niemand kan geacht worden de wet niet te kennen, is elke sporter of begeleider gehouden de wetgeving ter zake te kennen en gehouden zich te onthouden van elke opzettelijk dopingpraktijk.

24. "substances of abuse", stoffen die buiten de sport misbruikt worden

De problematiek van recreatieve drugs binnen de antidopingregels is al jaren voorwerp van discussie. Drugs zoals cannabis en cocaïne zijn geen verboden stoffen buiten wedstrijdverband. Als sporen ervan worden gevonden binnen wedstrijdverband, is er desalniettemin sprake van een overtreding, met mogelijk zware sancties tot gevolg.

Meerdere actoren, en ook het WADA zelf, zien dat die werkwijze waarbij recreatief druggebruik op dezelfde manier als andere dopingpraktijken niet altijd doelmatig is. Waar een sporter positief test naar aanleiding van recreatief druggebruik, is er eerder een gezondheidsprobleem bij de sporter dan een vervalsing van de competitie. WADA ziet dan ook niet langer de noodzaak van het spenderen van middelen om via een hoorzitting en een volledige procedure tot een sanctie te komen.

Op basis van de gewijzigde Code zal:

- in de verboden lijst aangeduid worden welke stoffen 'substances of abuse' zijn;
- zal een sporter mogen aantonen dat gebruik van die stoffen buiten wedstrijdverband plaatsvond, zonder een verband met de sportprestaties;
- zal in dat geval een standaardsanctie van drie maand van toepassing zijn, zonder mogelijkheid van afwijking en dus zonder de noodzaak een afweging te maken via een hoorprocedure;
- zal een sporter de uitsluiting van drie maanden verder kunnen reduceren tot één maand als hij een vorm van rehabilitatie volgt.

Met het ontwerp van decreet worden de wijzigingen geïmplementeerd. Op het vlak van de uitvoering zal NADO Vlaanderen vooral de instantie zijn die vaststelt, en ook de sporter op de hoogte zal brengen van de sanctie, al dan niet met tussenkomst van de federatie. Een hoorzitting is niet langer noodzakelijk. Welke programma's van rehabilitatie in aanmerking komen, is voorwerp van verdere uitvoeringsbesluiten.

25. Meer flexibiliteit in de sancties voor weigering van monsterafname of bedrog bij het dopingcontroleproces

Bij een dopingpraktijk van bedrog of weigering is verduidelijkt dat bij uitzonderlijke omstandigheden, de periode van uitsluiting in dat geval twee tot vier jaar is.

Met het ontwerp van decreet worden de nodige aanpassingen aan de sancties doorgevoerd.

26. Aanpakken van fraude en bedrog tijdens het resultatenbeheer en de uitoefening van het hoorrecht

Wanneer een sporter of begeleider tijdens een procedure bedrog pleegt door bijvoorbeeld valse documenten of valse getuigen aan te dragen, is in de Code voortaan bepaald dat dergelijk gedrag als een nieuwe overtreding kan uitmaken. De sanctie is normaal vier jaar uitsluiting, tenzij uitzonderlijke omstandigheden een verlaging tot minimum twee jaar verantwoorden. De periode van uitsluiting komt bovenop de sanctie voor de onderliggende overtreding, en start onmiddellijk na de sanctie voor de oorspronkelijke dopingovertreding die de basis was voor de eerste procedure.

Het ontwerp van decreet implementeert het principe.

27. Hogere maximumstraf voor medeplichtigheid

De sanctievork voor medeplichtigheid is verruimd. Het maximum van vier jaar uitsluiting is opgetrokken tot levenslang. Medeplichtigheid is immers ook verwant aan de dopingpraktijk van toediening van verboden stoffen aan een sporter, waarop een strafmaat van vier jaar tot levenslang van toepassing is. Om te vermijden dat er bij ernstige vormen van medeplichtigheid, die ook onder toediening zou kunnen vallen, discussies zouden ontstaan over de kwalificatie en de toepasselijke sanctie, wordt de maximumsanctie voor medeplichtigheid opgetrokken tot het maximum dat ook op toediening van toepassing is.

Het ontwerp van decreet implementeert de wijziging in de bepalingen rond toepasselijke sancties.

28. Herintroduceren van verzwarende omstandigheden in het bepalen van de strafmaat

In de Code versie 2009 kon de standaardsanctie van twee jaar uitsluiting opgetrokken worden naar vier jaar bij verzwarende omstandigheden. In de versie 2015 is bij het optrekken van de standaardsanctie naar vier jaar uitsluiting, het concept verzwarende omstandigheden uit de Code gelaten. Uit de praktijk is wel gebleken dat in sommige uitzonderlijke gevallen de overtreding dermate zwaar

is, waardoor een mogelijke verhoging van de sanctie boven het maximum wegens verzwarende omstandigheden opnieuw is opgenomen.

Het ontwerp van decreet herintroduceert het concept van verzwarende omstandigheden in de bepaling van de uitsluiting.

29. Aanpak van het probleem van veel voorkomende contaminatie in supplementen en andere producten

WADA-geaccrediteerde laboratoria slagen er steeds beter in om minuscule concentraties in monsters te detecteren. Zo zijn de laboratoria steeds performanter om de sporen van opzettelijk gebruik van verboden stoffen heel lang op te sporen vooraleer ze volledig verdwenen zijn uit het lichaam van de sporter. De keerzijde is dat ook spoorhoeveelheden die te wijten zijn aan zeer kleine concentraties die komen uit voedingssupplementen en andere producten opspoorbaar zijn.

Aan de bestaande regels wordt niet geraakt. Een sporter is nog steeds gehouden aan te tonen hoe de stof in zijn lichaam is gekomen. Toch zal WADA via een werkgroep de stoffen identificeren waarvan het veel waarschijnlijker dat spoorhoeveelheden komen van contaminatie, eerder dan van opzettelijk gebruik.

De wijziging van de Code vereist geen aanpassing aan het decreet.

30. Uitbreiding van de mogelijke situaties van substantiële hulp voor het verkrijgen van strafvermindering

Aan de mogelijkheden om substantiële hulp te verlenen, is een bijkomende mogelijkheid toegevoegd. Ook is aangepast dat een strafvermindering wegens substantiële hulp niet moet gepubliceerd als WADA akkoord gaat.

In het decreet is de mogelijkheid van substantiële hulp behouden, de verdere uitwerking behoort tot de nemen uitvoeringsmaatregelen.

31. Overeenkomsten binnen resultatenbeheer

Tijdig en onmiddellijk bekennen waren onder de Code twee omstandigheden die invloed konden hebben op de lengte van de uitsluiting en de startdatum. De concepten waren echter onvoldoende duidelijk en zorgden voor misinterpretaties.

In de gewijzigde Code zijn er twee mogelijkheden om rekening te houden met een bekentenis, waarbij in ruil voor toegevingen door de sporter of begeleider buiten een hoorprocedure toch een aangepaste sanctie mogelijk is.

De eerste mogelijkheid is bij overtredingen waarbij de standaardsanctie vier jaar of hoger is. Als de sporter of begeleider binnen de twintig dagen nadat een dopingpraktijk hem ten laste is gelegd, de dopingpraktijk toegeeft, dan wordt de sanctie met één jaar verminderd.

De tweede mogelijkheid is op het vlak van het afsluiten van overeenkomsten tussen de antidopingorganisatie met resultatenbeheer en de sporter of begeleider. Daarbij kunnen onderhandelingen worden gevoerd, waarbij geen nadelige erkentenis kan geput worden uit het loutere feit van de onderhandeling of uit de informatie die de sporter of begeleider op dat moment voorlegt in de onderhandelingen.

De maatregelen in de Code hebben als doel kostenbesparend te werken. Waar de sporter bereid is te erkennen in ruil voor een vermindering in sanctie, worden de kosten van een hoorprocedure uitgespaard. Hetzelfde kan gezegd worden van de overeenkomst die afgesloten wordt tussen antidopingorganisatie en de sporter of begeleider in kwestie. De overeenkomst vermijdt een tijdrovende en voor beide partijen mogelijk kostelijke procedure.

Dergelijke overeenkomsten zijn inpasbaar. Een vorm van minnelijke schikking is in het ontwerp van decreet opgenomen, waarbij de sporter onderhandelingen kan

aangaan. Enerzijds is vereist dat de sporter de dopingpraktijk erkent, waarvoor hij een verminderde sanctie kan verkrijgen. Anderzijds bespaart het een lange procedure die tijds- en kostenintensief kan zijn voor de betrokken partijen. Het is niet aan een disciplinair orgaan is om dergelijke overeenkomsten op te onderhandelen, af te sluiten of te herzien. Om die reden is tussenkomst van een disciplinair orgaan niet aan de orde. Om echter inpasbaar te zijn in het disciplinair systeem, dat een evenwicht tot stand brengt tussen actieve en passieve beleidscontrole binnen de context van tuchtrecht, wordt voorzien dat de overeenkomsten gevalideerd worden door een disciplinair orgaan, waarbij dat laatste geen discretionaire bevoegdheid heeft om de gemaakte overeenkomst te wijzigen.

32. Verbetering van de regel voor herhaling van dopingpraktijken en meerdere overtredingen binnen een bepaalde periode

In de Code zijn de bepalingen die betrekking hebben op meerdere opeenvolgende dopingpraktijken gevoelig aangepast.

Een eerste aanpassing past de regel aan die notificatie van een eerste dopingovertreding zou vereisen, voor een andere dopingovertreding zou kunnen beschouwd worden. De Code heeft dat gewijzigd om tegemoet te komen aan de praktische problemen die de oorspronkelijke regel stelde. Zo kunnen twee overtredingen die met meer dan 12 maanden verschil zijn gepleegd, elk afzonderlijk als een eerste overtreding worden gesanctioneerd in het geval de oudste overtreding het laatst wordt ontdekt. Daarbij wordt de uitsluiting cumulatief in plaats van concurrent opgelegd. Dergelijke bepaling vrijwaart het principe dat pas een overtreding pas kan vervolgd worden als een tweede overtreding, als de oudere overtreding al genotificeerd is aan de sporter. Maar het laat wel toe ook voor de oudere overtreding een evenredige sanctie op te leggen. De werkwijze kan vooral nuttig zijn bij dopingpraktijken die pas na jaren aan de oppervlakte komen, bijvoorbeeld bij het hertesten van stalen.

Een tweede wijziging is doorgevoerd op het vlak van de berekening van de strafmaat bij het begaan van een tweede dopingpraktijk binnen een periode van 10 jaar. De Code bevat een berekeningswijze die de verzwaarde sanctie voor een tweede overtreding op een meer proportionele wijze berekend. Daarbij is de strafmaat minder afhankelijk van de tweede overtreding, maar van beide overtredingen samen beschouwd.

De artikelen die de strafmaat bepalen in het decreet worden door het ontwerp conform de gewijzigde Code aangepast. De artikelsgewijze bespreking geldt daar als toelichting.

33. Terug te geven prijzengeld na een dopingovertreding komt ten goede aan andere sporters

De Code bepaalt dat het prijzengeld dat gerecupereerd wordt op basis van de diskwalificatie van een sporter wegens een dopingpraktijk, moet ten goede komen aan de andere sporters die benadeeld zijn door de dopingpraktijk. Antidopingorganisaties moeten daarbij redelijke inspanningen doen om het prijzengeld te herverdelen over de sporters die recht zouden gehad hebben op het prijzengeld als de gediskwalificeerde sporter niet zou hebben deelgenomen.

In het ontwerp van decreet is de teruggave van prijzengeld een onderdeel van de sanctie die de disciplinaire commissie of disciplinaire raad oplegt. De disciplinaire uitspraak geeft de organisator van een sportactiviteit een uitvoerbare titel om prijzengeld definitief in te houden of terug te vorderen.

Waar federaties bevoegd zijn voor de disciplinaire bestraffing, zal op grond van de tuchtrechtelijke beslissing eveneens een privaat vorderingsrecht kunnen ontstaan, waarbij de sportfederatie zelf het prijzengeld kan definitief inhouden of terugvorderen, en verdelen over de leden.

Teruggave van prijzengeld was als disciplinaire sanctie al voorzien, het ontwerp van decreet verduidelijkt de bevoegdheid van de federaties om de disciplinaire maatregel ten uitvoer te leggen.

34. Vertraging in de procedure die niet te wijten is aan de sporter of begeleider
De Code bepaalt dat in het geval van vertraging in de procedure die niet te wijten is aan de sporter, de opgelegde uitsluiting ten vroegste kan ingaan op het moment van de monsterneming. Omdat is vastgesteld dat de bepaling niet altijd consequent werd toegepast, is toegevoegd dat de bewijslast bij de sporter of begeleider ligt om aan te tonen dat de vertraging niet aan de sporter te wijten is. Bovendien is verduidelijkt dat de bepaling niet mag toegepast worden als er uitgebreid onderzoek nodig is naar de overtreding, vooral wanneer de sporter of begeleider geprobeerd heeft om detectie van de dopingovertreding te vermijden.

Dergelijke bepaling is niet opgenomen in het Antidopingdecreet, maar is overgelaten aan de uitvoering door de regering. De wijziging van de Code zal zich situeren op het vlak van de uitvoering door de Vlaamse Regering.

35. Verduidelijking van de sancties voor het niet naleven van een voorlopige schorsing

Het is uitdrukkelijk opgenomen dat bij het niet naleven van een voorlopige schorsing niet enkel de uitgediende periode van voorlopige schorsing niet verrekend wordt in de uiteindelijke uitsluiting, maar dat ook alle behaalde resultaten bij de schending van de voorlopige schorsing gediskwalificeerd moeten worden.

Met het ontwerp van decreet is de toepassing van bepaling die de status tijdens een periode van uitsluiting bepaald, verruimd tot de voorlopige schorsing.

36. Uitdrukkelijke bevoegdheid van een ondertekenaar van de Code om sporters of begeleiders uit te sluiten van de sportactiviteiten waar ze verantwoordelijkheid over heeft, als een sanctie tegen een aangesloten federatie

De wijziging heeft betrekking op de mogelijkheid van IOC, IPC en internationale sportfederaties om leden (federaties of sporters met een bepaalde nationaliteit) uit te sluiten van de grote evenementen.

Omdat het artikel zich richt tot de internationale federaties en de Olympische Comit  s is er op zich geen noodzaak om de bepaling van de Code op te nemen in het decreet. Wel is de bepaling van belang om aan te tonen dat nationale sportfederaties onder de Olympische beweging of onder een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, onrechtstreeks toch ook geboden zijn door de Code.

37. Draagwijdte van beroep tegen een beslissing

De Code bepaalt dat elke partij in graad van beroep nog steeds bijkomend bewijs, juridische argumenten of claims mag toevoegen die nog niet in eerste aanleg zijn opgeworpen, voor zover ze betrekking hebben op dezelfde algemene grondslagen die aan de basis liggen van de oorspronkelijke zaak. Een herkwalificatie van dezelfde feiten op basis van nieuwe elementen is conform de Code ook toelaatbaar in graad van beroep, zonder opnieuw verwezen te moeten worden naar eerste aanleg.

Hoewel niet uitdrukkelijk bepaald in het decreet, is er geen beletsel vanuit de rechtsleer om in beroep tot herkwalificatie over te gaan, voor zover de klacht uitgaat van hetzelfde feitencomplex. Een wijziging is op dat vlak niet noodzakelijk.

38. Beroepsprocedures voor sporters van nationaal niveau

De Code vrijwaart het recht van beroep bij het CAS als de beroepsprocedure op nationaal niveau niet fair, onpartijdig en operationeel en institutioneel onafhankelijk is.

Voor elitesporters van nationaal niveau en begeleiders garandeert het decreet de beroepsmogelijkheid bij het CAS. Een interne beroepsmogelijkheid is niet uitgesloten, maar het is uitdrukkelijk de bedoeling dat zelfs een beslissing na het uitputten van interne beroepsmogelijkheden nog door het CAS kan gehoord worden, of de zaak na eerste aanleg direct voor beroep bij het CAS wordt aanhangig gemaakt.

Voor breedtesporters die bij een federatie zijn aangesloten, kan een interne beroepsprocedure aangewezen zijn om te vermijden dat zaken voor breedtesporters bij het CAS aanhangig gemaakt moeten worden. Daar speelt echter de vrijheid van vereniging. De keuze wordt gelaten aan de federaties om een dubbele aanleg te organiseren die voldoet aan de voorwaarden van operationele en institutionele onafhankelijkheid.

Voor breedtesporters die onder de bevoegdheid van de disciplinaire organen van de Vlaamse overheid vallen, is een interne beroepsprocedure voorzien, en kan nog beroep worden ingesteld bij de Raad van State.

39. Publicatie van sancties

De wijziging in de Code verduidelijkt dat het bekendmaken van de sanctie niet moet uitgevoerd worden als dat in strijd zou zijn met toepasselijke wetgeving.

In het decreet is een wijziging niet aan de orde, aangezien de wijziging van de Code een bevestiging inhoudt van de uitzonderingen op de publieke bekendmaking van disciplinaire maatregelen die opgelegd zijn aan breedtesporters. Het decreet is dus conform met de gewijzigde Code.

40. Implementatie van beslissingen onder de Code (voorheen: wederzijdse erkenning)

De Code voorzag al in een vorm van wederzijdse erkenning van beslissingen van antidopingorganisaties, maar in de praktijk werd de erkenning van een sanctie die opgelegd was door een andere antidopingorganisatie als een apart aanvechtbare beslissing gezien, wat niet de intentie was van de bepaling.

De wijziging van de Code wil duidelijk maken dat de beslissing van een antidopingorganisatie die conform de Code is genomen, automatisch uitwerking moet hebben in alle sporten zonder de noodzaak die beslissing uitdrukkelijk te erkennen of zonder dat die impliciete beslissing om te erkenning vatbaar is voor beroep. Enkel de oorspronkelijke beslissing kan aangevochten worden.

Ook voor voorlopige schorsingen voorziet de Code dat ze uitwerking hebben in alle sporten en voor alle antidopingorganisaties zonder dat er sprake is van een uitdrukkelijke of impliciete erkenning die vatbaar is voor beroep.

De naleving van de beslissingen is op grond van het decreet bindend voor alle federaties en sportverenigingen, en vereist geen substantiele wijziging van het decreet.

41. Educatie

De verplichtingen van ondertekenaars van de Code op het vlak van antidopingeducatie zijn in de Code beperkt tot de basisprincipes, en overgeheveld naar de Internationale Standaard voor Educatie (ISE).

Het decreet verplicht de sportfederaties en NADO Vlaanderen om samen te werken in de preventie van doping en educatie. De wijziging van de Code vraagt de bepalingen rond educatie, die al grotendeels zijn als doelstellingenbepaling, verder te verfijnen en te koppelen aan de Internationale Standaard voor Educatie van het WADA.

Het ontwerp verduidelijkt het decreet door referentie te maken naar de Internationale Standaard voor Educatie.

42. Verplichtingen opgelegd aan ondertekenaars van de Code

In de gewijzigde Code zijn de verschillende rollen en verantwoordelijkheden van ondertekenaars van de Code opgenomen.

43. Beleid voor NADO's inzake belangenconflicten

De operationele autonomie van de NADO's wordt benadrukt.

De werking en daaronder de operationele autonomie van NADO Vlaanderen behoren tot de organisatie van de Vlaamse overheid, en is geen onderdeel van het Antidopingdecreet.

NADO Vlaanderen is een sub-entiteit van het agentschap Sport Vlaanderen, waarbij de operationele autonomie gegarandeerd werd bij het oprichtingsdecreet van dat agentschap. Een wijziging van het Antidopingdecreet is dus niet nodig.

44. Verwachtingen van nationale regeringen

De Code is in beginsel niet bindend voor nationale regeringen. Die zijn enkel gebonden door artikel 22 van de UNESCO-Conventie. In de Code zijn wel de verwachtingen opgenomen en uitgebreid omschreven.

Doordat de Code omgezet is in het decreet, is voldaan aan deze bepaling.

45. Procedure voor sportorganisatie om de status van ondertekenende partij van de Code te verkrijgen

In de Code zijn de verschillende mogelijkheden opgesomd voor sportorganisaties om status van ondertekenaar van de Code te verkrijgen.

Die bepalingen hebben geen impact op het Antidopingdecreet.

46. Toelating om naast antidopingregels ook een gedragscode, medische en veiligheidsreglementen te hebben

De Code verbiedt ondertekende partijen bij de Code om bijkomende sancties op te leggen voor dopingpraktijken die niet in de Code begrepen zijn. Dat sluit echter niet uit dat internationale of nationale federaties onder een nationale antidopingorganisatie andere regels mogen handhaven met andere doelstellingen dan de bestrijding van doping. Zo kan het gebruik van alcohol, wat toegelaten is onder de Code want niet langer opgenomen op de verboden lijst, toch verboden en gesanctioneerd worden onder andere reglementaire bepalingen.

Aanpassing aan het decretaal kader is op dat vlak niet noodzakelijk.

47. Code compliance en monitoring

De artikelen in de Code die 'compliance' van de ondertekenende partijen en de wijze van monitoring regelen, zijn verder uitgewerkt in de Internationale Standaard voor Code Compliance.

De regels van compliance zijn van toepassing op NADO Vlaanderen maar vragen geen omzetting in het Antidopingdecreet.

48. Niet-retroactieve werking van de verboden lijst

Bij wijze van vaste overgangsbepaling is in de Code opgenomen dat wijzigingen aan de Verboden Lijst en technische documenten in principe niet-retroactief zijn, tenzij uitdrukkelijk bepaald.

Als een stof van de Verboden Lijst echter verdwijnt, bepaalt de Code wel dat een gesanctioneerde sporter een aanpassing van de sanctie mag vragen ten gevolge van het verdwijnen van het verboden karakter van de stof.

In de overgangsbepalingen van het ontwerp van decreet wordt rekening gehouden met die bepaling.

49. Definitie van 'binnen wedstrijdverband'

De definitie van het tijdsbestek binnen wedstrijdverband, wat consequenties heeft voor het verbod op bepaalde stoffen, is aangepast. De Code streeft naar een uniforme toepassing, maar uitzonderingen zijn mogelijk, onder goedkeuring door WADA. Zo kan bijvoorbeeld een sport met een verplichte weging die voorafgaande weging al beschouwen als een onderdeel van de periode binnen wedstrijdverband. Dopingcontrole binnen wedstrijdverband zou dan al mogelijk zijn voorafgaand aan die weging.

De definitie wordt gewijzigd door het ontwerp van decreet. De aangepaste definitie laat ook ruimte aan de mogelijke sport-specifieke tijdstippen. Dergelijke afwijkende definities zullen in beginsel enkel van toepassing kunnen zijn binnen federaties die afhangen van een internationale federatie die de Code heeft ondertekend en geïmplementeerd. De sport-specifieke definitie van wat binnen wedstrijdverband is verboden, kan op die manier worden overgelaten aan de federaties zelf, aangezien ze ook op grond van het antidopingdecreet instaan voor de disciplinaire vervolging van de dopingpraktijken gepleegd door de aangesloten sporters. Opname of bekrachtiging van dergelijke afwijkende definitie wordt om die reden niet opportuun geacht. Bij gebreke aan een afwijkende definitie zal de decretaal bepaalde definitie van toepassing zijn.

50. Beschermden personen en minderjarigen

Onder de Code versie 2015 konden minderjarigen op sommige vlakken al rekenen op meer flexibiliteit in de antidopingregels.

Volgende flexibele regels waren van toepassing:

- niet noodzakelijk aan te tonen hoe een verboden stof in het lichaam is gekomen als voorwaarde om niet-significante schuld of nalatigheid te kunnen inroepen;
- mogelijkheid om een berisping te krijgen onder niet-significante schuld of nalatigheid;
- afwijking op de verplichte bekendmaking van de sanctie.

De Code versie 2021 voegt naast minderjarigen een bijkomende groep sporters toe. Ook bijvoorbeeld sporters met een mentale beperking kunnen op die manier van de flexibeler regels genieten.

Anderzijds zijn sporters van 16 jaar of ouder die al op het hoogste niveau actief zijn, uitgesloten van de definitie van beschermden personen. Ze blijven wel minderjarigen voor de afwijking op de bekendmaking van de sanctie, maar worden voor de rest beschouwd als meerderjarige (elite) sporters.

In het ontwerp van decreet is het begrip beschermden persoon een nieuwe definitie. Er wordt in die definitie verwezen naar de leeftijdsgrens en de mogelijke afwijking op de leeftijdsgrens voor sporters die al op het hoogste niveau actief zijn, en er is verwezen naar de handelingsbekwaamheid als juridisch ankerpunt. Aan de definitie van minderjarige is niet geraakt.

Waar toepasselijk in de strafmaat en bewijsregels is referentie gemaakt naar de beschermden personen.

Het Antidopingdecreet bepaalde al dat minderjarige elitesporters aan dezelfde regels onderworpen waren al meerderjarige elitesporters. Door de aanpassingen aan de Code is bepaald dat enkel een elitesporter boven de 16 jaar met een meerderjarige gelijk te stellen is en dus niet als beschermden persoon van de flexibiliteit kan genieten.

Aan de andere kant gelden de flexibele regels ook voor meerderjarige elitesporters met een beperking in handelingsbekwaamheid.

51. Nieuwe categorie van recreatiesporters met meer flexibiliteit in sanctionering

De Code is altijd primair gericht geweest op de (competitie)sporters van het hoogste niveau, internationaal en nationaal. Echter is steeds toegelaten dat sporters van lager niveau worden gecontroleerd door antidopingorganisaties, waarbij alle regels van de Code in beginsel van toepassing zijn. De ADO's die dergelijke sporters van lager niveau controleren, hebben bij WADA aangegeven dat de dopingcontroles bij sporters van lager niveau vooral een gezondheidsdoelstelling nastreeft. Bovendien hebben die sporters minder antidoping-educatie gekregen dan de sporters van het hoogste niveau. De ervaring heeft geleid tot een minder strenge aanpak van die sporters die niet op het hoogste niveau aan sport doen. Ze kunnen van dezelfde flexibele aanpak genieten als de beschermde personen op het vlak van sanctionering.

De Vlaamse Gemeenschap is steeds een voortrekker geweest op het vlak van dopingcontroles bij amateursporters, zonder daarbij de profsporters als prioritaire groep uit het oog te verliezen. Terwijl elitesporters binnen en vooral ook buiten wedstrijdverband worden gecontroleerd, zijn de dopingcontroles bij breedtesporters vooral gericht op controles binnen wedstrijdverband en op breedtesport binnen de fitnesscentra.

De Vlaamse Gemeenschap is dan ook voorstander van een flexibele en dus meer proportionele bestraffing van bepaalde categorieën van breedtesporters omdat dit steeds een zeer breed begrip is geweest.

In het decreet is daarom, in lijn met de Code, het begrip recreatiesporter geïntroduceerd. De definitie dekt alle breedtesporters, met uitzondering van de breedtesporters die op basis van de Code niet van de flexibele regeling kunnen genieten.

De Code houdt echter geen rekening met sporters die op geen enkele manier aan competitie doen, en evenmin verbonden zijn aan een sportfederatie die rechtstreeks of onrechtstreeks de beginselen van de Code heeft geïmplementeerd in het eigen tuchtreglement.

Het is niet proportioneel om zelfs met de meer flexibele sanctionering voor recreatiesporters personen te sanctioneren die aan sportbeoefening doen zonder enige vorm van competitie daaraan verbonden. Om die reden is in het decreet een verdere opsplitsing voorzien met een apart spoor voor ongebonden sporters. Dat zijn sporters die weliswaar op een georganiseerde manier aan sport doen en met medesporters in contact komen, maar die op geen enkele wijze aangesloten zijn bij een federatie die de Code heeft onderschreven of intentie hebben om aan wedstrijden deel te nemen. Voor een verdere bespreking kan verwezen worden naar punt 4 – afwijkende regeling voor ongebonden sporters.

52. Internationale Standaard voor Resultatenbeheer

Het resultatenbeheer over een dopingpraktijk of een inbreuk op de verblijfsgegevens wordt gedefinieerd als het volledige proces vanaf de controle of vaststelling van een dopingpraktijk tot aan een beslissing na beroep. De Code bepaalt wie het resultatenbeheer toegewezen krijgt. De instantie die de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor een correct resultatenbeheer draagt, is altijd de partij die de opdrachtgever was van de controle of die de eerste vaststelling van de dopingpraktijk heeft gedaan.

De Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM) legt een aantal minimale vereisten op die alle antidopingorganisaties moeten volgen bij het uitoefenen van het resultatenbeheer van mogelijke dopingpraktijken. Daarnaast dragen ze ook de verantwoordelijkheid voor het naleven van algemene rechtsbeginselen, in het bijzonder de rechten van verdediging.

Minimale vereisten zijn opgenomen voor:

- initieel onderzoek;

- kennisgeving in twee stappen, namelijk de kennisgeving van de vaststellingen en de kennisgeving van de tenlastelegging van een mogelijke dopingpraktijk;
- bij de tenlastelegging schrijft de ISRM voor dat de ADO de toepasselijke gevolgen bepaalt. Een sporter heeft in die fase de mogelijkheid om uitdrukkelijk of stilzwijgend af te zien van een verdere hoorproces, waarmee de zaak kan afgesloten worden;
- het opleggen van een voorlopige schorsing;
- het bepalen van de minimumvereisten voor een rechtvaardige en onpartijdige hoorproces, met operationele onafhankelijkheid voor het disciplinair orgaan dat in eerste aanleg moet oordelen, en een operationeel en institutioneel onafhankelijk disciplinaire orgaan in graad van beroep;
- de inhoud van de beslissingen.

De Internationale Standaard bevat elementen die voorheen in de Code waren opgenomen, maar overgeheveld en verder uitgewerkt zijn in de nieuwe standaard. Tegelijk zijn ook delen van de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI) opgenomen in de standaard. Bijkomend zijn in de standaard ook de procedures voor het aanvragen van een tegenanalyse en het bepalen van een datum bijgewerkt.

Specifiek voor de hoorprocedure bevat de internationale standaard meer garanties voor de sporter. Een onafhankelijke en onpartijdige, maar ook een tijdige beoordeling met respect voor de grondrechten staat voorop.

De bepalingen in het ontwerp rond resultatenbeheer en conformiteit met de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer worden hieronder verder toegelicht in punt 3.

3. aanpassing van de regeling rond verblijfsgegevens conform het gewijzigde samenwerkingsakkoord

a) Totstandkoming van de wijziging

De aanpassingen hangen samen met de voorgenomen wijzigingen van het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport. In afwachting van de decretale bekrachtiging van het nieuwe samenwerkingsakkoord, worden de wezenlijke aspecten ervan aangepast in het voorliggende ontwerp van decreet.

b) Doorwerking in het decreet en conformiteit met de Code en Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI)

1) Algemeen

De Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI) omschrijft de wijze waarop antidopingorganisaties de geregistreerde doelgroep moeten samenstellen. Het gaat daarbij om een risico-afweging die zowel op het niveau van de sport, als individueel moet gemaakt worden. De lijst van sportdisciplines is opgenomen om de sportdisciplines met het hoogste risico al te vatten. Alle elitesporters in die sportdisciplines worden aan verblijfsgegevens onderworpen. NADO Vlaanderen kan daarbij de controlefrequentie bepalen, zij het dat de ISTI voorschrijft dat elke sporter onderworpen aan individuele verblijfsgegevens, jaarlijks minstens drie keer buiten wedstrijdverband wordt gecontroleerd. Voor teamsporten laat de ISTI de mogelijkheid om een afzonderlijk regime op te zetten van verblijfsgegevens, op collectief niveau op basis van teamactiviteiten.

Het systeem van verblijfsgegevens is door het EHRM inmiddels ook conform bevonden aan het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (arrest EHRM FNASS ea t/ Frankrijk van 18 januari 2018 (no. 48151/11 en 77769/13). Daarbij is aanvaard dat het systeem van verblijfsgegevens voor elitesporters een legitieme doelstelling dient, en dat de noodzakelijk impact op het privéleven proportioneel is ten opzicht van de te bereiken doelstelling.

De wijzigingen die aangebracht zijn in het decreet zijn conform het samenwerkingsakkoord en de ISTI, met benutting via het samenwerkingsakkoord van de beleidsruimte die het WADA laat aan ADO's om een geregistreerde doelgroep te bepalen en ook andere groepen aan te wijzen voor controles buiten wedstrijdverband.

Daarbij is het aan de decreetgever om een kader te scheppen dat rechtszekerheid biedt, maar anderzijds moet in het licht van de ISTI voldoende flexibiliteit gelaten worden aan de Nationale Antidopingorganisatie, in casu NADO Vlaanderen. NADO Vlaanderen is als nationale antidopingorganisatie gebonden door de Code, maar moet volgens diezelfde Code ook operationele autonomie genieten in het uitvoeren van de opdrachten. De ISTI vraagt de nationale antidopingorganisatie om gericht en volgens een risicoanalyse een testprogramma op te zetten voor de sporters die het hoogste niveau halen in de belangrijkste sporten.

Het ontwerp beoogt een evenwicht tussen beide belangen. Door te bepalen welke sporten en sportdisciplines na weging het grootste risico op doping buiten wedstrijdverband inhouden. Risico op dopinggebruik is een afwegen tussen verschillende factoren. Een groter risico kan aanwezig zijn doordat de belangen binnen die sport of discipline dermate hoog zijn (publieke belangstelling, financiële belangen, media-aandacht, aantal beoefenaars). Anderzijds wordt het risico ook bepaald door de fysieke vereisten van de sport. Tenslotte spelen ook de statistieken van vastgestelde dopingpraktijken in een bepaalde sport een rol in de afweging van het risico.

ii) wijzigingen

1. Van vier naar drie categorieën

Een essentiële wijziging is dat de elitesporters niet langer in vier, maar slechts in drie categorieën worden ingedeeld.

De sporters van de oude categorie A en B, waarbij een onderscheid in de sporten en disciplines werd gemaakt naar lokaliseerbaarheid van de sporters, komen samen in één nieuwe categorie van sporters die verblijfsgegevens moeten indienen. Zij vormen samen de geregistreerde doelgroep van elitesporters. Het regime van verblijfsgegevens is voor alle individuele sporters dezelfde. Ze zijn allen gehouden een tijdslot, overnachtingsplaats, reguleren activiteiten en wedstrijden in te geven via een kwartaalaangifte en die aan te passen als de gegevens tijdens het kwartaal zouden wijzigen.

De wijziging is ingegeven door:

- de risicoanalyse die voor de sporten van de oude categorie A en B geen wezenlijk verschil aantoonde op het vlak van dopinggevoeligheid;
- de ervaring met het systeem van sporters van de oude categorie A en B, waarbij is vastgesteld dat ondanks het criterium van lokaliseerbaarheid van de sporter dat gehanteerd werd voor de opdeling tussen categorie A en B, niet pertinent was in het licht van de bereiken doelstelling, namelijk de sporters kunnen lokaliseren om hen te onderwerpen aan doelgerichte dopingtests buiten wedstrijdverband.
- de problemen die de NADO's ondervonden binnen de compliance monitoring zoals uitgevoerd door het WADA dit ten gevolge de onduidelijkheid inzake het

statuut en het jaarlijks uit te voeren controles voor de atleten uit de oude categorie B.

Dat kan verder toegelicht worden vanuit de praktijk.

Sporters van de oude categorie B moesten geen tijdslot opgeven omdat ze in theorie makkelijker te lokaliseren zouden zijn voor een dopingcontrole buiten wedstrijdverband. Uit de praktijk is echter gebleken dat trainingsschema's niet altijd even regelmatig zijn, vaak wijzigen en dus de kans om een sporter te lokaliseren kleiner wordt. Bovendien is een controle op basis van trainingsactiviteiten niet evident vanuit praktisch oogpunt. Voor controles buiten wedstrijdverband is in de meeste gevallen niet enkel een urinemonster vereist, maar tevens ook een bloedmonster. De controle op een trainingsactiviteit verstoort ofwel het verloop van de training, of kan pas aanvatten op het moment dat de training al is afgelopen. Voor het afnemen van een bloedstaal in het kader van de hematologische module van het bloedpaspoort is bovendien vereist dat het staal pas een zeker tijd na de inspanning mag afgenomen worden om gebruikt te kunnen worden in het kader van het biologisch paspoort. Veel van de sporters die in de categorie B zijn opgenomen, zijn echter inmiddels ook opgenomen in het programma voor het biologisch paspoort. Een laatste factor is de voorspelbaarheid van controles. Door geen tijdslot te vereisen, werden de kans op lokaliseerbaarheid binnen het bestek van een dag gevoelig verkleind.

Vanuit de analyse van de dopinggevoeligheid, het doel van de verblijfsgegevens en het gebrek aan pertinentie in het onderscheid, is geopteerd om de sporters die voorheen tot categorie B behoorden, op te nemen in de categorie A, die de geregistreerde doelgroep vormt. Alle elitesporters die een individuele sportdiscipline beoefenen, zijn op die manier opgenomen in de nationale geregistreerde doelgroep en zijn aan dezelfde verplichtingen onderworpen op het vlak van verblijfsgegevens en de gevolgen verbonden aan een niet-nakoming van de verblijfsgegevens.

2. Facultatieve mogelijkheden om tijdelijk aan verblijfsgegevens te onderwerpen

Een tweede belangrijke aanpassing ingegeven door het samenwerkingsakkoord is de verruimde mogelijkheid om buiten de lijst van sporttakken om sporters aan verblijfsgegevens te onderwerpen. Het samenwerkingsakkoord voorziet een aantal mogelijkheden, elk met onderscheiden voorwaarden, die doorwerken in het Antidopingdecreet. De wijzigingen volgen de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI) en brengen het bestaande systeem beter in lijn met de bedoeling van de ISTI om de sporters van het hoogste niveau op te nemen in de geregistreerde doelgroep en aan controles buiten wedstrijdverband te onderwerpen, gebaseerd op de ingediende verblijfsgegevens.

3. Verblijfsgegevensverplichtingen voor elitesporters buiten de sporten en -disciplines in categorie A, op basis van mogelijke deelname aan kampioenschappen of internationale evenementen

De lijst van sporten en sportdisciplines zorgt enerzijds voor een grote rechtszekerheid waarbij elitesporters in die sporten en disciplines automatisch onderworpen zijn aan verblijfsgegevensverplichtingen, maar kan tegelijk ook beperkend werken. De ISTI van WADA bepaalt dat het verzamelen van verblijfsgegevens geen doel op zich is, maar wel een middel om de sporters van het hoogste niveau aan controles buiten wedstrijdverband te kunnen onderwerpen. Daarbij is het essentieel om ook sporters die van het hoogste niveau zijn, maar die een discipline beoefenen die niet is vermeld in de lijst van sportdisciplines A en B, toch op een efficiënte wijze aan controles buiten wedstrijdverband onderworpen kunnen worden. De ISTI legt aan Nationale antidopingorganisaties op om eerst de sporters van nationaal niveau te identificeren, hetgeen gedaan wordt via de definitie van elitesporter. Binnen de

groep elitesporters is het de taak van het NADO om de top van de piramide, met name de sporters van het hoogste niveau, aan verblijfsgegevens te onderwerpen en hen als nationale doelgroep te omschrijven.

De sporters die voor deelname aan grote internationale evenementen in aanmerking komen, zijn in de ISTI aangeduid als de sporters die voor nationale antidopingorganisaties prioritair moeten zijn en in aanmerking komen voor gericht testen (ISTI 2021, artikel 4.5.2, b), (i)). Gerichte dopingcontroles buiten wedstrijdverband kunnen maar op een efficiënte wijze uitgevoerd worden als een sporter op voldoende wijze kan gelokaliseerd worden zonder voorafgaande aankondiging van de dopingcontrole. Bovendien schrijft de ISTI voor dat vanaf het moment dat drie controles buiten wedstrijdverband noodzakelijk geacht worden bij een bepaalde sporter, die sporter zou moeten opgenomen worden in de nationale geregistreerde doelgroep.

Om die reden voorziet het Samenwerkingsakkoord een mogelijkheid om sporters op te nemen in een geregistreerde doelgroep buiten de sporten of sportdisciplines die op de lijst in categorie A voorkomen. Uitgangspunt daarbij is de deelname aan grote kampioenschappen of internationale evenementen.

De preselectie of selectie voor een kampioenschap of internationaal evenement houdt niet automatisch in dat een sporter verblijfsgegevens moet invullen. NADO Vlaanderen kan binnen de operationele autonomie een risico-inschatting maken of sporters die in aanmerking komen voor een groot kampioenschap ook effectief verblijfsgegevens moeten indienen met het oog op meerdere dopingcontroles buiten competitie. Als NADO Vlaanderen van oordeel is dat er voldoende gegevens beschikbaar zijn voor een gerechtvaardigde onaangekondigde controle buiten wedstrijdverband, dat de sporter in het licht van het risico al op voldoende wijze aan dopingcontrole is onderworpen of dat het risico voor doping buiten wedstrijdverband niet proportioneel is ten opzichte van de opgelegde verplichtingen, kan NADO Vlaanderen alsnog afzien van de opname in de geregistreerde doelgroep. Er is voor geopteerd om ook voor die sporters de mogelijkheid te hebben om ze te onderwerpen aan verblijfsgegevens, zij het voor een beperkte periode rond een groot kampioenschap. De opgenomen termijnen zijn maximumtermijnen. NADO Vlaanderen kan ook een kortere periode opleggen als ze die proportioneel acht met de te bereiken doelstelling.

Bijkomend laat deze mogelijkheid NADO Vlaanderen toe om als ondertekenaar van de Code mee te werken aan antidopingprogramma's die opgezet zijn door de organisatoren van grote events. Zo wordt in aanloop van de Olympische Spelen samenwerking gevraagd tussen de antidopingorganisatie van het IOC enerzijds, en de nationale antidopingorganisaties en internationale federaties (die tevens antidopingorganisaties zijn) anderzijds. Door NADO Vlaanderen de mogelijkheid te bieden op basis van risicoanalyse geselecteerde of geselecteerde sporters tijdig aan controles buiten wedstrijdverband op basis van verblijfsgegevens te onderwerpen, kan NADO Vlaanderen ten volle tegemoet komen aan de verwachtingen die gesteld worden ten aanzien van ondertekenaars van de Code.

4. Verblijfsgegevensverplichtingen op basis van sterke vooruitgang van prestaties of indicaties van een dopingpraktijk

In het decreet bestond reeds de mogelijkheid om zowel breedtesporters als elitesporters tijdelijk aan verblijfsgegevens te onderwerpen bij een plotse en opmerkelijke vooruitgang in prestaties of ernstige vermoedens van een dopingpraktijk. Die mogelijkheid is behouden, maar met een onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters. Voor breedtesporters is de drempel hoger dan bij elitesporters.

In eerste instantie bestaat de mogelijkheid om elke elitesporter aan verblijfsgegevens te onderwerpen als ofwel de prestaties sterk vooruitgaan, ofwel

er ernstige aanwijzingen bestaan van een dopingpraktijk. NADO Vlaanderen geniet daarbij operationele autonomie. De bepaling laat toe om controle buiten wedstrijdverband mogelijk te maken voor elitesporters die normaal geen verblijfsgegevens indienen. Een elitesporter die een plotse stijging in prestaties laat optekenen heeft een hoger risicoprofiel en kan om die reden voor een beperkte periode aan verblijfsgegevens onderworpen worden en aldus buiten wedstrijdverband gecontroleerd worden. Het laat NADO Vlaanderen toe als nationale antidopingorganisatie op basis van een risico-afweging de nationale doelgroep af te lijnen tot buiten de sporttakken met hoog risico op dopinggebruik buiten competitie. De mogelijkheid is noodzakelijk beperkt in de tijd.

De tweede mogelijkheid om individuele sporters ongeacht de sporttak of -discipline aan verblijfsgegevens te onderwerpen is van toepassing op alle sporters, dus ook breedtesporters. De drempel is daar hoger. Het moet gaan om ernstige aanwijzingen waarbij al een onderzoek is geopend door NADO Vlaanderen zelf, een gerechtelijke of politievlaamse instantie of door een andere ADO zoals een internationale federatie, een andere NADO of in het uiterste geval het WADA.

Beide mogelijkheden zijn beperkt in de tijd, maar verlengbaar als nieuwe elementen opduiken die de vermoedens van een dopingpraktijk bevestigen.

5. Bepalingen met betrekking tot terugtrekking uit de sport en terugkeer
De regeling voor elitesporters die zich terugtrekken uit de sport en nadien opnieuw wensen deel te nemen aan wedstrijden van nationaal en internationaal niveau is eveneens opgenomen in voornoemd samenwerkingsakkoord. De wijzigingen in voornoemd samenwerkingsakkoord volgen de gewijzigde Code en zijn onverkort overgenomen in het decreet.

4. Internationale Standaard voor Resultatenbeheer en disciplinaire vervolging dopingpraktijken

a) Actieve en passieve beleidscontrole: van een horizontale naar een verticale opdeling voor de bevoegdheid van disciplinaire vervolging

Bij de opmaak van het Antidopingdecreet en de wijziging ervan is steeds een evenwicht beoogd tussen enerzijds de actieve beleidscontrole, onder verantwoordelijkheid van NADO Vlaanderen, en de passieve beleidscontrole, waarbij de disciplinaire afhandeling aan de federaties werd gedelegeerd. Al van bij de onderbouwing van het overheidsbeleid inzake dopingbestrijding bij het ontwerp van decreet van 27 maart 1991 werd gepoogd om een decretaal gestuurd antidopingbeleid met inbegrip van vormen van actieve beleidsinbreng, te verzoenen met de vrijheid van vereniging.

Een nationale antidopingorganisatie (NADO) wordt in de Code gedefinieerd als: "de entiteit(en) waaraan een land de bevoegdheid en verantwoordelijkheid heeft toegewezen om antidopingregels vast te stellen en uit te voeren, monsternames te coördineren, de resultaten ervan te beheren en hoorzittingen te houden op nationaal niveau."

NADO Vlaanderen is een administratie van de Vlaamse Gemeenschap, maar is tegelijk ook ondertekenaar van de Code en draagt in die hoedanigheid ook de verplichting om de Code toe te passen en als antidopingorganisatie binnen de Code op te treden. Die dualiteit is een belangrijke factor binnen het evenwicht tussen enerzijds actieve beleidsopdrachten die NADO Vlaanderen uitvoert, en de passieve beleidscontrole met responsabilisering van de sportfederaties die gebaseerd is op de vrijheid van vereniging en het private tuchtmechanisme dat

door de Code wordt opgezet voor sporters en sportverenigingen die onderworpen zijn aan de Code.

De actieve beleidsinbreng van NADO-opdrachten blijft ongewijzigd op het vlak van de controles. Het organiseren en coördineren van dopingcontroles blijft de bevoegdheid van NADO Vlaanderen als administratie van de Vlaamse Gemeenschap, naast de sportverenigingen en het WADA die eveneens een verantwoordelijkheid dragen. NADO Vlaanderen heeft daarbij niet het monopolie op het uitvoeren van dopingcontroles, maar is één van de actoren die onder de Code aangewezen wordt als antidopingorganisatie. Ook internationale sportfederaties kunnen in Vlaanderen dopingcontroles organiseren, waarover ze het resultatenbeheer uitoefenen.

Voor de disciplinaire vervolging is in het bestaande decreet een onderscheid gemaakt tussen elitesporters en breedtesporters. Het onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters werd gedefinieerd vanuit het begrippenkader van de Code.

De definitie van sporter in de Code toont aan dat de Code zich primair richt op (competitie)sporters van internationaal en nationaal niveau, wat in het decreet de elitesporters van internationaal niveau en nationaal niveau zijn. Een nationale antidopingorganisatie kan daarbij zelf kiezen om sporters onder nationaal niveau, dus breedtesporters, aan de toepassing van de Code te onderwerpen. Tevens wijst de definitie erop dat het WADA uitgaat van een competitief referentiekader.

Het onderscheid tussen elitesporters, die de voornaamst doelgroep van de Code vormen, en breedtesporters, die onder de toepassing van de regels kunnen gebracht worden, werd in het bestaande Antidopingdecreet aangegrepen om een onderscheid te maken tussen elitesporters en breedtesporters op het vlak van disciplinaire vervolging. De verantwoordelijkheid voor de disciplinaire vervolging van elitesporters werd bij de federatie gelegd, waarbij de responsabilisering van de federaties voorop werd gesteld, als een vorm van passieve beleidscontrole. Voor breedtesporters bleven de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap, opgericht bij decreet, bevoegd voor de disciplinaire vervolging.

Met de wijziging van de Code, die van toepassing is vanaf 2021, is rekening gehouden met het feit dat nationale antidopingorganisaties ook in toenemende mate de Code toepassen op breedtesporters. De hoofdfocus blijft liggen op de bestrijding van doping bij de elitesporters, maar de Code houdt via het concept van "recreatiesporter" ook rekening met de praktijk waarbij sporters onder het niveau van de elitesport aan dopingcontroles onderworpen worden. Zo voorziet de Code in een afwijkend en vooral flexibeler sanctiesysteem voor breedtesporters.

Het onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters is dan ook eerder relatief dan absoluut.

Niet elke elitesporter die de sport op internationaal hoog niveau beoefent, beoefent die sport uitsluitend tussen sporters van internationaal niveau. Het is bijvoorbeeld perfect mogelijk dat bij een finale van een Belgisch Kampioenschap elitesporters en breedtesporters binnen dezelfde wedstrijd deelnemen.

Anderzijds leidt de definitie ook tot het identificeren van elitesporters die hun sport niet als bezoldigde activiteit beoefenen en deelnemen op internationaal niveau in een sport die voornamelijk door amateursporters wordt beoefend. Op het vlak van begeleiding en omkadering zijn ze in veel gevallen nauwelijks te onderscheiden van breedtesporters.

Ook in de tijd varieert de kwalificatie van een individu als elitesporter of breedtesport. Eén van de criteria om een sporter als elitesporter te beschouwen, is het beoefenen van de sport als voornaamste bezoldigde activiteit. Bij tijdelijk verlies van een profcontract kan een wielrenner bijvoorbeeld niet meer als

elitesporter worden beschouwd. Als hij later weer een profcontract tekent, is hij opnieuw elitesporter.

Het onderscheid tussen elitesporter en breedtesporter voert ook voor de disciplinaire bestraffing een horizontale scheiding in. Elitesporters vallen onder de bevoegdheid van de federaties, breedtesporters onder de disciplinaire bevoegdheid van de daartoe opgerichte disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap.

Het begrip elitesporter is daarbij verbonden aan de aansluiting van de federaties die gehouden zijn de Code na te leven. In de definitie is opgenomen dat enkel sporters die aangesloten zijn bij sportfederaties die ressorteren onder een internationale federatie die aangesloten is bij de Olympische en Paralympische beweging, of bij de GAISF (het voormalige Sport Accord). Die internationale federaties zijn ondertekenaars van de Code. In dat opzicht is het logisch dat elitesporters onder passieve beleidscontrole worden geplaatst van die federaties. De passieve beleidscontrole is gegarandeerd doordat die federaties de facto gehouden zijn de bepalingen van de Code na te leven. Deze vorm van passieve beleidscontrole kan dan ook blijven bestaan.

Diezelfde federaties tellen echter ook een groot aantal breedtesporters. Die federaties zijn dus eveneens gehouden de Code te respecteren voor de leden die niet door NADO Vlaanderen als elitesporter te beschouwen zijn. Ook de sporters zelf worden geacht dezelfde spelregels inzake fair-play te kennen en te volgen.

Met het oog op het maximaliseren van de passieve beleidscontrole van de federaties op het vlak van disciplinaire bestraffing voor dopingpraktijken, en gelet op de relativiteit van het onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters, is het aangewezen de disciplinaire bevoegdheid van de federaties uit te breiden naar breedtesporters voor die federaties die onrechtstreeks, door aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden zijn de Code toe te passen op al haar leden.

Het verruimen van de passieve beleidscontrole en de bevoegdheid van de federaties kan echter niet op algemene basis worden doorgevoerd. Enkel die federaties die ressorteren onder een internationale federatie die aangesloten is bij de Olympische en Paralympische beweging, of GAISF (het voormalige Sport Accord), zijn gehouden de Code onverkort toe te passen.

Naast die federaties, zijn ook andere federaties en sportverenigingen actief die niet rechtstreeks of onrechtstreeks gebonden zijn door de Code en dus niet geacht worden deze toe te passen.

Er is dus een fundamenteel onderscheid tussen leden van de sportfederaties die ressorteren onder een internationale federatie die aangesloten is bij de Olympische en Paralympische beweging, of GAISF (het voormalige Sport Accord), die aangesloten federaties genoemd worden, en de leden van andere sportfederaties.

Leden van de aangesloten federaties sluiten zich op vrijwillige basis aan bij een sportvereniging en aanvaarden op die manier het reglement van die federatie. Dat reglement is noodgedwongen conform de Code, niet-conforme toepassing kan leiden tot maatregelen die de internationale sportfederatie neemt tegen de aangesloten deelfederatie op basis van de Code.

Leden van federaties die niet als aangesloten federaties kunnen beschouwd worden, zijn op basis van het decreet dan wel aan de dopingregels onderworpen.

Op basis van het onderscheid tussen sportfederaties, wordt een andere evenwicht in disciplinaire vervolging beoogd, dat niet op een horizontale verdeling tussen elitesporters en breedtesporters berust, maar op verticale verdeling naargelang de federatie waarvan een sporter lid is:

- leden van federaties die gehouden zijn de Code na te leven op basis van aansluiting van een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, vallen onder de tuchtregeling van de federatie zoals bedoeld door de Code;
- andere breedtesporters vallen onder de tuchtregeling die door de overheid is ingesteld, weliswaar in lijn met de Code.

Voor begeleiders kan dezelfde opdeling, die in het bestaande decreet al is doorgevoerd, gehandhaafd worden. Begeleiders die een contractuele band hebben met een aangesloten federatie of een sporter begeleiden die lid is van dergelijke federatie, vallen onder de disciplinaire bevoegdheid van die federatie.

Door het verticale onderscheid op basis van de federatie wordt duidelijker welke dopingpraktijken behoren tot de private tucht, en welke zaken vervolgd worden op basis van tuchtrecht dat behoort tot het actieve bestuur. De rol van NADO Vlaanderen blijft daarbij balanceren tussen enerzijds de rol als nationale antidopingorganisatie onder de Code en ondertekenaar van de Code, en anderzijds rol in de actieve beleidscontrole als onderdeel van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap.

b) Resultatenbeheer in het licht van de verticale opdeling

Artikel 7.1 van de Code en de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (IRSM) leggen de verantwoordelijkheid voor resultatenbeheer bij de antidopingorganisatie die de dopingcontrole heeft uitgevoerd of als eerste kennis heeft gegeven aan een sporter, begeleider of andere persoon van een mogelijke dopingpraktijk. NADO Vlaanderen zal dus op grond van de Code het resultatenbeheer moeten opnemen over de dopingpraktijken die ze met toepassing van het decreet vaststelt.

Het resultatenbeheer omvat:

“het proces dat het volledige tijdsverloop omvat vanaf de kennisgeving van een dopingpraktijk, overtreding van de verplichtingen voor verblijfsgegevens of andere overtredingen, of in voorkomend geval vanaf elke stap die voorzien is in de procedure in kwestie voorafgaand aan de kennisgeving, met inbegrip van het eigenlijke instellen van vervolging, tot aan de volledige afhandeling van de procedure, met inbegrip van de beslissing in eerste aanleg of in voorkomend geval de beslissing op hoger beroep”.

De Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (IRSM) die vanaf 2021 van toepassing is, beschrijft de verschillende stappen die binnen een procedure van resultatenbeheer verplicht zijn. Zoals hoger beschreven, beoogt het WADA met de standaard een procedure die tot een snelle, rechtvaardige en proceseconomisch verantwoorde afhandeling moet komen.

De verschillende stappen zijn opgedeeld als volgt:

- eerste fase van resultatenbeheer, met als eindbeslissing het al dan niet instellen van vervolging;
- de procedure van voorlopige schorsing;
- de eigenlijke opstart van disciplinaire vervolging;
- de hoorprocedure;
- de inhoud van beslissingen.

In de Code en de ISRM is eveneens gepoogd om de betwistingen in een hoorprocedure te beperken door mogelijkheden te voorzien van aanvaarding van het voorstel van schorsing, het onderhandelen van overeenkomsten binnen het resultatenbeheer en het verkrijgen van strafvermindering bij het toegeven van een dopingpraktijk. Als immers de sporter en de verantwoordelijke voor het resultatenbeheer onder de Code de vaststellingen en de mogelijke sanctie niet betwisten, zou de zaak sneller kunnen beslecht worden zonder een lange en kostelijke hoorprocedure.

1. Eerste fase van resultatenbeheer

Vanuit de actieve beleidscontrole op het vlak van het uitvoeren van dopingtests, is het logisch dat NADO Vlaanderen de eerste fase van het resultatenbeheer uitvoert. De beoordeling of al dan niet een dopingpraktijk begaan is, is immers nauw verweven met de onderzoeksbevoegdheid en de bevoegdheid voor het vaststellen van mogelijke inbreuken. Dergelijke beslissing delegeren naar een federatie zou de onderzoeks- en vaststellingsbevoegdheid van NADO Vlaanderen uithollen. Bovendien is NADO Vlaanderen het best geplaatst om de correctheid van een vaststelling en eventuele afwijkingen in het controleproces te beoordelen.

2. Voorlopige schorsing

De Code en de ISRM leggen de bevoegdheid voor het opleggen van de voorlopige schorsing bij de antidopingorganisatie met resultatenbeheer.

Ook daar is NADO Vlaanderen best geplaatst om de verschillende vormen van voorlopige schorsing op te leggen, zowel voor elitesporters als voor breedtesporters.

Het opleggen van een verplichte voorlopige schorsing bij vaststelling van een positieve dopingcontrole met bepaalde stoffen vraagt geen discretionaire afweging, en kan door NADO Vlaanderen opgelegd worden. Ook buiten die gevallen kan NADO Vlaanderen de voorlopige schorsing opleggen.

Om het onderscheid tussen dopingpraktijken die finaal onder de federatietucht zullen vallen en zaken die onder de tuchtregering van het decreet finaal beoordeeld zullen worden, is bepaald dat het beroep tegen een opgelegde voorlopige schorsing aanhangig moet gemaakt worden bij het disciplinaire orgaan dat bevoegd zal zijn om kennis te nemen van een dopingpraktijk bij uitoefening van het hoorrecht. Op die manier wordt eenheid binnen het vervolgingsproces gegarandeerd en het onderscheid tussen actieve en passieve beleidscontrole, gebaseerd op de verticale indeling, gegarandeerd.

Een vrijwillige voorlopige schorsing kan door een sporter op eigen initiatief aanvaard worden. Aangezien NADO Vlaanderen het resultatenbeheer tot aan de hoorprocedure uitvoert, is het evident dat een vrijwillige voorlopige schorsing door een sporter gemeld wordt aan NADO Vlaanderen die dat element toevoegt aan het inbreukdossier en ook het WADA en de relevante federaties daarvan op de hoogte brengt.

3. Eigenlijke opstart van de vervolging

Na de sporter kennis gegeven te hebben van het feit dat vaststellingen zullen vervolgd worden als een dopingpraktijk, voert de ISRM een bijkomende fase in voorafgaand aan de eigenlijke hoorprocedure.

De ISRM legt aan de antidopingorganisatie met resultatenbeheer op om na het verzamelen van bijkomende elementen, met inbegrip van de mogelijke verklaring van de sporter, de gevolgen die op grond van de Code toepasbaar zijn, voor te stellen aan de sporter in de vorm van een voorstel van sanctie.

De sporter kan daarbij uitdrukkelijk of stilzwijgend het voorstel aanvaarden, of kiezen om het voorstel te verwerpen en uitdrukkelijk verzoeken dat de zaak voor beoordeling aan een onpartijdig en operationeel onafhankelijk disciplinaire orgaan wordt voorgelegd.

Aanvaarding van het sanctievoorstel betekent dat de zaak definitief kan afgehandeld worden. De antidopingorganisatie met resultatenbeheer, in casu NADO Vlaanderen, en de sporter betwisten de dopingpraktijk niet en de sporter gaat akkoord met het voorstel van disciplinaire maatregelen in de kennisgeving opgenomen. Binnen de proceseconomische doelstellingen die de ISRM nastreeft, is het daarbij niet meer aangewezen de zaak aanhangig te maken bij een disciplinair orgaan, wat de definitieve beslechting zou vooruitschuiven en bijkomende kosten voor alle partijen zou inhouden.

Om het onderscheid tussen dopingpraktijken die finaal onder de federatietucht zullen vallen en zaken die onder de tuchtregeling van het decreet finaal beoordeeld zullen worden, is bepaald dat de beslissing geformaliseerd moet worden door het disciplinair orgaan dat ten gronde zou bevoegd geweest zijn om een beslissing te nemen, na de sporter gehoord te hebben. Het volgt uit de ISRM dat daarbij geen discretionaire bevoegdheid is om het aanvaarde sanctievoorstel aan te passen of te verwerpen. Dat zou immers afbreuk doen aan het stilzwijgende of uitdrukkelijke akkoord met het op de Code gebaseerde sanctievoorstel van de verantwoordelijke antidopingorganisatie.

Bijkomend voorziet de Code dat onder bepaalde voorwaarden een sporter of begeleider een overeenkomst kunnen onderhandelen met de antidopingorganisatie voor het verkrijgen van strafvermindering in ruil voor het erkennen van de dopingpraktijk (Code artikel 10.8.1 en 10.8.2). Ook in die gevallen leidt de toepassing van de procedure tot een minnelijk akkoord over de toepasselijke disciplinaire gevolgen. In die gevallen is eveneens bekrachtiging voorzien van het akkoord door de disciplinaire organen, zonder de mogelijkheid af te wijken van de overeengekomen gevolgen. De doelstelling is daarbij steeds dezelfde: door het aanvaarden of onderhandelen van een sanctievoorstel kan de zaak afgehandeld worden zonder hoorprocedure en is de doelstelling van een snelle en proceseconomisch voordelige afhandeling bereikt.

4. Hoorrecht en hoorprocedure

Een sporter of begeleider kan na ontvangst van de kennisgeving van de opstart van een disciplinaire procedure en bij het verwerpen van een sanctievoorstel uitdrukkelijk verzoeken gehoord te worden.

Het decreet hanteert twee sporen in de disciplinaire bestraffing, waarbij elitesporters, breedtesporters en begeleiders die lid zijn van aangesloten federaties gehoord worden door de disciplinaire organen van de federaties en de andere breedtesporters en begeleiders gehoord worden door de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap.

De aangesloten federaties waren al gehouden om een disciplinair orgaan met operationele onafhankelijkheid in stand te houden voor de bestraffing van elitesporters en begeleiders. De meeste aangesloten federaties hebben zich daarvoor aangesloten bij het Vlaams Dopingtribunaal (VDT). Voor elitesporters en begeleiders die voorheen al onder de bevoegdheid van de federatie vielen, blijft de situatie ongewijzigd. De breedtesporters die ook onder bevoegdheid van de federatie vallen, kunnen thans voor hetzelfde disciplinaire orgaan gebracht worden. Daarbij zal het onderscheid tussen elitesporter en breedtesporter enkel een rol spelen voor het bepalen van de sanctie, met toepassing van de flexibele WADA regels voor 'recreatiesporters'.

De federaties kunnen bovendien kiezen om een dubbele aanleg te organiseren, via een beroepsinstantie op nationaal niveau dat operationeel en institutioneel onafhankelijk is van NADO Vlaanderen. Als een beroepsinstantie op nationaal niveau is ingesteld dat aan de vereisten van operationele en institutionele onafhankelijkheid voldoet, is het niet vereist dat elitesporters van nationaal niveau, breedtesporters en begeleiders verder beroep kunnen instellen bij het TAS.

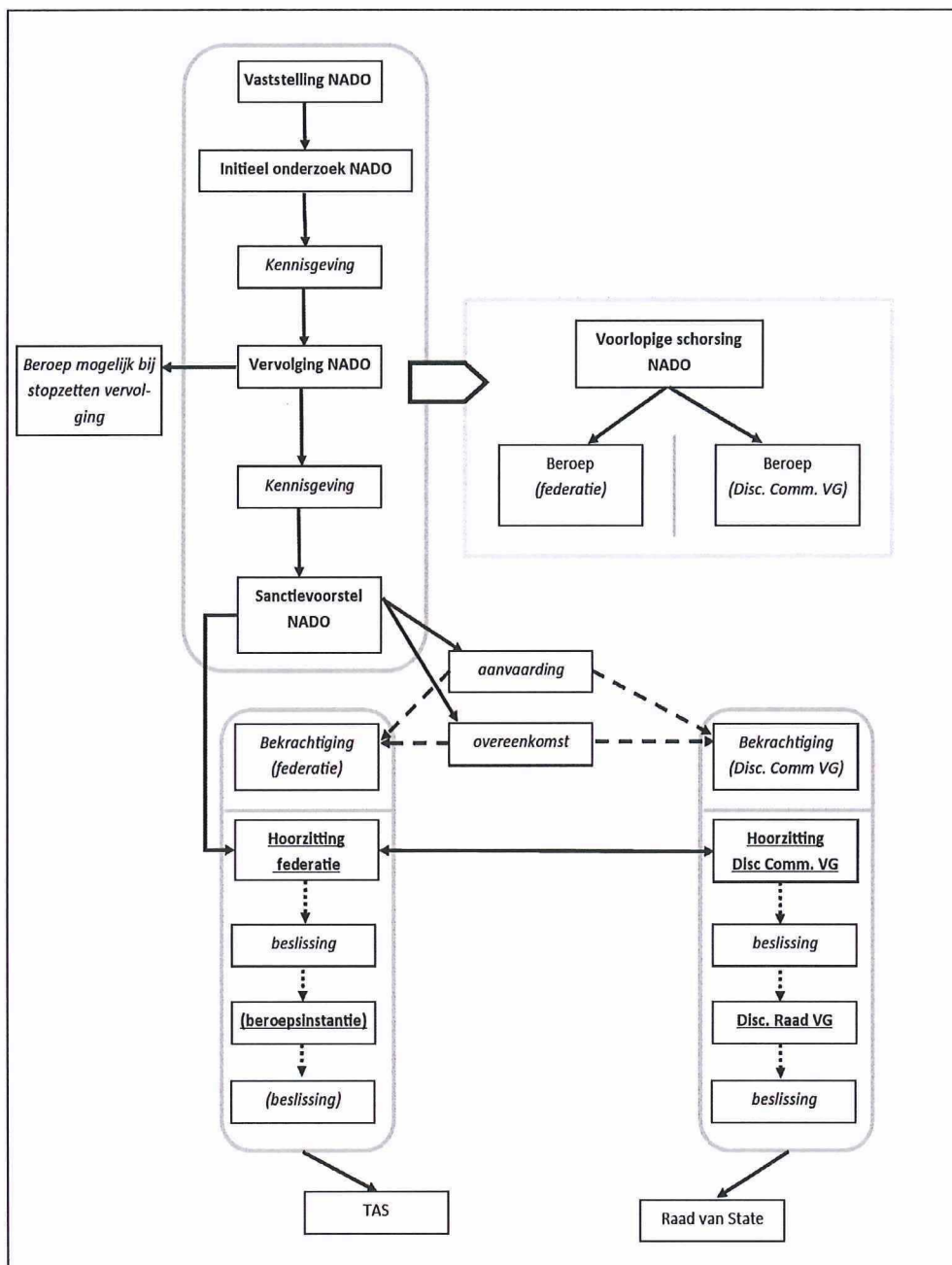
Voor breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten sportfederatie en begeleiders die niet onder de disciplinaire bevoegdheid van dergelijke sportfederatie vallen, blijft de situatie ongewijzigd. Zij vallen onder de bestaande disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap, met name de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor Breedtesporters en Begeleiders, net zoals heden het geval is.

c) Samenvattend

Voor elitesporters en begeleiders houden de wijzigingen in dat:

- de federatie gehouden is vervolging in te stellen als NADO Vlaanderen beslist een mogelijke dopingpraktijk ten laste te leggen van een elitesporter;
- de voorlopige schorsing opgelegd wordt door NADO Vlaanderen, met dien verstande dat beroep tegen een voorlopige schorsing bij de federatie aanhangig kan gemaakt worden en dat dus de finale beslissing onder de federatietucht komt;
- een elitesporter de door NADO Vlaanderen voorgestelde sanctie kan aanvaarden of in uitzonderlijke gevallen met NADO Vlaanderen kan onderhandelen over een sanctie waarbij de dopingpraktijk erkend wordt, waarbij het sanctievoorstel of de overeenkomst finaal overgenomen worden in een beslissing onder de federatietucht.
- een eventuele hoorprocedure en beslissing worden op dezelfde wijze genomen als onder het bestaande antidopingdecreet.

Voor breedtesporters en begeleiders bij een aangesloten federatie verloopt de procedure overeenkomstig de procedure voor elitesporter. De gewijzigde regels zullen wel als gevolg hebben dat een breedtesporter hetzij onder de federatietucht zal vallen, hetzij disciplinair gestraft zal worden door de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap. De toepasselijke sancties zullen echter allemaal Code-conform zijn.

Figuur 1 – schema van proces van resultatenbeheer met onderscheiden bevoegdheden.

5. afwijkende regeling voor niet-competitieve sporters

a) Context

Hoewel de Code in essentie gericht is op sporters van het hoogste niveau, de elitesporters, en bij uitbreiding de breedtesporters die onder een internationale federatie vallen die de Code heeft ondertekend, is dopinggebruik niet beperkt tot die voornamelijk competitief ingestelde sporters. Ook is er een groeiende bekommernis voor de gezondheidsaspecten die gepaard gaan met dopinggebruik.

Vlaanderen is één van de weinige regio's ter wereld die in de specifieke dopingreglementering een dwingend kader heeft dat van toepassing is op alle sporters met inbegrip van sporters die actief zijn in voornamelijk commercieel ingestelde fitnesscentra. De sporters die enkel op die manier aan een georganiseerde sportbeoefening deelnemen, zijn niet of zelden gebonden aan een sportfederatie. Ze maken op zich geen deel uit van het sportlandschap dat

gevormd wordt door klassieke sportfederaties en sportclubs die een bepaalde sport of sportdiscipline aanbieden die ook binnen diezelfde context competitief kan beoefend worden, maar zijn gericht op een individuele sportbeleving.

Andere landen die wel een beleid voeren dat gericht is op het bannen van doping in dergelijke context, doen dat ofwel op een repressieve strafrechtelijke basis, ofwel louter preventief door te informeren of te ontraden, of langs de aanbieders van fitness-activiteiten die zich op contractuele basis aansluiten bij een controleprogramma bij de lokale ADO.

In Vlaanderen is gekozen om de regels uit de Code toe te passen op alle sporters, inclusief op breedtesporters die niet verbonden zijn aan een federatie die verplicht is de Code toe te passen vanuit de Internationale Federatie die de Code heeft ondertekend, en op breedtesporters die zelfs niet verbonden zijn aan enige federatie maar louter sport beoefenen in een georganiseerd verband buiten enig competitief opzet, echter dikwijls met als voornaamste doel een excessieve en ongezonde lichaamsvervolmaking.

Die optie is door de decreetgever ingenomen bij het decreet van 27 maart 1991, en nogmaals uitdrukkelijk toegelicht in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (Stukken Vlaams Parlement 2006-2007, 1217-1, p. 28-29).

Het principe is onverkort overgenomen in het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en latere wijzigingen.

De controles in fitnesscentra zijn in verhouding tot het totaal aantal afgenomen dopingtests zowel in absolute als relatieve cijfers laag. Hoewel het hoog aantal vaststellingen deels te verklaren is door het feit dat het zeer gerichte controles betreft, toont het aan dat het probleem van doping bij sportbeleving zich niet beperkt tot de sportactiviteiten die georganiseerd worden door de klassieke sportfederaties en tot sporters die zich voorbereiden op wedstrijden.

Hoewel het antidopingbeleid nog steeds voornamelijk gericht is op de elitesporters, daarna op breedtesporters die in competitief verband aan sport doen, en pas in ondergeschikte orde op andere sportbeoefenaars in georganiseerd verband zonder enige competitieve doelstelling, blijft een dopingbeleid voor niet-competitieve sporters belangrijk vanuit het oogpunt van de preventieve gezondheidszorg en de algemene doelstelling om de sport dopingvrij te houden. Verboden middelen worden immers ook in een louter recreatieve context gebruikt, en gebruik van verboden middelen in een georganiseerd sportverband, zelfs zonder wedstrijddoel, brengt een risico mee dat dopinggebruik genormaliseerd wordt, met alle gevolgen van dien voor de gezondheid van de sportbeoefenaars.

Hoewel voor breedtesporters vooral een preventieve aanpak moet voorop staan, blijft ook voor die breedtesporters naast een uitgesproken preventief kader helaas ook een repressieve component noodzakelijk. Daarbij is wel een duidelijk onderscheid te maken tussen competitieve en niet-competitieve breedtesporters, wat ook moet doorwerken op het vlak van toepasselijke regels.

b) De niet-competitieve breedtesporter in de Code.

Zoals hierboven al aangehaald, is de Code steeds gericht geweest op sporters van het hoogste niveau, binnen de internationale sportbeweging die de Code heeft onderschreven. Hoewel in hoofdzaak de Code zich nog altijd richt op die hoogste categorie van sporters, is ook de tendens om sporters van lager competitief niveau binnen het toepassingsgebied van de Code te brengen.

In de Code 2021 zijn twee ingrepen in dat opzicht relevant:

- in de fundamentele grondslagen van de Code is het aspect gezondheid thans hoger in de opsomming geplaatst, waarmee WADA wil aantonen dat de 'gezondheidsdoelstelling' aan belang wint.
- er is meer flexibiliteit ingebouwd in de sancties met introductie van het begrip "recreatiesporter". Dat speelt in op de vraag van antidopingorganisaties naar meer flexibiliteit vanuit de ervaring die opgedaan is in het testen en sanctioneren van sporters onder nationaal niveau.

Die keuze om ook sporters van lager niveau te onderwerpen aan de Code, wordt gelaten aan de verschillende antidopingorganisaties, maar de focus van de Code blijft liggen op de elitesporters. Ook de controleprogramma's binnen en buiten wedstrijdverband focussen zich in hoofdzaak op de elitesporters.

Het toepassingsgebied van de Code kan niet los gezien worden van de definitie van "sporter" in de Code zelf. Telkens is in de definitie herhaald dat om beschouwd te worden als sporter, een competitief element vereist is. Voor sporters van een lager niveau dan internationaal of nationaal niveau wordt de keuze gelaten aan de antidopingorganisaties om al dan niet dopingtests uit te voeren. Er is daarentegen geen bepaling die aangeeft dat de definitie van de Code zich uitstrekt over sporters die niet aangesloten zijn bij een federatie die onder een ondertekenaar van de Code valt en die louter individueel zijn sport beoefent zonder enige band met wedstrijddeelname of wedstrijdvoorbereiding.

c) Draagwijdte van de Code en de Unesco-conventie en toepassing op niet-competitieve breedtesporters

De Code is in principe niet bindend op zich voor staten, maar langs de UNESCO-conventie om. Dat is nogmaals in de Code 2021 verduidelijkt door in artikel 22 de Code de verwachtingen van staten vast te leggen, met uitdrukkelijk daarbij aangegeven dat de Code op zich de staten niet kan verbinden. Ze zijn wel gehouden de UNESCO-conventie na te leven.

De verhouding tussen de Code en de UNESCO-conventie is uitvoerig beschreven in de memorie bij het Antidopingdecreet, stukken Vlaams Parlement 2011-2012, 1554-1.

Ondanks de verplichting om de principes van de Code na te leven, is er geen absolute verplichting om alle bepalingen van de Code letterlijk toe te passen. De UNESCO-conventie wil in hoofdzaak een eerlijke en rechtvaardige globale sportcompetitie bewerkstelligen. Dat wijst opnieuw naar de bedoelingen van de Code, die gericht is op het bannen van doping in een context van competitieve sportbeleving.

De UNESCO-conventie laat echter aan de ondertekenende partijen toe verder te gaan dan de Code.

Door uitdrukkelijk te bepalen dat de vaststellingen van dopingpraktijken bij de sporters die niet aangesloten zijn bij een federatie die de Code heeft onderschreven en bovendien geen enkel competitief doel nastreven, niet onder het toepassingsgebied van de Code worden gebracht, is ook niet geraakt aan de status van NADO Vlaanderen als ondertekenaar van de Code. NADO Vlaanderen wordt wel aangesteld om alle vaststellingen te laten verlopen langs eenzelfde procedure als voor competitieve sporters, maar voert die opdrachten uit buiten het strikte toepassingsgebied van die Code.

Het principiële verbod op het gebruik van doping wordt op die manier gehandhaafd, maar voor de sporters die onder de regeling vallen, is een afwijkend regime op het vlak van TTN en op het vlak van sancties toepasbaar.

Het verschil in behandeling is gebaseerd op een objectief onderscheid, en streeft naar meer proportionele en doelmatige maatregelen voor die categorie.

d) Objectiviteit van het onderscheid tussen breedtesporters op basis van wedstrijddeelname

De groep breedtesporters is heel omvangrijk en heel verscheiden. Niet enkel de sportvereniging waarbij ze aangesloten zijn en het niveau waarop ze de sport beoefenen is een mogelijk criterium van onderscheid, maar ook de wijze van sportbeoefening, gekoppeld aan de aanwezigheid of van deelname aan wedstrijden.

Zoals hierboven al toegelicht, is er een onderscheid tussen:

- sporters die lid zijn bij een aangesloten federatie en door hun lidmaatschap gehouden zijn de Code na te leven op basis van het federatiereglement en die onder de passieve beleidscontrole van de federaties vallen;
- sporters die niet bij een 'aangesloten' federatie of sportvereniging zijn aangesloten en die enkel door de actieve beleidscontrole onder het decreet gehouden zijn de antidopingregels na te leven.

Sporters die aan wedstrijden deelnemen, zich op wedstrijden voorbereiden of een aantoonbaar competitief doel hebben, zijn echter vergelijkbaar. De doelstelling van de sportbeleving is het deelnemen aan competitie en het gebruik van doping is een inbreuk op dezelfde fair-play waarden en de 'spirit of sport', ongeacht de organiserende federatie of sportvereniging, ongeacht het niveau van de sporter en ongeacht of de vervolging onder de actieve of passieve beleidscontrole valt. Vanuit het gelijkheidsbeginsel is het daarom aangewezen op die sporters dezelfde regels toe te passen die conform de Code zijn bepaald. Het gaat daarbij om de noodzaak een TTN te kunnen voorleggen en de toepassing van de sancties die de Code bepaalt. Het objectieve onderscheid vormt wel de basis voor de disciplinaire bevoegdheid, gekoppeld aan de actieve en passieve beleidscontrole.

Een meer fundamenteel onderscheid is te maken tussen breedtesporters die zich voorbereiden op of deelnemen aan wedstrijden, en breedtesporters die kiezen voor sportbeoefening in anders georganiseerd verband zonder enige intentie van wedstrijddeelname of voorbereiding daarop. In de praktijk is immers sportbeleving niet altijd gekaderd in een competitief verband of met het oogmerk aan competitie deel te nemen. Fysieke training en persoonlijke ontwikkeling kunnen ook als doelstelling op zich gelden voor de sportbeleving. Ook het gebruik van bepaalde doping is niet gericht op het vervalsen van de competitie, maar op persoonlijke ontwikkeling. De schade aan derden is daarbij niet gekoppeld aan de vervalsing van enige competitie, wat andere sporters binnen die wedstrijden zou kunnen aanzetten om doping te gebruiken. Toch kunnen sporters die in hetzelfde georganiseerde verband aan sport doen, aangezet worden om eenzelfde resultaat met verboden middelen te bereiken. Bijkomend is bij sportbeleving buiten wedstrijdverband de verwachtingen van het brede publiek in een propere competitie van minder belang bij het ontbreken van het wedstrijdelement.

e) Doelstellingen in de gedifferentieerde regeling

Aan de basis van het antidopingbeleid, met toepassing van de Code, liggen welomschreven doelstellingen. De doelstellingen worden in de fundamentele rationale van de Code omschreven. Aan de basis ligt de 'spirit of sport', omschreven als het ethisch streven naar menselijke uitmuntendheid door de toegewijde perfectionering van de natuurlijke genetisch verworven talenten van elke sporter. De integriteit van de sport moet daarbij nagestreefd worden met respect voor de regels, respect voor andere deelnemers, een faire competitie, een gelijk speelveld voor allen en de waarde van dopingvrije sport in de hele wereld.

Zoals hierboven al aangegeven, is met de wijziging van de Code de waarde gezondheid hoger geplaatst in de opsomming, om het belang van gezondheid te benadrukken. Dit kan als een bevestiging gelden van de keuze die Vlaanderen reeds dertig jaar geleden, een decennium vóór de oprichting van het WADA, maakte.

De waarden zijn van toepassing voor elke sportbeleving, maar uiteindelijk zijn veel van die waarden, zoals fair play en respect voor andere deelnemers, doorgaans opgevat vanuit een competitieve context. De fundamentele waarde van gezondheid is daarentegen wel doorslaggevend om doping bij breedtesporters via een preventieve, curatieve en accessoir ook een repressieve aanpak te bestrijden.

De Code is onrechtstreeks getoetst aan het EVRM in het arrest EHRM FNASS ea t/ Frankrijk van 18 januari 2018 (no. 48151/11 en 77769/13). In de zaak die weliswaar aanhangig was gemaakt in het kader van verblijfsgegevensverplichtingen, heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelling ingenomen over de legitimiteit van de doelstellingen die aan de grondslag liggen van de regels ter bestrijding van doping. Daarbij zijn de hoofddoelstellingen de bescherming van de volksgezondheid en de moraliteit. Het EHRM ziet in dat laatste een vorm van bescherming van de rechten van anderen (§166 in fine). Daarbij geeft het Hof aan dat het gebruik van dopingmiddelen om resultaten te behalen die de resultaten van anderen te boven gaan, in de eerste plaats onrechtmatig is ten opzichte van de deelnemers van hetzelfde niveau die geen dopingmiddelen gebruiken. Dergelijk gedrag zet het ook op een gevaarlijke wijze de recreatieve beoefenaars en in het bijzonder jongeren aan om via dezelfde weg tot succes te komen, en onttrekt tenslotte de toeschouwers van een eerlijke competitie waarop ze recht hebben.

De motivering van het Hof in het vermelde adres verleent legitimiteit aan de doelstellingen die aan de dopingregels ten grondslag liggen. De zaak betrof elitesporters, maar dezelfde motieven zijn, weliswaar in een andere onderlinge verhouding, toch aanwezig bij breedtesporters. Voor breedtesporters die aan competitie deelnemen, zijn de motieven moraliteit en gezondheid onverkort aanwezig. In mindere mate, maar zeker ook nog relevant is de afbreuk aan het recht op een dopingvrije competitie, de beïnvloeding van andere deelnemers en het recht van het publiek op een propere wedstrijdbeleving. Naargelang het competitieve element en de belangstelling van het publiek aan belang inboet, zal de gezondheidsdoelstelling primeren.

Bij sporters die niet aan wedstrijden deelnemen, is het gezondheidsaspect primair. Het gebruik van verboden middelen, al dan niet excessief, heeft een potentieel nadelige invloed op de gezondheid van de sporter. Bijkomend is het bereiken van een gezonde en dopingvrije omgeving voor sportactiviteiten in georganiseerd verband even belangrijk als doelstelling. Gebruikers van verboden middelen in een louter niet-competitieve context zullen weliswaar geen invloed hebben op wedstrijdresultaten, maar kunnen anderen die in hetzelfde georganiseerd verband wel aanzetten om op dezelfde wijze resultaten van persoonlijke ontwikkeling te bereiken. Zo kan een gebruiker van spierversterkende middelen op korte termijn onrealistische resultaten bereiken, en op die manier een onrealistisch voorbeeld betekenen voor sporters. Vooral ook de jongere sporters vormen een kwetsbare groep voor het ontwikkelen van onrealistische verwachtingen en resultaten die niet op korte termijn kunnen gehaald worden, of zelfs helemaal niet realiseerbaar zijn. Het gebruiken van verboden middelen in een anders georganiseerde context kan dus anderen aanzetten om hetzelfde te doen.

De beperking van de persoonlijke vrijheid die wordt ingevoerd door enerzijds het gebruik van dopingproducten te verbieden en schorsingen op te leggen, kadert in die doelstellingen. De gezondheid van de sporter staat daarbij voorop en is op zich al voldoende doelstelling voor het verbod. Het extra belasten van de gezondheidszorg en de sociale zekerheid bij excessief gebruik is een bijkomend argument.

Een uitsluiting van sportactiviteiten in georganiseerd verband is daarbij een middel ter afschrikking van mogelijke gebruikers van dopingmiddelen. Daarnaast is een schorsing van deelname aan sportactiviteiten in georganiseerde context verantwoord omdat het de sporter zelf een bepaalde periode uit de omgeving haalt waarbinnen het gebruik te situeren was. Tenslotte vrijwaart het ook de andere sportbeoefenaars tijdelijk van contact met sporters die dopingmiddelen nemen en dus mogelijk 'besmettingsgevaar'. Andere sportbeoefenaars moeten immers vertrouwen kunnen hebben in een dopingvrije omgeving om hun sport te beoefenen.

Voor de doelmatigheid van de maatregelen en de proportionaliteit van de maatregelen in het licht van de geformuleerde doelstellingen, is het aangewezen een specifiek strafregime op te zetten voor die sporters.

f) Realisatie in het decreet: doelmatige en proportionele aanpak

Dopingcontrole bij breedtesporters is mogelijk, ook buiten wedstrijdverband bij breedtesporters die in georganiseerd verband sporten maar niet gebonden zijn aan een sportfederatie en dus op geen enkele wijze onder een private tuchtregeling vallen. Om de conformiteit met de Code niet in het gedrang te brengen, is uitdrukkelijk bepaald dat dopingcontroles bij dergelijke niet-competitieve breedtesporters buiten de toepassing van de Code vallen. De sporters zijn immers op geen enkele andere wijze aan de dopingregels onderworpen dan door toepassing van het decreet, en vormen een duidelijk onderscheiden groep die niet onder de Code valt.

Het dopingcontroleproces en de mogelijkheden van onderzoek zijn dezelfde. NADO Vlaanderen is immers gehouden bij het uitvoeren van de controletaken de regels van de Code te volgen. Voor de eigenlijke disciplinaire bestraffing is wel een afwijking van de Code voorzien, door die gevallen uitdrukkelijk buiten de Code te plaatsen.

Het disciplinaire regime voor niet-competitieve breedtesporters is op twee vlakken afwijkend, om proportioneel te blijven ten opzichte van de specifieke doelstelling.

1. TTN – toestemming therapeutische noodzaak

Dezelfde eisen toepassen op sporters die nooit in competitie treden is onbillijk. Medische behandelingen hebben de terugkeer naar een normale gezondheidstoestand voor ogen. Een sporter die bijvoorbeeld voor zijn gezondheid een fitness bezoekt en op die manier aan georganiseerde sportactiviteiten deelneemt, moet de keuze hebben van de medische behandeling die hij volgt. Een persoon die op die wijze aan sport doet zou onevenredig kunnen beperkt worden in de keuze van behandeling, of zijn geprefereerde behandeling moeten afwegen tegen het belang dat hij hecht aan sport in georganiseerd verband.

Gebruik van verboden middelen uit de dopinglijst zonder medische diagnose en behandeling blijft in elk geval verboden. De stoffen die als doping geïdentificeerd zijn, mogen niet zomaar aangekocht worden via de zwarte of grijze markt en gebruikt worden door een persoon die op een gezonde wijze aan sport doet of wil doen.

Wanneer het gebruik van de verboden stoffen onder medische begeleiding plaats heeft, is enkel een toets noodzakelijk waarbij nagegaan wordt of de behandeling gebaseerd is op 'evidence based medicine' (EBM) en verantwoord is voor de terugkeer naar een normale gezondheidstoestand. Als er daar toegelaten alternatieven voor bestaan, is op dat moment minder belangrijk. Wel is voorzien dat bij vaststelling van een mogelijke dopingovertreding een marginale toetsing kan uitgevoerd worden door een disciplinair orgaan. Als de behandeling kennelijk onredelijk is, kan nog steeds besloten worden dat de sporter een dopingpraktijk heeft begaan. Daarmee blijft een medisch gestuurd dopinggebruik bij dergelijke sporters toch strafbaar en worden medische excessen vermeden.

2. Mildere bestraffing en straffen met uitstel onder voorwaarden

De Code voorziet een straf van vier jaar uitsluiting voor een opzettelijke dopingpraktijk. Dergelijke uitsluiting op eenzelfde wijze toepassen zowel op breedtesporters die aan wedstrijden deelnemen en op die manier de rechten van anderen aantasten, als op breedtesporters die vooral de eigen gezondheid in gevaar brengen en slechts onrechtstreeks schade toebrengen aan anderen, gaat voorbij aan het onderscheid dat tussen beide categorieën bestaat. Het is bovendien niet proportioneel aan de te bereiken doelstelling om aan een breedtesporter die vooral individuele doelstellingen los van enige competitieve doelstellingen nastreeft de sportbeleving in georganiseerd belang te ontfangen. Ultieme doelstelling is om de sporter die niet aan competitie doet en geen directe schade toebrengt aan de competitie, te re-educeren en vlot te re-integreren in zijn sportbeoefening, met de nadruk op een dopingvrije sportbeleving en een gezonde levensstijl.

Om die redenen is een milde sanctie voor een eerste overtreding aangewezen, zelfs bij opzettelijkheid. De disciplinaire organen zouden daarbij moeten beschikken over de mogelijkheid om nog meer flexibiliteit te hanteren in het beoordelen van de schuldgraad bij het bepalen van een passende disciplinaire sanctie dan het geval is voor recreatiesporters die wel in een competitieve context actief zijn.

Bijkomend is het aangewezen om voor dopingpraktijken begaan door niet-competitieve sporters een deel van de straf met uitstel op te leggen, al dan niet gebonden aan het naleven van bepaalde voorwaarden. Vanuit de doelstelling om de gezondheid van de sporter te beschermen, is het net belangrijker de breedtesporter op een gecontroleerde wijze de sportbeoefening te laten hervatten. Door een schorsing van deelname aan sportactiviteiten in georganiseerd verband wordt immers de primaire drijfveer om de middelen te gebruiken niet weggenomen. Een verbod voor een zeer lange periode om in georganiseerd verband te sporten biedt weinig perspectief op re-integratie en kan schadelijk zijn voor de motivatie om verder op een gezonde wijze aan sport te doen. Bovendien kan het gebruik van de verboden middelen weliswaar uit de georganiseerde sportbeleving verdwijnen, maar onderliggend en verborgen blijven voortbestaan. De voorwaarden die aan een sporter worden opgelegd in ruil voor enig uitstel van uitvoering van de sanctie, beogen een gedragsverandering en moeten bijdragen aan een verhoogd moreel en ethisch besef dat ook mee de omgeving van de sporter kan aanzetten tot een dopingvrije sportbeleving.

De voorwaarden die nageleefd moeten worden, zijn opgenomen in het ontwerp van decreet. Het gaat daarbij in hoofdzaak over twee alternatieve maatregelen:

- verplicht volgen van een educatie programma: het preventieve aspect is daarbij primordiaal. Het doel van de dopingcontroles en bestraffing bij een inbreuk is het bekomen van een gedragsverandering. De bestraffing op zich is niet de hoofddoelstelling, maar via bestraffing wordt een gedragsverandering beoogd. Door een sporter te verplichten een programma te volgen waarbij de regelgeving en ook de mogelijke risico's van dopinggebruik uiteengezet worden,

- heeft een uitgesproken preventieve doelstelling. Daarbij is het essentieel dat sporters zich bewust zijn van de gevaren en mogelijke gevolgen, en hun gedrag daaraan aanpassen. De gedragsverandering zou daarbij niet enkel mogen gesteund zijn op het effect van een repressief beleid, maar zou ook gebaseerd moeten zijn op het ontwikkelen van een moreel besef dat doping op persoonlijk en maatschappelijk vlak schadelijk kan zijn.
- het beschikbaar zijn voor dopingcontroles: de nadruk ligt daarbij op een verdere opvolging van de sporter. Een sporter te verplichten zich verder te onderwerpen aan een dopingcontrole, voorafgaand aan het hervatten van de georganiseerde sportactiviteiten en het voorzien van opvolging heeft als voornaamste doelstelling de sporter dopingvrij te houden. Het is een bijkomende drijfveer om verdere bestraffing te voorkomen en beoogt op die manier de beoogde gedragsverandering te ondersteunen.

Probleemstelling en omgevingsanalyse

Het Antidopingdecreet wordt gewijzigd om blijvend conform te zijn met de Wereld Anti Doping Code van het WADA. De wijzigingen van die Code worden van kracht vanaf 1 januari 2021 en beperken de vrije beleidsruimte. Aan de wijzigingen van de Code is een hele consultatieprocedure gevolgd waarbij alle stakeholders problemen hebben kunnen aankaarten en waarbij na een brede consultatie oplossingen zijn voorzien. De fundamenten van de Code blijven onaangetast.

De juridische vrijheidsgraad voor implementatie van de Code is beperkt. Door ondertekening van de UNESCO-code is Vlaanderen gehouden de Code toe te passen binnen het voorziene toepassingsgebied. Ook het samenwerkingsakkoord dat afgesloten is tussen de Gemeenschappen beperkt de juridische vrijheid om een eigen regeling op te zetten, in het bijzonder voor de regeling van verblijfsgegevens die op een conforme manier moet toegepast worden in naleving van dat samenwerkingsakkoord.

Aan het toepassingsgebied wordt niet geraakt. Voor elitesporters primeert de uitvoering van de Code. De geglobaliseerde aanpak in de preventie en bestrijding van doping voor sport op internationaal niveau blijft een fundamenteel streven van de Code. De meest recente wereldwijde statistieken die het WADA heeft gepubliceerd, tonen aan dat 1,43% van de stalen afgenomen in 2017 en 1,42% van de stalen afgenomen in 2018 een afwijkend analyseresultaat hebben opgeleverd. Studies verricht in Nederland, Duitsland en Denemarken naar de prevalentie van doping in de elitesport over de duur van een volledige carrière schatten die prevalentie ongeveer 4 à 5%.¹

¹ Zie in dat verband:

E. Duiven, Olivier de Hon, "The Dutch elite athlete and the anti-doping policy 2014–2015. International summary" (2015);
O. de Hon, H. Kuipers, M. van Bottenburg, "Prevalence of doping use in elite sports: A review of numbers and methods", *Sport Medicine*, 45 (2014), pp. 57-69;
W. Pitsch, E. Emrich, "The frequency of doping in elite sport – results of a replication study", *International Review for the Sociology of Sport*, 47 (2012), pp. 559-580;
Doping in Two Elite Athletics Competitions Assessed by Randomized-Response Surveys / Rolf Ulrich, Harrison G. Pope Jr, Léa Cléret, Andrea Petróczi, Tamás Nepusz, Jay Schaffer, Gen Kanayama, R. Dawn Comstock, Perikles Simon. – (*Sports Medicine* (28 August 2017) : p. 1-9).

Bovendien bewijzen recente dopingonthullingen dat het probleem zeker niet onbestaande is en dat dopingcontroles een essentieel onderdeel blijven van een streven naar een dopingvrije sport.

Het gebruik van dopingmiddelen is echter niet exclusief verbonden aan de elitesport. De cijfers die NADO Vlaanderen jaarlijks publiceert en die een globaal beeld geven van de vaststellingen bij zowel elitesporters als breedtesporters tonen een percentage inbreuken ten opzichte van uitgevoerde dopingcontroles van respectievelijk 3,1% in 2017, 3,2% in 2018 en 1,1% in 2019. Dopinggebruik in de breedtesport blijft dus ook een punt van bezorgdheid.

Als enkel de problematiek van het gebruik van doping in fitnesscentra gekeken wordt, tonen de controlestatistieken van NADO Vlaanderen dat gemiddeld meer dan 20% van de gecontroleerde sporters in overtreding wordt bevonden. Daarbij gaat het veelal om bewust dopinggebruik met zware middelen zoals anabole steroïden. De controlestatistieken kunnen niet veralgemeend worden omdat dopingcontroles in de fitnesspopulatie veelal zeer gerichte controles zijn op basis van concrete aanwijzingen van dopinggebruik. Het aantal controles is in verhouding tot de fitnesspopulatie ook te laag om helemaal representatief te zijn. Dat doet echter geen afbreuk aan de omvang van de problematiek. Nederlands onderzoek van 2009 wees op een prevalentie van gebruik in de fitness-populatie van ongeveer 1% voor anabole steroïden, 1,1% voor insuline en groeihormoon, 0,8% voor prohormonen en 2,8% voor andere dopingmiddelen, waaronder clenbuterol en diuretica.² Lopend onderzoek in België wijst op vergelijkbare cijfers voor het gebruik van anabole steroïden.

Zelfs met een zeer conservatieve schatting van een prevalentie van 1% op een totale populatie van 500.000 bezoekers van fitnesscentra betekent dat toch 5.000 gebruikers van verboden middelen in een fitnesscontext.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

De doelstellingen en daaraan gekoppelde beleidsmaatregelen zijn ongewijzigd.

Naast de aandacht voor het preventieve aspect via educatie, waarbij een samenwerking wordt beoogd tussen sportverenigingen, federaties en NADO Vlaanderen, is het decreet vooral gericht op toezicht op de naleving en disciplinaire gevolgen van eventuele vaststellingen van overtredingen. De verbodsbepalingen richten zich specifiek op sporters en begeleiders. De sanctionering is via disciplinaire maatregelen met het karakter van een tuchtstraf, eventueel aangevuld met een administratieve geldboete voor zover van toepassing.

De algemene beleidsdoelstelling is te komen tot een dopingvrije sport door implementatie van de Code. De Code richt zich voornamelijk op sporters van het hoogste niveau, maar is ook toepasbaar bij dopinginbreuken gepleegd door sporters die niet van het hoogste niveau zijn. De keuze voor toezicht en daaraan gekoppelde tuchtmaatregelen is inherent aan de omzetting van de Code en de Internationale Standaarden. Ook de UNESCO-conventie verplicht een antidopingbeleid op te zetten, via de nationale antidopingorganisaties in uitvoering van de Code, maar verzet zich niet tegen aanvullende maatregelen voor zover ze verenigbaar zijn met de basisprincipes van de Code.

² Zie in dat verband:

Stubbe, J. H., Chorus, A. M. J., Frank, L. E., De Hon, O., Schermers, P. & Van der Heijden, P. G. M. (2009). Prestatiebevorderende middelen bij fitnessbeoefenaars. Dopingautoriteit, Capelle aan den IJssel.

Binnen de resterende vrijheidsgraden zijn twee opties ingenomen.

- De Code bevat beperkte vrijheidsgraden voor het organiseren van de tuchtprocedure, waarbij enige vrijheid bestaat in het oprichten van of verwijzen naar tuchtrechtelijke instanties. De Code gaat daarbij uit van de verantwoordelijkheid van ondertekenaars van de Code. De Nationale Antidopingorganisaties die eveneens ondertekenaars zijn van de Code, krijgen de verantwoordelijkheid voor het resultatenbeheer, waaronder ook de tuchtrechtelijke afhandeling van dopingpraktijken voor onafhankelijke tuchtrechtelijke organen. Daarin past het vergroten van de passieve beleidscontrole door de federaties en sportverenigingen die door aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden zijn de Code toe te passen op haar leden. Aangezien de doelstelling bereikt wordt op het niveau van de vereniging, is daar de optie ingenomen om de rol van de overheid in te perken, weliswaar met een blijvend actieve rol voor NADO Vlaanderen die tevens ook ondertekenaar is van de Code. De vergroting van de passieve beleidscontrole door het doortrekken van de responsabilisering van de sportfederaties kadert binnen de doelstelling die aan de basis lag van het Antidopingdecreet. Door de federaties die op zich al gehouden zijn de Code en bijhorende tuchtrecht te organiseren voor elitesporters ook bevoegd te maken over breedtesporters die aangesloten zijn bij die federaties, wordt de impact vergroot. ;
- De Code is opgevat binnen een context van competitieve sportbeleving. Sporters die op geen enkele wijze aan wedstrijden deelnemen en bij dopinggebruik niet in collusie komen met de noodzaak van een eerlijke en dopingvrije competitie, zijn niet uitdrukkelijk gevat door de Code. Toch is geopteerd om die sporters binnen het toepassingsgebied van het Antidopingdecreet te behouden, zij het met een afwijkend regime ten opzicht van de regels die de Code bepaalt. De ingenomen optie om een afwijkend sanctieregime op te zetten voor niet-competitieve breedtesporters onder de actieve beleidscontrole bouwt voort op het bestaande repressieve aspect van het antidopingbeleid als aanvulling op de preventieve aanpak, maar streeft naar een proportionele bestraffing in het licht van de beoogde doelstelling. Die doelstelling is exclusief gerelateerd aan het aspect van gezond sporten, bij afwezigheid van een competitieve inslag van de sportbeleving. De gedifferentieerde aanpak van recreatieve sporters is ingegeven door de doelstelling om recreatieve sporters vooral op een gezonde manier aan sport te laten doen, met een duidelijke doelstelling om sporters die in de fout gaan maar op geen enkele wijze aan competitievervalsing doen, niet zomaar uit te sluiten van sportbeleving. De naleving van de maatregelen wordt op eenzelfde wijze gegarandeerd, met proportionaliteit van de maatregelen naargelang de verschillende groepen die binnen het toepassingsgebied vallen.

De doelstelling wordt op twee manieren bereikt: door een programma van educatie en preventie, conform artikel 5 van het Antidopingdecreet, en door regelmatige dopingtesten gekoppeld aan disciplinaire bestraffing.

De antidopingeducatie is een kernopdracht van NADO Vlaanderen, die als nationale antidopingorganisatie onder de Code ook gehouden is de Internationale Standaard voor Educatie van het WADA te implementeren. Via gerichte informatie, communicatie en educatie wordt een gedragsverandering beoogd. De tuchtrechtelijke straffen moeten bijkomend ontradend werken om doping te gebruiken en een gelijk speelveld garanderen.

Voor sporters die niet deelnemen aan wedstrijden worden dezelfde beleidsmaatregelen genomen. Specifiek voor het verbod en bijhorende bestraffing wordt echter rekening gehouden met de specifieke omstandigheden en de proportionaliteit van de maatregelen.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact (doelgroepen – JoKER / Armoedetoets)

Impact op jongeren en kwetsbare personen

De maatschappelijke impact van de wijzigingen is zeer beperkt van aard. Er is geen effect te verwachten op mensen in armoede. De wijzigingen in procedures bij het Antidopingdecreet hebben geen impact op het bedrag van administratieve geldboetes, noch zijn er kosten verbonden aan de voorziene handhaving buiten de disciplinaire gevolgen die zijn omschreven. Specifiek voor de administratieve geldboetes is bovendien bepaald dat enkel bij het weerhouden van opzet binnen een overtreding een administratieve geldboete zal worden opgelegd.

Er zijn geen specifieke nadelige effecten voor jongeren. Het dient daarbij benadrukt te worden dat de gewijzigde regels in de Code, die geïmplementeerd worden in het Antidopingdecreet, precies soepeler regels introduceren voor jongeren en personen die wils- of handelingsonbekwaam zijn. Die genieten als beschermde personen meer soepelheid ten opzichte van de normaal toepasselijke regels.

Dat komt bovenop de bestaande regels die al van toepassing waren voor minderjarige sporters en die onverkort blijven gelden.

Het Kind- en jongereneffectrapport (JoKER) gaat als bijlage bij de memorie.

Impact op sportfederaties

De vergroting van de responsabilisering van de aangesloten federaties kan opgevangen worden binnen de bestaande disciplinaire structuren die die federaties hebben opgezet voor elitesporters en begeleiders.

De impact is relatief beperkt. De procedure voor het resultatenbeheer van dopinginbreuken is gericht op het beperken van de disciplinaire hoorzittingen door in een eerste fase van resultatenbeheer de sporter of begeleider de kans te geven een sanctievoorstel te aanvaarden. Bovendien is voor dopinginbreuken die gerelateerd zijn aan recreatieve drugs (de in de verboden lijst aangeduide misbruikstoffen) een standaardsanctie bepaald met het oog op het verminderen van het aantal hoorprocedures voor die inbreuken.

Het uiteindelijke aantal zaken dat door de tuchtorganen van de federatie jaarlijks zou moeten behandeld worden in plaats van door de Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters en Begeleiders, kan op basis van historische gegevens voor de jaren 2017 tot en met 2019 op gemiddeld 12 worden geschat.

Impact op sporters en begeleiders

- Elitesporters

De wijziging in regeling van verblijfsgegevens houdt in dat de oude categorieën A en B worden samengevoegd tot één enkele categorie A. Daarbij worden de elitesporters die tot de categorie B behoorden, aan dezelfde verplichtingen onderworpen als elitesporters van categorie A.

Op basis van de cijfers die voor 2019 door NADO Vlaanderen beschikbaar zijn gesteld, waren voor dat jaar 51 elitesporters ingedeeld in de categorie B. De impact is beperkt tot het aanleveren van bijkomende verblijfsgegevens. De elitesporters die tot de categorie behoorden, waren al gehouden verblijfsgegevens in te dienen en te actualiseren via het ADAMS-systeem dat het WADA ter beschikking stelt.

Voor de disciplinaire afhandeling van dopinginbreuken is geen wijziging beoogd.

- *Breedtesporters*

De impact op breedtesporters is beperkt. De gewijzigde bepalingen van de Code werken door op alle breedtesporters die aan wedstrijden deelnemen. Voor de tuchtrechtelijke afhandeling is een onderscheid naargelang de federatie of sportvereniging doorgevoerd waar de breedtesporter lid van is. Alle breedtesporters die actief aan wedstrijden deelnemen, blijven echter in beginsel onderworpen aan dezelfde regels, gebaseerd op de Code.

De afwijkende regeling voor niet-competitieve breedtesporters buiten de aangesloten federaties moet bovendien gezien worden vanuit de maatschappelijke doelstelling om doping in alle vormen te bestrijden, maar ook de normale sportbeleving te vrijwaren. Door meer de nadruk te leggen op rehabilitatie binnen de bestraffing, wordt ook een grotere aanvaarding van de maatregel beoogd, waarbij rekening is gehouden met het recht op individuele sportbeleving, de uiteindelijke doelstelling van preventieve gezondheid en de rechten van anderen die deelnemen aan georganiseerde sportactiviteiten buiten wedstrijdverband.

- *Begeleiders*

Voor begeleiders is er geen aanwijsbare impact door de wijzigingen die aan het Antidopingdecreet worden aangebracht.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginnsel

De wijzigingen aan de Code zijn getoetst aan de grondrechten door rechter Jean-Paul Costa, voormalig voorzitter van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en rechter bij het Tribunal Arbitral du Sport (TAS). Zijn conclusie is dat de bepalingen van de Code die hem voor advies zijn voorgelegd in hun globaliteit in overeenstemming zijn met de fundamentele rechten.³

De Code houdt na wijziging meer rekening met het onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters. Daarbij gaat het specifiek om de gunstigere regels voor recreatieve sporters en beschermde personen. Het verschil in behandeling berust ook daar op objectieve criteria, en het verschil in behandeling is doelmatig in het licht van het gemaakte onderscheid en de te bereiken doelstelling. In het Antidopingdecreet zijn de regels die uitzonderingen voorzien voor recreatieve sporters en beschermde personen, conform de Code. De flexibiliteit in de Code moet ook een meer proportionele bestraffing toelaten van de breedtesporters die eronder gevat worden.

Voor de verantwoording van het onderscheid tussen de verschillende categorieën breedtesporters dat wordt ingevoerd door wijziging van het antidopingdecreet, is een uitvoerige verantwoording opgenomen in de algemene toelichting. Daarbij is een objectief onderscheid te maken tussen sporters op grond van de aansluiting bij een federatie die conform de Code gehouden is een tuchtreglement uit te vaardigen, en de sporters aangesloten bij een federatie of sportvereniging die niet gebonden is door de Code, behoudens toepassing in het Antidopingdecreet. Ook het onderscheid binnen die laatste groep tussen competitieve en niet-competitieve breedtesporters is objectief te maken, en de toepasselijke disciplinaire maatregelen zijn proportioneel in het licht van de nagestreefde doelstellingen.

³ Zie in dat verband: COSTA, JEAN-PAUL, "Avis 2019 (expert opinion) sur le Code mondial antidopage (projet de Code 2021)", WADA, https://www.wada-ama.org/sites/default/files/resources/files/avis_2019_code_mondial_13_octobre.pdf (01/06/2020)

Budgettaire impact

Voor de wijzigingen die voortkomen uit de wijziging van de Code is er geen directe budgettaire impact.

De wijziging aan de regeling van verblijfsgegevens hangt samen met de wijzigingen van het samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen. Het samenvoegen van de categorieën A en B, waartoe de individuele elitesporters behoren, heeft enkel impact op de omvang van verblijfsgegevens en niet op het aantal controles buiten wedstrijdverband die uitgevoerd moeten worden om conform te zijn met de Code en de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken.

De wijziging in de regeling van de verblijfsgegevens en de bijhorende controles buiten wedstrijdverband worden opgevangen binnen het spreidingsplan dat NADO Vlaanderen opstelt binnen de operationele autonomie die NADO Vlaanderen heeft voor het uitvoeren van die opdracht. Er is dus op dat vlak geen budgettaire impact.

De bijkomende mogelijkheden om elitesporters of in uitzonderlijke gevallen breedtesporters onder een regeling van verblijfsgegevens te brengen is louter facultatief en wordt enkel toegepast als dat noodzakelijk is voor het bereiken van de doelstelling. Voor elitesporters die deelnemen aan grote kampioenschappen en die niet tot de vaste groep elitesporters behoren, is het onderwerpen aan verblijfsgegevens beperkt in de tijd en facultatief, in functie van de gepercipieerde noodzaak en de testhistoriek van de sporter in kwestie. Voldoende dopingtesten uitvoeren buiten wedstrijdverband was al een kerntaak van de NADO. De bijkomende mogelijkheid om te verplichten verblijfsgegevens in te dienen is helemaal conform de Code en de Internationale Standaard die aandringen op het toepassen van verblijfsgegevens op die sporters. Alle uit te voeren dopingcontroles buiten wedstrijdverband worden volgens een risicoanalyse opgenomen in het spreidingsplan dat NADO Vlaanderen opstelt met volle operationele autonomie. De controles worden gerealiseerd binnen het daartoe ter beschikking gestelde werkingsbudget.

De wijzigingen aan het proces van resultatenbeheer hebben geen directe budgettaire impact.

NADO Vlaanderen doet als toezichthoudende instantie de vaststellingen en gaat binnen die onderzoeksbevoegdheid over tot de kwalificatie van een dopingpraktijk en beslist over verdere vervolging. Het formuleren van de normaal toepasselijke gevolgen situeert zich op grond van de wijzigingen aan het decreet eerder in de disciplinaire procedure, maar is in beginsel geen bijkomende opdracht met budgettaire impact.

Voor dopingovertredingen met betrekking tot breedtesporters trad NADO Vlaanderen al op als vervolgende partij voor de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor Breedtesporters en Begeleiders. De Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM), die dwingende bepalingen bevat voor het proces van resultatenbeheer, maakt dat een voorstel van sanctie moet geformuleerd worden voorafgaand aan een hoorzitting. Dat schuift enkel het moment waarop een vordering moet worden opgesteld naar voren, en beperkt de kosten voor het organiseren van een hoorzitting.

Voor dopingovertredingen met betrekking tot elitesporters en begeleiders die onder de bevoegdheid van de federatie vallen, formuleert NADO Vlaanderen evenzeer een sanctievoorstel.

De werkwijze waarbij een sanctievoorstel wordt geformuleerd en de afhandeling buiten een hoorzitting hebben een kostenbesparend effect. Door meer zaken af te handelen middels acceptatie van een sanctievoorstel, worden verdere kosten voor het organiseren van een hoorzitting vermeden.

De wijzigingen die betrekking hebben op het verruimen van de bevoegdheid van de disciplinaire organen die door de federaties opgezet zijn in het kader van de passieve beleidscontrole, hebben een potentieel positieve weerslag op het budget, aangezien het organiseren van hoorzittingen voor bepaalde breedtesporters onder de bevoegdheid van de federatie vallen. De impact op de sportfederaties wordt beschreven onder de impactanalyse.

De administratieve geldboetes vallen buiten het normale werkingsbudget, maar zijn inkomsten die enkel kunnen aangewend worden ter aanvulling van het normale werkingsbudget. De inkomsten uit de administratieve geldboetes en gerecupereerde controlekosten worden ongewijzigd toegewezen aan NADO Vlaanderen, krachtens artikel 7, §1, eerste lid, 12° en vierde lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Sport Vlaanderen". De inkomsten uit de administratieve geldboetes en gerecupereerde controlekosten worden op dezelfde wijze enkel aangewend voor de werking van NADO Vlaanderen, krachtens artikel 7, §1, eerste lid, 12° en vierde lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Sport Vlaanderen". Dergelijke inkomsten zijn in beginsel onzeker, en afhankelijk van de soevereinde beoordeling van de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor Breedtesporters en Begeleiders. De efficiëntiewinsten door de wijzigingen in het proces van resultatenbeheer, waarbij gestreefd wordt om het aantal zaken dat voor hoorzitting wordt ingeleid te beperken door het formuleren van een sanctievoorstel voorafgaand aan een mogelijke hoorzitting, compenseren een mogelijke daling van de inkomsten uit administratieve geldboetes.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel

Er is geen impact op de lokale en provinciale besturen. De bestuurlijke impact op Brussel wijzigt niet.

Implementatie

Uitvoering

Verdere regels zullen worden opgenomen in een besluit van de Vlaamse Regering, om ook de uitvoeringsregels in lijn te brengen met het Antidopingdecreet en de WADA-conforme uitvoering van het Antidopingdecreet.

Monitoring en evaluatie

NADO Vlaanderen is als nationale antidopingorganisatie en ondertekenaar van de Code onderworpen aan de monitoring van het WADA en de Raad van Europa.

Handhaving en toezicht

Aan het principe van de handhaving en toezicht wordt niet geraakt. Antidopingtesten en onderzoeken naar dopingpraktijken blijven de bevoegdheid van NADO Vlaanderen en de andere antidopingorganisaties die op grond van de Code dopingtests mogen uitvoeren. Ook de rol van de federaties en sportverenigingen op het naleven van de disciplinaire maatregelen blijft ongewijzigd.

Wel beoogt het decreet een hernieuwde focus op de passieve beleidscontrole, waarbij de tuchtbevoegdheid van federaties die vanuit hun verplichtingen aan een internationale federatie gehouden zijn de Code toe te passen.

Inwerkingtreding

De herziene Code is van toepassing vanaf 1 januari 2021. Dat is ook de streefdatum voor inwerkingtreding.

De datum van inwerkingtreding van een aantal bepalingen wordt echter afhankelijk gemaakt van de uitvoering die eraan wordt gegeven door de Vlaamse regering.

Overgangsbepalingen

De Code voorziet in een aantal overgangsmaatregelen (artikel 27 van de Code).

Als algemeen principe bepaalt de Code dat geen retroactiviteit wordt beoogd tenzij het principe van de meest gunstige bepaling of "lex mitior" van toepassing is. Die bepaling voorziet dat alle nog hangende zaken voor de datum van inwerkingtreding van de gewijzigde Code op 1 januari 2021, of zaken die ingeleid worden na die datum, door vallen onder de toepassing van de Code zoals die van kracht was voor 1 januari 2021.

Dat komt overeen met het algemene principe van niet-retroactiviteit van de strafwet en de het beginsel van de retroactieve toepassing van de mildere strafwet. Dat beginsel is van algemene draagwijdte en werkt door op het Antidopingdecreet.

Voor de beoordeling van opeenvolgende overtredingen binnen een periode van tien jaar (toepassing van artikel 10.9.4 van de Code) blijven dopingovertredingen uiteraard met terugwerkende kracht in rekening te worden gebracht. Een eerdere dopingovertreding binnen een aaneengesloten periode van tien jaar voor een nieuwe dopingovertreding wordt begaan, blijft uiteraard als rechtsfeit bestaan, ook als die dopingovertreding voor de inwerkingtreding van de gewijzigde Code volledig afgehandeld was. Dat is eenzelfde principe als bij de wijziging van de Code in 2015. De termijn van tien jaar waarbinnen meerdere overtredingen zijn gepleegd is ongewijzigd in de Code die van kracht wordt op 1 januari 2021.

Eveneens is de verjaringstermijn van 10 jaar tussen de feiten en het opstarten van disciplinaire vervolging retroactief van toepassing. Ook de verjaringstermijn is behouden op tien jaar, en dus ongewijzigd ten opzicht van de Code zoals die van kracht was voor de inwerkingtreding van de gewijzigde Code op 1 januari 2021. Beide bepalingen worden gezien als procedurele bepalingen die ook op feiten in het verleden van toepassing zijn.

Dat stemt overeen met het algemene beginsel dat procedurele bepalingen van onmiddellijke toepassing zijn. Dat geldt ook voor de organisatie van de disciplinaire afhandeling van dopingovertredingen.

Voor disciplinaire beslissingen genomen voor 1 januari 2021 waar geen beroep meer tegen openstaat, is bepaald dat een sporter die zich nog in een periode van uitsluiting bevindt, een verzoek kan richten aan het disciplinair orgaan dat de sanctie heeft opgelegd, om de zaak opnieuw te bekijken. Dat is in het bijzonder van toepassing voor dopingovertredingen waarvoor een wijziging in strafbaarstelling of strafbepaling is doorgevoerd bij dit decreet, en die onder de gewijzigde regelgeving tot een veel mildere sanctie zou leiden.

De mogelijkheid om de zaak opnieuw voor de disciplinaire commissie te brengen, bestaat ook voor sporters die onder het gewijzigde decreet als niet-competitieve sporters zouden beschouwd worden. Om echter de last voor die sporters te beperken, is een aanvullende overgangsmaatregel voorzien die ingrijpt op het vlak van de tenuitvoerlegging van de disciplinaire uitsluiting.

In principe gaat NADO Vlaanderen bij elke vaststelling van een dopingpraktijk buiten wedstrijdverband in hoofde van een sporter na of er sprake is van aansluiting bij een sportvereniging of sportfederatie. Als uit de elementen van het oorspronkelijke dossier blijkt dat de sporter op het moment van de feiten als niet-competitieve sporter werd aanzien, zal bij de herziening van de sanctie de nieuwe regeling kunnen toegepast worden.

C. Totstandkomingsprocedure

De procedure van wijziging van de Code is beschreven onder de algemene toelichting. Op basis van de verschillende consultatierondes is de gewijzigde Code tot stand gekomen met inspraak van de verschillende belanghebbenden.

De wijzigingen in de regels van de verblijfsgegevens zijn het gevolg van het structureel overleg binnen de Coördinatieraad die is opgezet in uitvoering van het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011, en volgen de bepalingen van de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken.

Op 10 juli 2020 heeft de Vlaamse Regering beslist haar principiële goedkeuring te hechten aan een voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021 (VR 2020 1007 DOC.0764).

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, bevoegd voor de medisch verantwoorde sportbeoefening, werd gelast over voornoemd ontwerp van decreet het advies in te winnen van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) en de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens.

Het advies van de Vlaamse Sportraad, sectorraad van de SARC, werd uitgebracht op 20 juli 2020.

Het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie werd uitgebracht op 28 juli 2020 (VTC nr. 2020/29).

Bijkomend werd met het oog op de conformiteit van het Antidopingdecreet met de Wereld Antidoping Code, waarvan de wijzigingen van kracht worden op 1 januari 2020, voorgelegd aan het WADA. Conformiteit met de Code is immers essentieel om de Vlaamse antidopingregels in lijn te brengen met de internationaal bepaalde normen. NADO Vlaanderen is als ondertekenaar van de Code gehouden die Code ook volledig te implementeren en toe te passen. Non-conformiteit zou immers kunnen resulteren in gevolgen onder de Code, waarbij een status van niet-conformiteit zware gevolgen zou kunnen meebrengen, zoals een schorsing van NADO Vlaanderen, of gevolgen hebben voor de toekomstige organisatie van grote internationale sportevenementen in Vlaanderen.

Op 8 juni 2020, voorafgaand aan de principiële goedkeuring, werden de belangrijkste wijzigingen en de impact van de gewijzigde Code op het Antidopingdecreet voorgelegd aan het WADA en besproken in een teleconferentie met NADO Vlaanderen.

Op 23 juli 2020 heeft NADO Vlaanderen een vertaling van het voorontwerp van decreet voorgelegd aan het WADA. Opmerkingen van het WADA werden voorgelegd aan NADO Vlaanderen op 30 juli 2020 en 8 augustus 2020, waarbij met het oog op conformiteit van de Code verschillende opmerkingen werden geformuleerd op het voorontwerp.

Op 28 augustus 2020 heeft NADO Vlaanderen geantwoord op de opmerkingen van het WADA, met antwoorden op de opmerkingen van het WADA en verdere voorstellen van aanpassing aan het voorontwerp om tegemoet te komen aan dwingende opmerkingen die door WADA waren geformuleerd.

Op 18 september 2020 heeft NADO Vlaanderen de opmerkingen ontvangen van het WADA op de voorgestelde aanpassingen geformuleerd op 28 augustus. Naar aanleiding van die laatste opmerkingen zijn de punten weggewerkt met het oog op conformiteit met de Code.

Op 8 oktober 2020 vond verder overleg plaats via videoconferentie tussen het WADA aan de ene kant, en NADO Vlaanderen en vertegenwoordigers van de Vlaamse minister aan de andere kant. NADO Vlaanderen had voorafgaand aan het overleg, op 6 oktober 2020, een ontwerp overgemaakt dat aanpassing bevatte naar aanleiding van de opmerkingen die het WADA op 18 september had voergemaakt. Volgend op het overleg van 8 oktober, bezorgde WADA op 9 oktober verdere opmerkingen op het eerder aangepaste ontwerp. Op 14 oktober 2020 bezorgde NADO Vlaanderen een aangepast ontwerp, de finale opmerkingen van het WADA werden ontvangen op 23 oktober 2020.

(aan te vullen met de bijkomende adviezen die ingewonnen worden na de tweede principiële goedkeuring).

De ontvangen adviezen hebben geleid tot het thans voorliggend ontwerp van decreet.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit betreft uitsluitend een gemeenschapsaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

Dit artikel past de bestaande definities, die in artikel 2 van het Antidopingdecreet zijn opgenomen, aan conform de wijzigingen van de Code. Bijkomende toelichting kan verschaft worden bij de volgende wijzigingen, waarbij de referentie verwijst naar de nummering van het Antidopingdecreet zoals ze zal gelden na wijziging:

- in te voegen punt 1°: de term "aangesloten federatie" (in te voegen als punt 1° in het bestaande artikel 2 is een definitie die noodzakelijk is in functie van het toewijzen van de bevoegdheid voor disciplinaire afhandeling. De definitie zoekt aansluiting bij de definitie van elitesporter van nationaal niveau voor wat betreft de omschrijving van de federatie. De disciplinaire afhandeling van dopingpraktijken begaan door elitesporters is steeds toevertrouwd aan de nationale federatie of deelfederatie waarbij de elitesporter aangesloten is. Enkel elitesporters die lid zijn van een federatie die via aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, ook gehouden is de Code toe te passen.

De definitie van aangesloten federatie maakt een onderscheid tussen enerzijds die federaties die via aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, op basis daarvan gehouden zijn de Code toe te passen via het eigen tuchtreglement, en anderzijds federaties of sportverenigingen die zich op geen enkele wijze rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden hebben aan een ondertekenaar van de Code en dus niet gehouden zijn de bepalingen van de Code na te leven, rechtstreeks of onrechtstreeks.

- wijzigingen in punt 3°: de bestaande definitie wordt vervangen om in lijn te zijn met de Code. Een afwijkend paspoortresultaat zal de facto een bevinding zijn van een geaccrediteerd labo en de Atletiek Paspoort Management Eenheid, die de resultaten in licht van het biologisch paspoort beoordeelt;

- wijzigingen in punt 4°: de definitie van ADAMS wordt in lijn gebracht met de definitie zoals opgenomen in de Code. De gewijzigde definitie houdt rekening met de technische evolutie van ADAMS;

- in te voegen punt 4°/1: de definitie van antidopingactiviteiten wordt overgenomen uit de Code. Het is een begrip die alle activiteiten omvat die door een ADO onder de Code worden uitgevoerd;

- wijzigingen in punt 5°: er wordt verduidelijkt dat ook het WADA een antidopingorganisatie is. Als mondiaal antidopingagentschap is het WADA in de strikte zin geen ondertekenaar van de Code. Toch heeft het WADA uitdrukkelijk de status van ADO;

- wijzigingen in punt 6°: de bestaande definitie wordt vervangen om in lijn te zijn met de Code. Een atypische bevinding zal de facto een bevinding zijn van een geaccrediteerd labo, en zal in die zin ook gerapporteerd worden;

- wijzigingen in punt 7°: de definitie van bedrog komt uit de Code, en is ruimer dan enkel bedrog bij een dopingcontrole. Ook in het verdere proces van resultatenbeheer kan bedrog worden gepleegd. Omdat de term ook ruimer toepasselijk is dan enkel in de omschrijving van een dopingpraktijk, wordt de term als definitie opgenomen;

- wijzigingen in punt 8°: in de definitie van begeleider wordt uitdrukkelijk verwezen naar sportwedstrijden. Dat hangt samen met de omschrijving van het toepassingsgebied, waar ook andere personen dan sporters en begeleiders worden ondergebracht, en de omschrijving van dopingpraktijken, waarbij uitdrukkelijk wordt opgenomen welke dopingpraktijken door begeleiders kunnen begaan worden, en welke dopingpraktijken niet enkel op begeleiders maar ook op andere personen toepasbaar zijn;

- in te voegen punt 8°/1: de term "beschermd persoon is geïntroduceerd in de Code, om toe te passen in het licht van de bewijsregels en de sancties. Concreet zijn personen onder de leeftijd van zestien altijd beschermd personen in de zin van de Code. Omdat in sommige sporten jongeren tussen zestien en achttien al mogelijk tot de wereldtop behoren, is een getrapte regeling voorzien voor jongeren tussen zestien en achttien jaar. Het gaat daarbij om elitesporters (nationaal en internationaal) voor zover ze al op het hoogste niveau internationaal actief zijn. Een internationaal evenement is een evenement dat als dusdanig wordt aangeduid door de bevoegde internationale federatie. Een wielrenner die enkel op junioreniveau een wereldkampioenschap heeft betwist en de leeftijd van achttien nog niet bereikt heeft, zal dus nog beschermd persoon zijn. Omgekeerd is een gymnaste van zestien die aan het WK voor senioren heeft deelgenomen geen beschermd persoon meer. Naast de grens op basis van leeftijd, zijn ook de personen die niet over een volledige juridische bekwaamheid beschikken. Het gaat daarbij om handelsonbekwaamheid. De Code viseert vooral de sporters die in staat moeten worden geacht om de draagwijdte van hun handelingen en de mogelijke gevolgen in te schatten. Een atleet met een mentale beperking zou om die reden een beschermd status genieten.

- wijzigingen in punt 11°: de definitie van het begrip "binnen wedstrijdverband" is licht aangepast om duidelijkheid te geven over het tijdstip waarop de periode binnen wedstrijdverband moet beginnen. De gewijzigde definitie vermijdt interpretatieproblemen door in plaats van een periode van twaalf uur voor de wedstrijd, een vast tijdstip als uniform uitgangspunt te nemen. Het WADA kan een alternatieve definitie aanvaarden in bepaalde sportdisciplines, bijvoorbeeld waar weging een essentieel onderdeel uitmaakt van de wedstrijd maar mogelijk uren of zelfs een dag voorafgaand aan de eigenlijke wedstrijd plaats vindt. Het is

noodzakelijk om ook die mogelijkheid mee op te nemen in definitie. Voor dopingtests zal die afwijkende definitie geldig zijn voor de sportdiscipline in kwestie om te bepalen of een mogelijke dopingpraktijk binnen of buiten wedstrijdverband is geconstateerd.

- wijzigingen in punt 12°: de definitie van biologisch paspoort is in lijn gebracht met de definitie van de Code. Het biologisch paspoort omvat niet enkel de verzameling van data, maar omvat ook het opstellen van een longitudinaal profiel en de vergelijking met bepaalde gegevens;

- in te voegen punt 15°/1 in artikel 2 van het bestaande decreet) de definitie van een "competitieve breedtesporter" volgt niet uit de Code, maar is noodzakelijk om een onderscheid te maken tussen enerzijds breedtesporters bij een aangesloten federatie en breedtesporters die in competitief verband sporten bij een niet-aangesloten federatie, en anderzijds sporters die louter recreatief sporter, bijvoorbeeld in een fitnessclub.

Een competitieve breedtesporter wordt gedefinieerd vanuit de deelname aan wedstrijden en dus het competitieve karakter van de sportbeleving. Wie in wedstrijdverband gecontroleerd wordt, zal automatisch ook een competitieve breedtesporter zijn. Voor dopingpraktijken vastgesteld buiten wedstrijdverband, bij een controle buiten wedstrijdverband of bij de vaststelling buiten wedstrijdverband van feiten die als een dopingpraktijk kunnen gekwalificeerd worden, is het onderscheid afhankelijk van de intentie van de sporter. Dat zijn dopingpraktijken zoals het bezit van verboden middelen, inclusief het bestellen op afstand waarbij de producten onderschept worden, gebruik buiten wedstrijdverband en een positieve dopingtest buiten wedstrijdverband.

Om dergelijke feiten te kunnen kwalificeren als een overtreding begaan door een sporter, is in eerste instantie vereist dat de persoon onder het toepassingsgebied van het Antidopingdecreet valt. Als dat het geval is, wordt gedifferentieerd tussen sporters die aangesloten zijn bij een federatie die het eigen reglement toepast, en daarnaast sporters buiten die federaties die deelnemen aan wedstrijden of die enkel de sport beoefenen los van enig competitief karakter.

De definitie is ruim opgevat. De bedoeling is die sporters als competitieve sporters te aanzien voor wie de competitie en de plaats in de uitslag de primaire drijfveer vormen. Het zal aan de disciplinaire commissie zijn om verdere invulling te geven aan het begrip. Daarbij is het niet de bedoeling om elk evenement waarbij tijdsregistratie is als een wedstrijd te aanzien ook het karakter van een wedstrijd toe te meten. Het NADO en uiteindelijk de disciplinaire organen kunnen daarbij zelf onderzoeken in welke mate het competitief karakter aanwezig is.

De gevallen die in de definitie opgenomen zijn, zijn noodzakelijk om zowel NADO als de disciplinaire organen een bijkomende houvast te bieden. Lidmaatschap van een federatie of sportvereniging die toelaat aan competitie deel te nemen, is een feit dat objectief te bepalen is. Een sporter kan het tegenbewijs leveren, maar de facto kan aangenomen worden dat dergelijk lidmaatschap met recht op wedstrijddeelname het competitief karakter van de sportbeleving inhoudt. Ook als de sporter een historiek heeft van wedstrijddeelname, kan aangenomen worden dat de sportactiviteiten kaderen in de voorbereiding op deelname aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden.

Om te vermijden dat breedtesporters buiten lidmaatschap zich voorbereiden op sport met competitieve of demonstratieve doeleinden en zich pas aansluiten bij een sportvereniging die dergelijke activiteiten organiseert op het moment dat dat noodzakelijk is voor deelname aan dergelijke sportactiviteiten, kan ook met feitelijke elementen worden aangetoond dat de sporter zich voorbereidde op dergelijke sportactiviteiten. Dat beoogt vooral situaties waarbij een breedtesporter in georganiseerd verband traint, en daarbij openlijk aangeeft dat te doen als voorbereiding op een wedstrijd of demonstratie. Sporters kunnen zich bijvoorbeeld voorbereiden in een fitnesscentrum om zich voor te bereiden op een competitieve sportbeoefening. De intentie is daarbij belangrijk. In dat geval zal

de bewijslast liggen bij het NADO of de instantie die vervolging instelt voor een dopingpraktijk.

Als een breedtesporter als competitieve breedtesporter wordt aanzien, zal de disciplinaire bestraffing worden toebedeeld aan de disciplinaire instantie die het decreet aanwijst. Dat kan een federatie zijn als de sporter op basis van aansluiting bij die federatie onder de tuchtautoriteit voor antidoping van de federatie valt. Als de competitieve breedtesporter geen lid is van een federatie die op grond van het decreet zelf de disciplinaire behandeling is toegewezen of bij geen enkele federatie is aangesloten, zullen de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd zijn.

- wijzigingen in punt 16° de definitie van dopingcontrole wordt in lijn gebracht met de Code. Gedrag dat de dopingcontrole verstoort moet dus in het licht van deze definitie worden beoordeeld, waarbij ook meer stappen inbegrepen zijn dan het louter organiseren van monsterafname en de monsterafname zelf;

- de wijziging van punt 16°/1 behoeft geen verdere toelichting;

- in te voegen punt 17°/1: de definitie van educatie wordt overgenomen uit de Code;

- in te voegen punt 24°/1 de definitie is enkel opgenomen in functie van de definitie van elitesporter, waar GAISF wordt vermeld,

- wijziging van punt 26° de notie sporter en begeleider is in het licht van de Code vervangen door sporter, begeleider en andere persoon,,

- wijziging van punt 26° de definitie is aangepast in het licht van de Code Met de introductie van de begrippen beschermde persoon en recreatiesporter, is bepaald dat die categorieën van sporters niet meer moeten aantonen hoe de stof in het lichaam is gekomen om toepassing te kunnen maken van de bevinding van geen schuld of nalatigheid,

- wijziging van punt 27° de definitie is aangepast in het licht van de Code Met de introductie van de begrippen beschermde persoon en recreatiesporter, is bepaald dat die categorieën van sporters niet meer moeten aantonen hoe de stof in het lichaam is gekomen om toepassing te kunnen maken van de bevinding van geen significante schuld of nalatigheid. Eveneens wordt de verwijzing naar cannabinoïden opgeheven, aangezien die stoffen onder de misbruikstoffen geklasseerd zijn, en dus aan de bepalingen voor misbruikstoffen zijn onderworpen. De specifieke bepalingen daarover zijn ondergebracht in de desbetreffende bepalingen,

- in te voegen punt 28°/1 het begrip geregistreerde doelgroep wordt op algemene wijze gedefinieerd, waarbij het begrip naargelang de context kan slaan op de nationale geregistreerde doelgroep of de internationale geregistreerde doelgroep. Dat is naargelang de geregistreerde doelgroep is bepaald door een NADO, of door de bevoegde internationale federatie,

- in te voegen punt 29°/1 de gevolgen van dopingpraktijken zijn als definitie opgenomen in de Code, om telkens te kunnen verwijzen naar het geheel van maatregelen en sancties die kunnen opgelegd worden. Binnen de gevolgen van dopingpraktijken worden ook ondergeschikt termen zoals voorlopige schorsing, uitsluiting en diskwalificatie ondergebracht;

- in te voegen punt 31°/1: de hoorprocedure is als begrip opgenomen om te refereren naar het volledige hoorproces, dus niet beperkt tot de hootzitting zelf. De term is eveneens gedefinieerd in de Code;

- in te voegen punt 32°/1: de term "institutionele onafhankelijkheid" is in de Code opgenomen om de onafhankelijkheid van een beroepsinstantie te omschrijven. Een beroepsinstantie op nationaal niveau moet niet enkel

operationeel onafhankelijk zijn, maar ook volledig institutioneel los staan van de antidopingorganisatie die het resultatenbeheer uitoefent over een inbreuk. Concreet houdt dat ook in dat in het geval een nationale antidopingorganisatie het resultatenbeheer heeft, een beroepsinstantie niet mag ingebed zijn in de structuur van die antidopingorganisatie. Dat gaat verder dan operationele onafhankelijkheid, waarbij enkel de werking onafhankelijk moet zijn.

- op te heffen punt 34°: de definitie van internationaal geregistreerde doelgroep is begrepen in de algemene definitie van geregistreerde doelgroep, en als dusdanig overbodig als afzonderlijke definitie;

- vervanging van punt 35° en in te voegen punten 35°/1 tot en met 35°/6: een definitie van de Internationale Standaarden die relevant zijn in het decreet wordt ingevoegd. Enkel de Standaarden waarnaar gerefereerd wordt, zijn gedefinieerd. Dat zijn zes van de in totaal acht internationale standaarden. In het decreet wordt echter geen referentie gemaakt naar de ISCCS (Internationale Standaard voor code conformiteit door ondertekenende partijen. De verboden lijst is ook een internationale standaard, maar die wordt afzonderlijk gedefinieerd.

- in te voegen punt 38°/1 de term "misbruikstof" volgt uit de Code. De Code voorziet na wijziging in een afwijkend regime voor deze verboden stoffen, in de Code aangeduid als "substances of abuse", op het vlak van sanctionering. Het zijn stoffen die gebruikelijk in de maatschappij gebruikt worden buiten de context van de sportbeoefening. De uiteindelijke concrete invulling gebeurt via de verboden lijst die jaarlijks vast te stellen is. In de verboden lijst zal aangegeven worden welke stoffen, die ook als recreatieve drugs buiten de sport genomen worden, als misbruikstoffen te aanzien zijn. Het gebruik van de term recreatieve drugs zou verwarrend kunnen zijn, vandaar dat geopteerd is voor een term die eigen is aan het decreet en binnen die context een specifieke invulling krijgt.

- wijzigingen in punten 42° en 43°: deze wijzigingen zijn beperkt en behoeven geen verdere duiding;

- in te voegen punt 44°/1: naar analogie met een niet-specifieke stof, wordt ook een niet-specifieke methode gedefinieerd. De verboden lijst zal bepalen welke methoden specifiek of niet-specifiek zijn;

- in te voegen punt 45°/1: de term "operationele onafhankelijkheid" is opgenomen in de Code om de onafhankelijkheid en dus ook onpartijdigheid van de leden van een disciplinair orgaan te waarborgen. Op geen enkele wijze mogen de personen die de zaak horen met het oog op een beslissing ten gronde binnen een disciplinair orgaan een functie hebben binnen de antidopingorganisatie die het resultatenbeheer heeft. Dat strekt zich uit over dopingcontroleurs, onderzoekers en het hoofd van de antidopingorganisatie of elke persoon binnen die antidopingorganisatie die kan beslissen vervolging in te stellen. Voor het ondersteunend personeel die administratieve bijstand verleent is geen absolute onverenigbaarheid om taken te verrichten binnen de procesvoering van het disciplinair orgaan, met dien verstande dat het ondersteunend personeel geen stem heeft in het beraad over de zaak en niet kan belast worden met het opstellen van de beslissing.

- punt 46° wordt opgeheven. De definitie van "opzettelijk" is niet langer als individuele definitie opgenomen. Als in het decreet wordt verwezen naar opzet, dan is bedoeld het algemeen opzet of *dolus generalis*, tenzij uitdrukkelijk anders bepaald. Onder algemeen opzet volstaat het dat de persoon in kwestie wetens en willens de handeling heeft gesteld zonder noodzakelijkerwijze ook de gevolgen beoogd te hebben.

De definitie die was opgenomen en algemene draagwijdte kreeg via punt 46°, is op grond van de Code enkel van toepassing bij dopingovertredingen die te maken

hebben met bezit, gebruik of aanwezigheid van een verboden stof in het lichaam van de sporter. Het vormt een toepassing van een *dolus eventualis* waarbij niet enkel het wetens en willens stellen van de handeling opzet uitmaakt, maar ook de kans aanvaarden dat bepaalde handelingen of een bepaald gedrag een overtreding tot gevolg hebben, en daarbij het risico negeren. De specifieke definitie van opzet die opgenomen was in punt 46° is ondergebracht in het artikel dat betrekking heeft op het bepalen van de strafmaat. Dat is conform de Code, waar opzet niet als afzonderlijke definitie is opgenomen, maar enkel een specifieke omschrijving van opzet is opgenomen onder de relevante sanctiebepalingen in artikel 10 van de Code om enkel in die context toegepast te worden.

- in te voegen punt 51°/1: de term "recreatiesporter" is een overname van de definitie van "recreational athlete", zoals opgenomen in de Code.

- punt 32°: de term "resultatenbeheer" is op zich geen nieuwe term maar wordt in het licht van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer, die vanaf 2021 van kracht wordt, gedefinieerd. Daarmee wordt duidelijk gemaakt dat het resultatenbeheer over een overtreding het volledige proces omvat vanaf de kennisgeving van een vaststelling en eventueel voorgeschreven voorafgaande stappen tot aan de uiteindelijke beslissing. De omschrijving is ook dienstig bij de omschrijving van de bevoegdheid. Een antidopingorganisatie krijgt volgens de Code de bevoegdheid over het resultatenbeheer van een dopingpraktijk of vaststelling van een andere overtreding, zoals het niet naleven van de verplichtingen rond verblijfsgegevens. Ondanks de mogelijkheid dat een deel van het resultatenbeheer gedelegeerd wordt aan een derde partij, blijft de antidopingorganisatie die de bevoegdheid heeft om het resultatenbeheer uit te oefenen, ook volledig verantwoordelijk voor de conformiteit van het proces met de Code.

- wijzigingen in punt 53°: de aanpassingen in de definitie van schuld zijn beperkt tot het toevoegen van andere personen naast sporters en begeleiders. De aanpassing is noodzakelijk voor de verdere coherentie van de tekst;

- in te voegen punt 53°/1: de verboden lijst zal bepalen welke verboden methoden specifiek zijn. Tenzij uitdrukkelijk bepaald, is een verboden methode niet-specifiek;

- vervanging van punt 54°: de referentie naar bepaalde klassen van stoffen in de definitie van specifieke stoffen is niet werkzaam, aangezien de verboden lijst zelf zal bepalen welke stoffen onder de niet-specifieke stoffen kunnen vallen. Referentie naar bepaalde klassen van stoffen doet voorafname aan het opstellen van de verboden lijst, en zou kunnen conflicteren met bepaalde toekomstige wijzigingen;

- in te voegen punt 57°/1: de strikte aansprakelijkheid of "strict liability" inzake dopingpraktijken is een begrip dat sterk verankerd blijft in de Code die van kracht wordt op 1 januari 2021. Een sporter is verantwoordelijk voor alle stoffen, metabolieten of markers ervan die in zijn lichaam wordt aangetroffen. Het begrip is gedefinieerd omdat het principe ook deel moet uitmaken van de antidopingeducatie;

- vervanging van punt 58°: de definitie van "substantiele hulp" is in licht aangepaste vorm overgenomen om ook de substantiele hulp uit te breiden naar zaken die niet rechtstreeks verband houden met vastgestelde dopingpraktijken of de vaststelling van nieuwe dopingpraktijken. Zo kan ook substantiele hulp worden geboden bij het ontdekken van praktijken bij sportorganisaties of zelfs statelijke actoren die een schending van de Code uitmaken.

- vervanging van punt 60°: de definitie van Toestemming wegens Therapeutische Noodzaak is in lijn met de Code gebracht. Een TTN kan enkel in overeenstemming met de Code en de desbetreffende Internationale Standaard worden toegekend;

- in te voegen punt 65°/1: de definitie van verzwarende omstandigheden is overgenomen uit de Code en overgenomen in het decreet. De gewijzigde Code die van toepassing wordt vanaf 1 januari 2021 bevat immers de herintroductie van het begrip verzwarende omstandigheden en de toepasselijke gevolgen. De verzwarende omstandigheden zijn gerelateerd aan het bepalen van de strafmaat voor een dopingovertreding. Wanneer er sprake is van bedrog in het dopingcontroleproces, met inbegrip van het resultatenbeheer en de hoorzittingen, kunnen feiten ofwel als afzonderlijke inbreuken vervolgd worden ofwel als verzwarende omstandigheid van een dopingpraktijk worden beschouwd;

- vervanging van punt 66°: de definitie van voorlopige hoorzitting is overgenomen uit de Code;

- wijzigingen in punt 68°: aan de definitie van wedstrijd is ook toegevoegd dat een wedstrijd uit meerdere onderdelen kan bestaan. Het is aan de organiserende instantie om zelf te bepalen of de sportactiviteit in meerdere onderdelen als één enkele wedstrijd te beschouwen is, dan wel als een evenement. Evenementen zijn onderworpen aan specifieke regels. Buiten de evenementen is het belangrijk de sportactiviteit als één enkele of meerdere wedstrijden te kwalificeren, om uit te maken of een dopingpraktijk al dan niet in wedstrijdverband is georganiseerd. Bovendien zal de kwalificatie als wedstrijd ook gevolgen hebben voor de gevolgen van een mogelijke diskwalificatie van de resultaten behaald in een wedstrijd.

Artikel 3

In artikel 3 van het bestaande decreet werden de verschillende dopingpraktijken gedefinieerd, conform artikel 2 van de Code. De dopingpraktijken, vermeld in de punten 1° tot en met 10° zijn behouden en quasi ongewijzigd overgenomen in de eerste paragraaf.

De Code definieert een nieuwe dopingpraktijk, opgenomen in punt 11°. De dopingpraktijk kan niet enkel begaan worden door een sporter of begeleider, maar ook door een andere persoon die zich binnen het toepassingsgebied van de Code bevindt. Daarmee wordt de bescherming van klokkenluiders beoogd. Een persoon die een dopingpraktijk aan het licht brengt, of een andere vorm van niet-naleving van de Code (bijvoorbeeld een inbreuk op de operationele autonomie van een antidopingorganisatie of andere non-conformiteit in de toepassing van de Code), geniet op deze wijze bijkomende bescherming. De derde paragraaf neemt de bepalingen van de Code verder over.

In de tweede paragraaf zijn aanvullende bepalingen opgenomen voor de toepassing van het verbod op verboden samenwerking, als dopingpraktijk gedefinieerd in paragraaf 1, 10°.

De derde paragraaf herhaalt het principe van de 'strict liability' uit de Code. De persoonlijke verantwoordelijkheid voor wat aanwezig is in het lichaam van een sporter, is een basisprincipe van de Code. Een sporter is immers op grond van de Code te allen tijde verantwoordelijk voor de stoffen die zich in zijn of haar lichaam bevinden en die aangetroffen worden bij een dopingtest.

Artikel 4

Het toepassingsgebied, opgenomen in artikel 4 van het bestaande decreet is overgenomen in paragraaf 1 van het ontworpen artikel 4 en aangepast aan de Code voor wat betreft de verwijzing naar andere personen. Binnen het decreet is waar noodzakelijk ook vermeld welke dopingpraktijken ook gepleegd kunnen worden door andere sporters of begeleiders. Dat is enkel van toepassing voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 10° en 11°. Geenszins wordt daarmee

een algemeen toepassingsgebied beoogd van alle regels, enkel waar het decreet uitdrukkelijk de toepassing uitbreidt naar andere personen dan sporters of begeleiders.

De aanvulling is noodzakelijk in het licht van de dopingpraktijk van ontmoedigen of nemen van represailles. Een persoon die niet strikt genomen een sporter of begeleider is, maar deel uit maakt van een dopingnetwerk, moet ook uit de sport kunnen gebannen worden.

Tegelijk wordt in de tweede paragraaf uitdrukkelijk gesteld dat voor sporters die buiten de Code vallen omdat ze geen lid zijn van een aangesloten federatie, die gehouden is de Code te laten naleven door de leden onder de passieve beleidscontrole, en de competitieve breedtesporters, die onder de actieve beleidscontrole onder de Code worden geplaatst, slechts gevat zijn door de bepalingen van het decreet voor zover die uitdrukkelijk van toepassing zijn gemaakt.

Voor antidopingeducatie blijven die breedtesporters echter wel uitdrukkelijk een doelgroep. De boodschap van antidoping is immers universeel, dus ook op de louter recreatieve sporters en sporters die deelnemen aan georganiseerde sportactiviteiten buiten enige federatiecontext.

Artikel 5

In artikel 5 van het bestaande decreet zijn de doelstellingen van educatie opgenomen. De nationale antidopingorganisaties zijn als ondertekenaar van de Code gehouden om de Internationale Standaard voor Educatie te implementeren, en jaarlijks een educatie- en preventieplan op te stellen. Daarbij werkt de nationale antidopingorganisatie samen met de federaties die rechtstreeks of onrechtstreeks gebonden zijn door de Code, als ondertekenaar van de Code of lid van een internationale federatie die de Code heeft ondertekend. De doelstellingen van die programma's zijn eveneens mee overgenomen uit de Code.

De bestaande verplichtingen voor alle federatie en sportverenigingen blijven behouden.

Artikel 6

Naar analogie met artikel 4, dat het toepassingsgebied bepaalt, worden in artikel 6 van het Antidopingdecreet ook andere personen vermeld.

Artikel 7

Conform de Code krijgen de Technische Documenten van het WADA eenzelfde bindende draagwijdte als de internationale standaarden. Die draagwijdte volgt de Code. Eveneens is verduidelijkt dat voor de overtredingen die niet onder de Code worden gebracht, de Code-conforme toepassing logischerwijze niet van toepassing is.

Artikel 8

De bewijsregels zijn aangepast conform de bepalingen van de artikel 3 van de Code.

Concreet zijn wijzigingen aangebracht in:

- de wijze waarop een analytische methode betwist kan worden;
- de bewijsregels bij afwijking van een internationale standaard, waarbij rekening is gehouden met de internationale standaarden die vanaf 2021 van kracht zijn. De regeling is gevoelig verrijkt, waarbij bepaald is in welke gevallen de sporter, begeleider of andere persoon de bewijslast draagt van de afwijking en in welke gevallen de bewijslast bij de ADO ligt om aan te tonen dat de afwijking van een standaard niet in relatie staat tot de dopingpraktijk zelf;
- de procedure bij het splitsen van een monster in een A- en B-deel;
- de bewijsregels voor stoffen waarbij een specifieke kwantitatieve limiet geldt.

Artikel 9

De bepalingen in verband met de toestemming voor therapeutische noodzaak (TTN) zijn aangepast conform de bepalingen van artikel 4.4 van de Code en de toepasselijke Internationale Standaard.

In eerste instantie is verduidelijkt dat een TTN voor de verboden stof of verboden methode niet voldoende is om een dopingpraktijk uit te sluiten. Ook het naleven van de modaliteiten van de toegekende TTN speelt een rol. Zo mag geen hogere dosis of behandelingsduur worden gehanteerd dan in de TTN is opgenomen. Bijkomend volgt ook uit de Code dat een TTN toegekend door een NADO automatisch geldig is voor elke andere NADO, zonder dat daar uitdrukkelijke erkenning moet van zijn. Voor deelname aan internationale evenementen blijft een TTN van de internationale federatie verplicht, zij het dat de regels aangepast zijn aan de gewijzigde Code. Zo is ook uitdrukkelijk bepaald welke impact de niet-erkenning van een TTN van een NADO door de internationale federatie heeft op die TTN.

Bijkomend zijn ook de beroepsprocedures tegen een weigering van een TTN opgenomen. NADO Vlaanderen kan beslissen een TTN niet toe te kennen. Het recht van de sporter om een heroverweging te vragen blijft bestaan. Maar als ook na heroverweging geen TTN wordt toegestaan, is verder beroep tegen de beslissing mogelijk. De beroepsmogelijkheid zal naargelang de kwalificatie van de sporter verschillend zijn (elitesporters, breedtesporters onder aangesloten federatie en competitieve breedtesporters buiten de aangesloten federaties). De beroepsmogelijkheden zijn dezelfde als de middelen die open staan tegen een beslissing over een dopingpraktijk.

Tenslotte is ook opgenomen dat bij een wijziging in behandeling binnen een bestaande TTN niet automatisch een nieuwe TTN moet aangevraagd worden. De ADO die de TTN heeft verleend, kan beslissen om de bestaande TTN aan te passen of een nieuwe aanvraag vereisen. Dat is onverminderd het recht van de sporter om zelf een nieuwe aanvraag in te dienen.

Artikel 10

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 11

In artikel 12 van het Antidopingdecreet wordt een beperkte wijziging doorgevoerd in de plicht om sportwedstrijden te melden aan NADO Vlaanderen. De meldingen kunnen ook jaarlijks of periodiek worden gevraagd, om NADO Vlaanderen toe te laten tijdig het spreidingsplan voor dopingcontroles binnen wedstrijdverband op te maken op basis van de geplande wedstrijden. Die wedstrijden worden gemeenzaam langer dan veertien dagen op voorhand gepland.

Afwijkingen blijven mogelijk, maar het blijft noodzakelijk dat wijzigingen tijdig worden doorgegeven. Uiteraard is ook stilzwijgend inbegrepen dat in overmachtsituaties, waarbij een federatie of sportvereniging door externe omstandigheden genoodzaakt is op zeer korte termijn te beslissen over het al dan niet laten doorgaan van een wedstrijd, toelaat om af te wijken van de termijn van veertien dagen.

Artikel 12

De aanpassingen zijn beperkt tot het toevoegen van andere personen naast sporters en begeleiders.

Artikel 13

Er wordt uitdrukkelijk bepaald dat sporters gehouden zijn verantwoordelijkheid te dragen van wat ze innemen of gebruiken. Dat is enerzijds gerelateerd aan de strikte aansprakelijkheid van wat zich in het lichaam van een sporter bevindt,

maar strekt zich ook uit over de verantwoordelijkheid voor de keuze van supplementen die worden ingenomen en de geneesmiddelen die worden gebruikt. Een sporter moet zich in dat verband bewust zijn dat de verantwoordelijkheid bij hem of haar persoonlijk berust, en niet kan afgewenteld worden op derden. Daarnaast is ook opgenomen dat een sporter gehouden is de namen van de begeleiders mee te delen, om de instanties toe te laten de begeleiders te identificeren en in voorkomend geval erop toe te zien dat geen verboden samenwerking met uitgesloten begeleiders aanwezig is. Die bepalingen zijn eveneens overgenomen uit de Code, waarin de verantwoordelijkheden van sporters onder de Code zijn beschreven.

Artikel 14

Onder de algemene verplichtingen van begeleiders wordt verduidelijkt dat begeleiders evenzeer verantwoordelijk zijn om hun invloed te gebruiken om sporters ertoe aan te zetten de antidopingregels te respecteren. Bijkomend is ook opgenomen dat begeleiders ook gehouden zijn op algemene basis geen verboden stoffen of methoden in bezit te hebben, te gebruiken of toe te passen. Begeleiders worden op die manier geresponsabiliseerd om ethisch en gezond sporten na te streven. Die bepalingen zijn eveneens overgenomen uit de Code, waarin de verantwoordelijkheden van begeleiders onder de Code zijn beschreven.

Artikel 15

Naar analogie met artikel 14/1 en 14/2 van het Antidopingdecreet, is op algemene wijze in het in te voegen artikel 14/3 opgenomen wat de verantwoordelijkheden van andere personen dan sporters of begeleiders onder de Code zijn. Ook andere personen dan sporters en begeleiders zijn gehouden zich in te zetten voor gezond en ethisch verantwoorde sportbeoefening. Die bepalingen zijn eveneens overgenomen uit de Code, waarin de verantwoordelijkheden van andere personen dan sporters of begeleiders onder de Code zijn beschreven.

Artikel 16

Het toezicht op de naleving blijft onverminderd toegewezen aan NADO Vlaanderen.

NADO Vlaanderen is als nationale antidopingorganisatie gemachtigd om monsters te nemen van sporters. Daarbij wordt ook verduidelijkt dat de bijkomende analytische informatie en gegevens, zoals bijvoorbeeld gegevens die voortkomen uit het biologisch paspoort van de sporter, voorwerp mogen zijn van verdere onderzoeken door NADO Vlaanderen.

De onderzoeksbevoegdheden van NADO Vlaanderen buiten de eigenlijke monsterneming en analytische informatie zijn opgenomen in de derde paragraaf. Daarin wordt ook op algemene wijze bepaald dat NADO Vlaanderen onderzoek kan doen naar dopingpraktijken en niet-analytische dopingpraktijken kan vaststellen. De onderzoeksbevoegdheid strekt zich ook uit over het verzamelen van gegevens à charge en à décharge nadat een eerste vaststelling van een dopingpraktijk is gedaan, en in het kader van een disciplinaire procedure.

Artikel 17

In artikel 16 is verduidelijkt dat dopingcontroles voor het toezicht op de naleving van de Code en het Antidopingdecreet kunnen uitgevoerd worden door of onder delegatie van een antidopingorganisatie of monsterafname-instantie die die bevoegdheid heeft krachtens de Code. Een nationale federatie die onder een internationale federatie ressorteert die de Code heeft ondertekend, heeft in beginsel geen bevoegdheid om dopingcontroles te organiseren onder de Code en de internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken, tenzij ze daar delegatie voor hebben ontvangen.

Als buiten dat kader toch uit analytische gegevens een dopingpraktijk zou vastgesteld worden, dan voldoet dat niet aan een monsterneming onder de Code.

De analytische informatie kan wel een bewijs zijn van mogelijk gebruik, maar heeft niet dezelfde bewijswaarde als een analytische resultaat gebaseerd op een monsterneming die conform de Code en de Internationale Standaard is uitgevoerd.

Artikel 18

De wijze van oproeping van minderjarigen is licht aangepast, conform de bepalingen van de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI).

Artikel 19

Voor dit artikel kan verwezen worden naar de algemene toelichting voor wat betreft de wijziging aan de regeling van verblijfsgegevens, die ook voorwerp uitmaakt van een samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel.

Artikel 20

Zie de toelichting onder artikel 20.

Voor dit artikel kan verwezen worden naar de algemene toelichting voor wat betreft de wijziging aan de regeling van verblijfsgegevens, die ook voorwerp uitmaakt van een samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel.

Artikel 21

Sporters zijn gehouden het ADAMS-systeem te gebruiken voor het doorgeven van verblijfsgegevens. Doorgave via SMS of email kan het gebruik van het ADAMS-systeem niet vervangen. ADAMS is ook beschikbaar via mobile applicatie en heeft een SMS-functionaliteit.

Bij onbeschikbaarheid van het systeem kan de sporter overmacht invoeren om nalatigheid te weerleggen. Het geheel van omstandigheden zal moeten beoordeeld worden in dat geval, om uit te maken of de technische onbeschikbaarheid ook tot overmacht bij de sporter heeft geleid.

Door de technische evolutie wordt het terugvallen op SMS en email niet langer relevant geacht. NADO Vlaanderen zal bij het beoordelen van een aangifteverzuim wel de appreciatiemarge behouden om het gedrag van de sporter in zijn geheel te beoordelen, waarbij de sporter zelf kan beslissen om proactief problemen te melden en desgevallend toch gebruik kan maken van email om bepaalde gegevens door te geven.

Artikel 22

In artikel 23/1, §1, van het bestaande decreet wordt op algemene wijze de bevoegdheid van een antidopingorganisatie omschreven, conform de bepalingen van artikel de Code. De bepalingen die een onderscheid maken in disciplinaire bevoegdheid tussen breedtesporters en elitesporters zijn geen algemene bepalingen uit de Code, maar maken deel uit van het proces van resultatenbeheer over inbreuken die vastgesteld zijn door NADO Vlaanderen. Om die reden is die bepaling uit de algemene bepalingen gehouden. Enkel wordt nog in algemene termen het basisprincipe van bevoegdheid voor resultatenbeheer omschreven, zoals bepaald door de Code.

Bijkomend is ook het toepassingsgebied van paragraaf 2, die de status tijdens uitsluiting bepaalt, uitgebreid naar voorlopige schorsingen. Dat is conform de bepalingen van de Code. Ook de status tijdens de uitsluiting is in lijn gebracht met de Code.

Artikel 23

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 24

Voor dit artikel kan verwezen worden naar de algemene toelichting met betrekking tot het proces van resultatenbeheer. Het in te voegen artikel volgt artikel 7 van de Code, die de basisbeginselen van het proces van resultatenbeheer omvat, en punt 5 en verder van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer.

In het in te voegen artikel 23/1/1 is bepaald dat NADO Vlaanderen als nationale antidopingorganisatie onder de Code de eerste stappen van resultatenbeheer uitvoert. Daarbij worden de stappen van het initieel onderzoek, zoals omschreven in de ISRM, consequent gevolgd. Het onderzoek naar de gegrondheid van de vaststellingen en de mogelijke kwalificatie als dopingpraktijk hangt nauw samen met het vaststellen van en het voeren van onderzoek naar mogelijke dopingpraktijken. Als nationale antidopingorganisatie krijgt NADO Vlaanderen die taken toebedeeld als deel van de actieve beleidscontrole. Dat is geen essentiële wijziging ten opzichte van het bestaande decreet.

NADO Vlaanderen blijft de instantie die beslist om bepaalde feiten al dan niet te vervolgen.

Artikel 25

Voor dit artikel kan verwezen worden naar de algemene toelichting met betrekking tot het proces van resultatenbeheer. Het in te voegen artikel volgt artikel 7 van de Code, die de basisbeginselen van het proces van resultatenbeheer omvat, en punt 5 en verder van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer.

In het in te voegen artikel 23/1/2 wordt de verdere procedure volgend op de vaststelling van een dopingpraktijk bepaald. NADO Vlaanderen kan beslissen om een dopingpraktijk niet te vervolgen. In dat geval is bepaald dat conform de Code beroep kan ingesteld worden tegen die beslissing.

Bij verdere vervolging, blijft een actieve rol van NADO Vlaanderen in het proces van resultatenbeheer noodzakelijk. NADO Vlaanderen brengt de beslissing verdere vervolging op te starten ter kennis van alle betrokken actoren en de sporter.

De Code en de ISRM voorzien de mogelijkheid dat een sporter een door de instantie met resultatenbeheer (in casu NADO Vlaanderen) aanvaardt en impliciet of expliciet afziet van een hoorzitting.

Die bepaling houdt een wijziging in ten opzichte van de situatie waarbij NADO Vlaanderen een mogelijke dopingpraktijk voor vervolging overmaakte aan een federatie. Het past in de bedoeling van de Code om de kosten voor het organiseren van hoorzittingen zo veel mogelijk te beperken, en te streven naar een afhandeling van dopingpraktijken binnen een zo kort mogelijke tijdspanne. Een hoorzitting is overbodig als een sporter, begeleider of andere persoon akkoord gaat met de sancties die gevorderd worden.

Dergelijke beslissing moet dan wel bekrachtigd worden door het disciplinair orgaan dat bevoegd zou zijn de hoorzitting te houden, maar beperkt zich daarbij tot het bekrachtigen van het sanctievoorstel dat voor beide partijen, in casu NADO Vlaanderen en de sporter, begeleider of andere persoon, aanvaardbaar is. Dat is onverminderd de beroepsmogelijkheden tegen dergelijke beslissingen open staan.

Tegelijk is ook bepaald dat in dat kader een overeenkomst over het resultatenbeheer kan gesloten worden. De overeenkomst is een vorm van minnelijke schikking, die ook in een formele beslissing moet bekrachtigd worden.

Artikel 20

De bepalingen voor voorlopige schorsingen zijn overgenomen uit de Code en de ISRM.

NADO Vlaanderen krijgt de bevoegdheid om zowel voor elitesporters als voor breedtesporters de voorlopige schorsing op te leggen.

Voor sporters die onder de disciplinaire bevoegdheid van een federatie vallen, is voorzien dat het beroep tegen de voorlopige schorsing door de disciplinaire organen wordt behandeld die ook ten gronde bevoegd zijn om te oordelen. In casu zullen dat voor elitesporters, breedtesporters en begeleiders van aangesloten federaties de disciplinaire organen van die federaties zijn. De beslissing die NADO Vlaanderen in dat opzicht neemt, moet dus gezien worden binnen de tuchtrechtelijke context van die federaties. De federaties zijn in dat opzicht niet enkel op basis van het decreet, maar ook op basis van de Code gehouden een beslissing van de nationale antidopingorganisatie te implementeren.

Voor breedtesporters en begeleiders die onder de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap ressorteren, is de disciplinaire commissie bevoegd om kennis te nemen van de beslissing.

Artikel 27

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting, want betreft enkel de aanpassing van het opschrift van hoofdstuk 1/2 in het licht van de inhoud van de artikelen in dat hoofdstuk.

Artikel 28

In het licht van de artikelen met betrekking tot de eerste fase van resultatenbeheer, voorlopige schorsing en de mogelijkheden om het sanctievoorstel van NADO Vlaanderen te aanvaarden en te verzaken aan het recht op een hoorzitting, wordt de rol van de federatie aangepast voor wat betreft de disciplinaire bevoegdheid. NADO Vlaanderen is de instantie die de vervolging instelt en een zaak voor disciplinaire afhandeling overmaakt aan de federatie, wanneer de sporter, begeleider of andere persoon uitdrukkelijk om een hoorzitting verzoekt en dus niet akkoord gaat met de vordering van NADO Vlaanderen. In bepaalde gevallen blijven de aangesloten federaties wel bevoegd voor het nemen van beslissingen buiten een hoorzitting, bijvoorbeeld voor de bekrachtiging in een formele beslissing van het sanctievoorstel dat geformuleerd is door NADO Vlaanderen en aanvaardbaar is voor de sporter, begeleider of andere persoon.

Artikel 24 vormt de basis voor de passieve beleidscontrole zoals die uitgevoerd wordt door de federaties die op basis van hun aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden zijn de Code toe te passen op de leden en de sporters, begeleiders en andere personen die door deelname aan activiteiten die door de federatie worden georganiseerd of hun verhouding tot sporters of leden van die federaties, onder de bevoegdheid van de federatie vallen.

De disciplinaire afhandeling van dopingpraktijken begaan door elitesporters is al sedert 2008 voorbehouden aan de federaties die elitesporters onder hun leden hadden, voor zover die elitesporters geen internationale elitesporters waren. De passieve beleidscontrole wordt echter verruimd.

Er wordt eveneens verduidelijkt dat ook sporters die deelnemen aan een sportactiviteit die georganiseerd wordt door de federatie maar niet noodzakelijk lid zijn van de federatie, onder de disciplinaire bevoegdheid valt van die federatie. Door deelname zijn sporters immers onderworpen aan de reglementen van de organiserende federatie. Als NADO Vlaanderen een dopingpraktijk vaststelt, zal ze ook gehouden zijn het resultatenbeheer over die dopingpraktijk uit te oefenen, behoudens de gevallen waarbij het resultatenbeheer kan overgedragen worden aan de internationale federatie of de NADO die bevoegdheid heeft over een buitenlandse sporter.

Het resultatenbeheer kan dus ook conform de Code berusten op NADO Vlaanderen voor bijvoorbeeld buitenlandse deelnemers die op basis van de licentie die ze verkregen hebben in het land waar ze verblijven of waarvan ze de

nationaliteit hebben, deelnemen aan sportactiviteiten georganiseerd in Vlaanderen door een aangesloten federatie.
Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor begeleiders en andere personen.

Hoewel de beslissingsbevoegdheid toekomt aan de aangesloten federatie onder de passieve beleidscontrole, is verduidelijkt dat NADO Vlaanderen verantwoordelijk blijft tegenover het WADA. Daarbij is NADO Vlaanderen uitsluitend te beschouwen als een ondertekenaar van de Code. Als het WADA omwille van fouten in het resultatenbeheer over een dopingpraktijk, met inbegrip van tekortkomingen in het hoorproces, een non-compliance met de Code zou opwerpen, dan zal die actie gericht zijn tegen NADO Vlaanderen en niet tegen de federaties op Vlaams niveau. Deelfederaties van een internationale federatie zijn immers geen ondertekenaars van de Code, en kunnen dus ook niet onder de Code gesanctioneerd worden. Vandaar de verduidelijking in het Antidopingdecreet.

Het recht op een eerlijke en onpartijdige hoorzitting blijft evident en is ook behouden.

De procedure kan ook rechtstreeks voor het TAS worden gevoerd in het geval van elitesporters en andere personen, zonder voorafgaande interne procedure. In dat geval moeten zowel de sporter of persoon in kwestie, NADO Vlaanderen en het WADA akkoord zijn.

Conform de Code kan het WADA bij het uitblijven van een beslissing de zaak voor het TAS brengen. Het WADA kan daarbij zelf een termijn bepalen, mee rekening houdende met de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer die bepaalde termijnen van orde vooropstelt. Het zal dus maar na het verstrijken van de termijn van orde zijn en een bijkomende redelijke termijn die door WADA wordt vooropgesteld, dat het WADA die stap zal nemen. Het geeft een bijkomende garantie aan het WADA dat zaken ook effectief tot een beslissing leiden, rekening houdende met de bedoeling van de Code om in het belang van de sport tot een tijdige beslissing te komen.

De wijze van notificatie is eveneens aangepast. Omdat NADO Vlaanderen ook verantwoordelijk blijft voor de code-conforme toepassing, is de verantwoordelijkheid voor het notifiëren aan alle partijen bij NADO Vlaanderen gelegd. NADO Vlaanderen voert die taken uit als ondertekenaar van de Code. Dat doet geen afbreuk aan het recht van de aangesloten federaties om zelf de kennisgeving te notifiëren. Aangezien beslissingen echter ook in ADAMS moeten geregistreerd worden, is het noodzakelijk dat NADO Vlaanderen een actieve rol krijgt in de verschillende notificaties. NADO Vlaanderen zal onder de Code ook verantwoordelijk blijven als de uitvoering niet conform die Code wordt gedaan.

Artikel 29

Met de invoeging van artikel 24/1 wordt artikel 13 van de Code omgezet in het disciplinair spoor van de aangesloten federaties.

De Code vereist dat beroep mogelijk is bij een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie. Als die niet op nationaal niveau, of binnen de eigen bevoegdheidsomschrijving aanwezig is, dan is het TAS de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie.

Aan de aangesloten federaties wordt de keuze gelaten om zelf een beroepsinstantie op te richten, of terug te vallen op de bevoegdheid voor het TAS. Het oprichten van een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie of de aansluiting bij dergelijke instantie wordt gezien als een keuze die de aangesloten federaties kunnen maken binnen de vrijheid van vereniging.

De beslissingen waartegen beroep kan ingesteld worden, zijn opgenomen. Dat is ruimer dan louter de beslissingen gewezen na een hoorzitting over een dopingpraktijk.

Verder is ook de draagwijdte van het beroep omschreven. Daarbij wordt verwezen naar de saisine in rem, waarbij in beroep nog kan overgegaan worden tot een nieuwe kwalificatie, op voorwaarde dat de kern van de zaak onaangetast is.

Een beroep heeft geen schorsende werking.

Wie beroep mag aantekenen tegen een beslissing, volgt uit de Code. Een beroep in een zaak die betrekking heeft op een internationale elitesporter of een internationaal evenement, kan enkel worden ingesteld bij het TAS. Dat is verantwoord vanuit het internationale karakter. Voor de andere elitesporters die geen internationale elitesporter zijn, en voor breedtesporters, begeleiders en andere personen is de interne beroepsinstantie, als die is opgericht, wel bevoegd. Het WADA, de internationale federatie en het IOC of IPC behouden in dat geval wel de mogelijkheid om finaal hoger beroep in te stellen bij het TAS.

Artikel 30

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 31

Artikel 25 van het Antidopingdecreet wordt opgeheven, omdat begeleiders integraal zijn opgenomen in artikel 24.

Artikel 32

Het opschrift van hoofdstuk 3 wordt aangepast aan de gewijzigde inhoud van de artikelen in dat hoofdstuk.

Artikel 33

Het opschrift wordt aangepast aan de gewijzigde inhoud van de artikelen in het die afdeling

Artikel 34

Met de invoeging van artikel 27 wordt de bevoegdheid van de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap opgenomen. Die organen zijn bevoegd over breedtesporters, begeleiders en andere personen die niet onder de aangesloten federaties vallen. Het in te voegen artikel 27 benadrukt de residuaire bevoegdheid van de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap. Hun bevoegdheid is gedefinieerd vanuit de stelling dat de Vlaamse Gemeenschap de tuchtrechtelijke bevoegdheid zal uitoefenen onder de actieve beleidscontrole bij gevallen die buiten de aangesloten federaties vallen, en zal dus ook bevoegd zijn als de aangesloten federaties zich onbevoegd achten.

Artikel 35

Artikel 28 van het Antidopingdecreet, dat voorziet in de oprichting van een disciplinaire commissie, wordt aangepast om ook de bevoegdheid over andere personen dan sporters en begeleiders op te nemen in de taakomschrijving. Om mogelijke wraking of verhindering op te vangen, wordt de mogelijkheid tot het aanstellen van plaatsvervangers verruimd. Op die manier kan een bredere pool van mogelijke voorzitters en leden van de Disciplinaire Commissie worden samengesteld.

De bevoegdheid ratione materiae van de Disciplinaire Commissie wordt verder bepaald in artikel 31 van het Antidopingdecreet.

Artikel 36

Artikel 29 dat voorziet in de oprichting van een disciplinaire commissie, wordt aangepast om ook de bevoegdheid over andere personen dan sporters en begeleiders op te nemen in de taakomschrijving.

Naar analogie met de Disciplinaire Commissie wordt ook voor de Disciplinaire Raad de mogelijkheid voorzien om meer plaatsvervangende voorzitters of leden aan te wijzen, voor het geval één of meerdere leden zou verhinderd zijn of gewraakt zou kunnen worden.

De Disciplinaire Raad moet als beroepsinstantie institutioneel onafhankelijk zijn van NADO Vlaanderen. Omwille van de noodzakelijke institutionele onafhankelijkheid is opgenomen dat de secretaris die de Disciplinaire Raad bijstaat, niet mag verbonden zijn aan NADO Vlaanderen.

De bevoegdheid ratione materiae is omschreven in de tweede paragraaf, die verwijst naar artikel 36 van het Antidopingdecreet, waarbij de beslissingen zijn opgesomd die vatbaar zijn voor beroep bij de Disciplinaire Raad.

Artikel 37

Bij het bepalen van de bevoegdheid van de Disciplinaire Commissie wordt telkens verduidelijkt dat die commissie enkel kennis neemt van dopingpraktijken begaan door sporters en begeleiders die geen lid zijn van of een band vertonen met een aangesloten federatie, door verwijzing naar de desbetreffende artikelen. De Disciplinaire Commissie, en bij uitbreiding de Disciplinaire Raad in graad van beroep, hebben op die manier een residuaire functie: waar de federaties zelf geen disciplinaire bevoegdheid hebben over een dopingpraktijk, zullen de Disciplinaire Commissie en de Disciplinaire Raad de zaak behandelen conform de bepalingen van het decreet.

Artikel 38

In artikel 32 van het Antidopingdecreet wordt de mogelijkheid die de Disciplinaire Commissie heeft om een zaak te seponeren nadat ze is overgemaakt voor een hoorzitting, opgeheven. Een mogelijkheid tot seponering zonder hoorzitting staat immers haaks op de beslissingsbevoegdheid die NADO Vlaanderen heeft om vervolging in te stellen, en zou de facto de voorzitter van de Disciplinaire Commissie de bevoegdheid geven die beslissing naast zich neer te leggen zonder enige vorm van tegensprekelijk debat. Bovendien is het een recht van de sporter, begeleider of andere persoon om een hoorzitting te verzoeken na kennis genomen te hebben van de gevolgen die NADO Vlaanderen aan de dopingpraktijk verbonden wil zien. Dat doet geen afbreuk aan de beoordelingsbevoegdheid van de Disciplinaire Commissie, die steeds kan oordelen over de grond van de zaak en daarbinnen ook kan beslissen dat er geen dopingpraktijk is gepleegd. In dat geval kan de sporter, begeleider of andere persoon vrijgesproken worden met een gemotiveerde beslissing, waartegen beroep mogelijk is.

De mogelijkheid wordt voorzien dat de voorzitter van de Disciplinaire Commissie de samenstelling bepaalt. Als bepaalde leden verhinderd zijn, kan de voorzitter bepalen welke plaatsvervangende leden worden opgeroepen.

Nog belangrijker is de mogelijkheid die aan de voorzitter wordt geboden om alleen te zetelen, zonder bijzitters. Dat kan aangewezen zijn in zaken waar slechts een zeer beperkte betwisting bestaat of in zaken die omwille van de beperkte complexiteit door één enkele rechter beoordeeld kunnen worden. De mogelijkheid is facultatief, de voorzitter van de Disciplinaire Commissie kan op eigen initiatief beslissen de zaak te horen. De maatregel kan een snelle afhandeling ten goede komen en, voor zover toegepast, kostenbesparend werken.

Artikel 39

Met de vervanging van artikel 33, §1, van het Antidopingdecreet wordt het principe van de openbaarheid van de zittingen verlaten, en wordt een gesloten

zitting het uitgangspunt. De sporter, begeleider of andere persoon kan wel nog om een openbare zitting vragen.

Het gesloten karakter van de zittingen vooropgezet door de Code, en is vooral ter bescherming van de persoonlijke rechten van de sporter, begeleider of andere persoon die een dopingpraktijk ten laste wordt gelegd. Niet zelden zal de sporter immers medische informatie moeten prijsgeven in het kader van de waarheidsvinding.

Dat wordt niet gezien als een schending van het beginsel dat terechtzittingen openbaar moeten plaatsvinden, aangezien het beginsel van openbare zittingen enkel van toepassing is op de hoven en rechtbanken. Artikel 6 EVRM en artikel 14 van het IVBPR zijn niet van toepassing op de tuchtrechtelijke zittingen in eerste aanleg. Bovendien kan een sporter, begeleider of andere persoon steeds de openbaarheid bekomen, zodat er toch voldoende garanties zijn voor een eerlijke procesvoering.

Artikel 40

In artikel 34 van het Antidopingdecreet worden beperkte wijzigingen aangebracht in de wijze van kennisgeving. Er is verduidelijkt dat de sporter, begeleider of andere persoon bij aangetekende zending de uitspraak ontvangt. Gelijktijdig wordt een gewone kennisgeving overgemaakt door NADO Vlaanderen aan de andere partijen die recht hebben om tegen de beslissing in beroep te gaan.

Artikel 41

De procedure voor een mogelijk verzet tegen een beslissing genomen bij verstek, zoals opgenomen in artikel 35 van het Antidopingdecreet is behouden. Hoewel een sporter, begeleider of andere persoon uitdrukkelijk om een hoorzitting moet verzoeken, kan niet uitgesloten worden dat een beslissing bij verstek kan worden gewezen. In dat geval blijft het recht gevrijwaard om alsnog verzet aan te tekenen en gehoord te worden.

Artikel 42

In artikel 36 van het Antidopingdecreet worden de partijen vermeld die het recht hebben om beroep in te stellen bij de Disciplinaire Raad, en worden ook de beslissingen vermeld waartegen beroep kan worden ingesteld bij de Disciplinaire Raad. Net als bij artikel 24/1 van het Antidopingdecreet, waar de beroepsmogelijkheden tegen beslissingen genomen in het kader van de passieve beleidscontrole worden bepaald, implementeert artikel 36 van het Antidopingdecreet de beroepsmogelijkheden onder de actieve beleidscontrole, die volgen uit de toepassing van artikel 13 van de Code.

Artikel 43

Artikel 37 van het Antidopingdecreet bepaalt de basis voor de procedure voor de Disciplinaire Raad. Conform de Code is de beroepstermijn voor WADA afwijkend van de beroepstermijn van de andere partijen.

Artikel 44

De aanpassing aan artikel 39 van het Antidopingdecreet is beperkt tot de aanpassing aan het toepassingsgebied, waarbij ook andere personen dan sporters en begeleiders worden vermeld.

Artikel 45

Voor het bereiken van conformiteit met de Code, moet het recht van WADA om beroep in te stellen bij het TAS gegarandeerd blijven.

Artikel 46

Artikel 41 van het Antidopingdecreet bepaalt de sancties die kunnen opgelegd worden door de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad.

De mogelijkheid om een uitsluiting op te leggen, wordt in lijn gebracht met de artikelen die de strafmaat bepalen (artikel 42 tot en met 42/4 van het Antidopingdecreet).

De mogelijkheid om diskwalificatie van resultaten uit te spreken bovenop de verplichte diskwalificatie in de wedstrijd waarin een dopingpraktijk werd vastgesteld, is overgenomen uit de Code (artikel 10.10).

Als een sporter verboden stoffen of methoden heeft gebruikt, is het effect normalerwijze niet beperkt tot de datum waarop het gebruik van de verboden stof of methode is vastgesteld. Daarom is het in het belang van de sporters die aan dezelfde wedstrijden hebben deelgenomen en mogelijk benadeeld zijn door de sporter die een dopingpraktijk heeft begaan, dat ook alle volgende resultaten worden gediskwalificeerd. Er kan echter van de regel afgeweken worden als de diskwalificatie van alle resultaten kennelijk onredelijk zou zijn. De norm blijft echter de diskwalificatie van alle resultaten.

Voor het opleggen van een administratieve geldboete wordt, conform de Code, verduidelijkt dat financiële sancties, in het decreet onder de vorm van administratieve geldboetes, enkel van toepassing kunnen zijn in de gevallen waarin de uitsluiting als sanctie op zich niet voldoende wordt geacht. Dat zal dus enkel voorbehouden zijn voor de gevallen waarbij een opzettelijke dopingpraktijk weerhouden is.

De mogelijkheid om de kosten te verhalen op de sporter, ongeacht het opzettelijk of onopzettelijk karakter van de overtreding, blijft echter onverkort bestaan.

Artikel 47

De sanctiebepalingen zijn opgedeeld in verschillende artikelen die nauwer aansluiten bij de indeling die de Code maakt. Het bestaande artikel 42 wordt vervangen, en artikelen 42/1 tot en met 42/4 worden ingevoegd. Die hernemen in grote lijnen de inhoud van het vervangen artikel 42, maar zijn voor de duidelijkheid in verschillende artikelen ondergebracht. De indeling volgt artikel 10.2 tot en met 10.9.

Dit artikel voegt een nieuw artikel in dat de periode van uitsluiting bepaalt voor dopingpraktijken die verband houden met een positief analyseresultaat, gebruik of bezit van verboden stoffen of methoden (artikel 3, §1, 1° en 2° van het Antidopingdecreet). Daarbij volgende bijkomende toelichting bij het ontwerp van artikel 42:

- paragraaf 1: de Code stelt uitdrukkelijk in voetnoot 59 dat de definitie van opzet, zoals opgenomen in artikel 10.2.3, enkel opgenomen is om toegepast te worden bij het bepalen van de periode van uitsluiting voor dopingpraktijken van positieve analyse, gebruik of bezit. Om die reden wordt de definitie niet vermeld in de algemene definities van artikel 2 van het Antidopingdecreet maar opgenomen in dit artikel als een eerste paragraaf;
- paragraaf 2: voor het bepalen van de periode van uitsluiting wordt de Code strikt gevolgd. Vier jaar uitsluiting is de standaard voor alle dopingpraktijken die geen verband houden met specifieke stoffen, tenzij de sporter of persoon het opzettelijk karakter weerlegt. Voor het onderscheid tussen specifieke en niet-specifieke stoffen verduidelijkt de Code (in voetnoot 28, commentaar bij artikel 4.2.2) dat het specifieke karakter van een verboden stof of methode niet betekent dat de verboden stof als minder belangrijk of minder gevaarlijk wordt beschouwd. Het onderscheid is daarentegen gebaseerd op de kans dat een sporter de stof of methode heeft gebruikt of ingenomen heeft met een ander doel dan de directe verbetering van de sportprestaties. In dat opzicht is het logisch dat voor specifieke stoffen opzet moet aangetoond worden. Voor niet-specifieke stoffen moet opzet door de sporter weerlegd worden. De Code verduidelijkt dat, hoewel het theoretisch mogelijk is, het zeer onwaarschijnlijk is dat het opzettelijk

karakter kan weerlegd worden zonder aan te tonen hoe de stof in het lichaam is terecht gekomen. Daarbij is ook bepaald dat een verdere vermindering op basis van afwezigheid van schuld of nalatigheid, niet-significante fout of nalatigheid, tijdige bekentenis of substantiële hulp mogelijk is;

- paragraaf 3: de Code voorziet bijzondere sancties voor 'substances of abuse', in het ontwerp misbruikstoffen genoemd. Die sanctiebepalingen zijn ondergebracht in een afzonderlijke paragraaf 3, die een specifieke sanctie voorziet als bepaalde voorwaarden voldaan zijn. De standaardsanctie van drie maand uitsluiting kan niet verder verminderd worden onder de volgende artikelen. Enkel kan de uitsluiting terug gebracht worden tot één maand als een rehabilitatieprogramma wordt gevolgd. Welke programma's in aanmerking komen voor het krijgen van de verminderde sancties, wordt overgelaten aan de uitvoering door de Vlaamse Regering.

Artikel 48

Dit artikel voegt een nieuw artikel 42/1 in, dat de toepasselijke strafmaat bepaald voor andere dopingpraktijken dan bezit, gebruik en aanwezigheid in een monster van de sporter. De strafmaten zijn aangepast aan de wijzigingen van de Code. Verdere reductie van de standaardsanctie is bovendien mogelijk op basis van niet-significante schuld of nalatigheid, het bekennen van de dopingpraktijk of het verlenen van substantiële hulp.

Daarbij is ook bepaald op welke wijze een verdere vermindering op basis van niet-significante schuld of nalatigheid, tijdige bekentenis of substantiële hulp mogelijk is. De afwezigheid van fout of nalatigheid is niet toepasbaar, gelet op de aard van de inbreuken.

Artikel 49

Dit artikel voegt een nieuw artikel 42/2 in dat het mogelijk maakt om verzwarende omstandigheden toe te passen, conform artikel 10.4 van de Code. De toepassing van verzwarende omstandigheden is niet doorgetrokken naar de dopingpraktijken waarop al de maximale straf van levenslange uitsluiting staat. Voor die dopingpraktijken is al voldoende flexibiliteit in de sanctiebepaling. De bewijslast van verzwarende omstandigheden ligt bij de antidopingorganisatie die de zaak voor het disciplinaire orgaan brengt.

Artikel 50

In het artikel 42/3 dat wordt ingevoegd zijn de bepalingen gegroepeerd die toelaten de toepasselijke sanctie verder te verminderen:

- paragraaf 1 implementeert artikel 10.5 van de Code. De afwezigheid van schuld of nalatigheid verschilt niet van de regeling die in het decreet was opgenomen.
- paragraaf 2 neemt eveneens licht gewijzigde de bepalingen rond niet-significante schuld of nalatigheid over uit artikel 10.6 van de Code.
- in paragraaf 3 is de reductie van de sanctie op grond van een spontane bekentenis van een dopingpraktijk onverkort over uit de artikel 10.7.2 van de Code. Die reductie is enkel van toepassing bij een bekentenis van een dopingpraktijk vooraleer enige vaststelling is gedaan of enige monsterneming is aangekondigd.

De reductie van sanctie bepaald onder deze paragraaf is niet dezelfde als de vermindering die toegepast wordt bij het erkennen van de dopingpraktijk en het aanvaarden van een sanctievoorstel in de eerste fase van resultatenbeheer. Die laatste is van toepassing bij een bekentenis na de vaststellingen en heeft als enige doel strafvermindering toe te staan in ruil voor het erkennen van de dopingpraktijk en het aanvaarden van de voorgestelde sanctie, waarmee een hoorzitting vermeden wordt;

- paragraaf 4 neemt basisprincipes van strafvermindering wegens substantiële hulp bij het ontdekken van dopingpraktijken en andere overtredingen van de Code over (artikel 10.7.1 van de Code). Aangezien deze vorm van vermindering betrekking heeft op de uitvoering van de sanctie, eerder dan de sanctie zelf, is

enkel het basisprincipe mee opgenomen in het decreet. Verdere uitwerking van de voorwaarden is gedelegeerd aan de Vlaamse Regering.

- paragraaf 5 implementeert artikel 10.7.3 van de Code, waarbij bepaald wordt hoe meerdere gronden voor de vermindering van de sanctie zich tot elkaar verhouden.

Artikel 51

In het artikel 42/4 dat wordt ingevoegd zijn de regels ondergebracht voor het bepalen van de sanctie voor een tweede of derde overtreding binnen een periode van tien jaar (correspondeert met artikel 10.9 van de Code).

De Code wijzigt de regels ingrijpend, met het oog op een billijker toepassing. Bij een tweede overtreding is een alternatieve berekeningswijze ingevoerd die moet toelaten tot een meer proportionele sanctie te komen. De nieuwe berekeningswijze bepaalt een vork: de periode van uitsluiting varieert tussen (i) de som van de uitsluiting die opgelegd is voor de eerste overtreding en de uitsluiting die zou opgelegd worden voor de tweede overtreding als die als een eerste overtreding zou beschouwd worden en (ii) het dubbele van het maximum dat op de tweede overtreding van toepassing zou zijn als het een eerste overtreding zou betreffen. Als één van de grenswaarden van de vork minder is dan zes maand uitsluiting, dan wordt toch het minimum van zes maanden gehanteerd voor die grenswaarde van de vork. Het is duidelijk dat de nieuwe regeling meer ruimte laat om een proportionele disciplinaire sanctie. De vork laat nu ook voor dergelijke overtredingen toe om tot een periode van uitsluiting te komen die rekening houdt met de concrete omstandigheden.

Voorbeeld 1:

Een eerste overtreding werd gesanctioneerd met een periode van drie maand uitsluiting, en de tweede overtreding zou, als het een eerste overtreding zou betreffen, gesanctioneerd worden met vier jaar uitsluiting: de sanctie is te situeren tussen vier jaar plus drie maanden uitsluiting, en acht jaar uitsluiting, rekening houdende met de ernst en omstandigheden van de overtreding. Voor de aanpassing zou dat zonder meer acht jaar geweest zijn.

Voorbeeld 2:

Een eerste overtreding werd gesanctioneerd met een periode van vier jaar uitsluiting, en de tweede overtreding zou, als het een eerste overtreding zou betreffen, gesanctioneerd zou worden 3 maanden uitsluiting: de sanctie is te situeren tussen vier jaar plus drie maanden uitsluiting en zes maanden uitsluiting, rekening houdende met de ernst en omstandigheden van de overtreding.

Voor de aanpassing zou dat twee jaar geweest zijn, zijnde de helft van de uitsluiting opgelegd voor de eerst overtreding.

Voorbeeld 3:

Een eerste overtreding is gesanctioneerd met 4 maanden, de tweede is te sanctioneren met 12 maanden als het een eerste overtreding zou zijn. Met de berekeningswijze ligt de sanctie voor de tweede overtreding na toepassing van de regel van opeenvolgende overtredingen tussen 16 maanden en 24 maanden.

De sanctie zou onder de oude regelgeving zonder meer verdubbeld worden tot 24 maanden, niettegenstaande de minder ernstige aard van de eerste overtreding.

Voorbeeld 4:

Een eerste overtreding is gesanctioneerd met 12 maanden, de tweede is te sanctioneren met 4 maanden als het een eerste overtreding zou zijn.

Met de nieuwe berekeningswijze ligt de sanctie tussen 16 maanden (som van eerste en tweede sanctie) en 8 maanden.

Volgens de oude berekeningswijze zou de op te leggen sanctie 8 maanden zijn (dubbel van de anderszids toepasselijke sanctie). De sanctie onder de nieuwe regelgeving is dus potentieel hoger

De straf is dus potentieel hoger, maar kan proportioneel gemaakt worden met de ernst van de tweede overtreding.

De regel die van toepassing is op een derde overtreding is ongewijzigd in de Code 2021.

Artikel 52

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 53

Dit artikel bepaalt dat afwijkende sancties van toepassing zijn voor breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie en geen competitieve breedtesporter zijn. Die sancties vallen buiten het toepassingsgebied van de Code.

Breedtesporters die onder de afwijkende sanctieregeling vallen, kunnen in beginsel wel een retroactieve TTN aanvragen, zoals op algemene wijze bepaald voor breedtesporters. De TTN-commissie is steeds gehouden de Code en de Internationale Standaarden toe te passen. Een TTN geeft steeds zekerheid en doet de kwalificatie van een dopingpraktijk sowieso vervallen.

Als een TTN geweigerd wordt of de TTN-procedure niet opgestart wordt door de sporter, kan de Disciplinaire Commissie of Raad toch oordelen dat er geen dopingpraktijk is gepleegd, als de medische behandeling met verboden stoffen of methoden weliswaar niet strikt medisch noodzakelijk is in het licht van de Code, maar toch geen misbruik uitmaakt van de gebruikte stoffen of methoden om prestatiebevordering te bekomen.

Er wordt verwezen naar behandelingen die gebaseerd zijn op "evidence based medicine" (EBM). Een louter experimentele behandeling die niet op wetenschappelijke bewijzen gesteund is, valt niet onder de geformuleerde uitzondering. Als bovendien met de behandeling, die gebaseerd is op EBM, toch een beperkte prestatiebevordering zou mogelijk geacht worden, kan de Commissie of Raad toch oordelen dat de prestatiebevordering enkel het gevolg is van de doelstelling om de sporter tot een normale gezondheidstoestand te brengen.

Artikel 54

NADO Vlaanderen krijgt de bevoegdheid om dopingcontroles uit te voeren bij de groep breedtesporters die buiten de Code vallen, en kan bij die dopingcontroles dezelfde procedures toepassen als voor controles die onder de Code vallen. NADO Vlaanderen kan ook gebruik maken van de onderzoeksbevoegdheden die verleend zijn bij artikel 19 van het Antidopingdecreet.

Artikel 55

De bewijsvoering is aangepast aan de afwijkende procedure en de aangepaste omschrijving van dopingpraktijken. Het is een vereenvoudiging van de bewijsregels die onder de Code gelden. In elk geval zal een dopingcontrole die dezelfde waarborgen biedt als een controle volgens de standaarden van het WADA afdoende bewijs bieden.

Artikel 56

De bevoegdheid van de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad wordt bevestigd voor dopingpraktijken begaan door breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie en geen competitieve breedtesporter zijn. De disciplinaire organen zullen dezelfde procedure toepassen als onder de Code, maar voor de beoordeling van de zaak, beoordeling van aangebrachte bewijzen en het bepalen van de strafmaat zullen ze de specifieke regels toepassen. Bovendien vervalt het recht van het WADA of de internationale of nationale federaties om beroep in te stellen tegen de beslissing.

Aangezien de beslissing genomen wordt door een orgaan van actief bestuur, blijft beroep bij de Raad van State mogelijk.

Artikel 57

Naar analogie met competitieve breedtesporters worden de sanctiemogelijkheden bepaald voor breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie en geen competitieve breedtesporter zijn.

Artikel 58

Dit artikel voegt een nieuw artikel in dat de afwijkende sanctiebepalingen vastlegt voor breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie en geen competitieve breedtesporter zijn. De afwijkende sancties zijn voor de dopingovertredingen waarbij een sporter zichzelf dopeert of een dopingcontrole ontloopt. Bij de dopingovertredingen die gerelateerd zijn aan andere personen, zoals handel of toediening blijven de standaardsancties van toepassing.

De doelstelling is vooral bij een eerste inbreuk de mogelijkheid te bieden om een mildere sanctie op te leggen, eventueel gekoppeld aan uitstel onder voorwaarden, waarbij de nadruk ligt op het gezondheidsaspect en een sanctie die proportioneel is aan de doelstelling van gezond sporten.

Voor een tweede en derde overtreding binnen een periode van tien jaar, wordt geen verder uitstel mogelijk.

Artikel 59

Krachtens artikel 43 van het Antidopingdecreet worden enkel de disciplinaire uitsluitingen voor meerderjarige elitesporters en meerderjarige begeleiders bekendgemaakt. Die bepaling is aangepast naar aanleiding van de introductie van het begrip "beschermde persoon". Disciplinaire sancties opgelegd aan elitesporters die om andere redenen dan leeftijd als beschermde personen worden aanzien, worden niet langer bekendgemaakt. Minderjarige elitesporters onder de leeftijd van 16 jaar, vallen evenmin onder bekendmaking. De wijziging volgt daarmee de gewijzigde Code.

Artikel 60

De Code voert het principe van automatische wederzijdse erkenning in van tuchtrechtelijke beslissingen, zonder de noodzaak tot formele bekrachtiging over te gaan. Op die manier wordt vermeden dat een beslissing ten gronde opnieuw ter discussie zou worden gesteld naar aanleiding van een afzonderlijke beslissing om de tuchtsanctie te erkennen en over te nemen.

De automatische erkenning van beslissingen onder de Code strekt zich enkel uit over beslissingen die onder de Code zijn genomen. Beslissingen die genomen zijn buiten de toepassing van de Code, vallen daar niet onder.

Artikel 61

De invoeging in het decreet implementeert artikel 10.11 van de Code. Als een disciplinair orgaan de diskwalificatie oplegt, bepaalt de Code dat het prijzengeld dat op die manier gerecupereerd kan worden, moet doorstromen naar de sporters die er recht op zouden gehad hebben als de gediskwalificeerde sporter niet zou deelgenomen hebben. Het vormt een basisprincipe dat het prijzengeld toekomt aan de sporters.

In de praktijk levert de disciplinaire uitspraak een grondslag om prijzengeld terug te vorderen van de gediskwalificeerde sporter. De organiserende sportverenigingen zijn best geplaatst om de uitgekeerde of in voorkomende geval geblokkeerde prijzengelden te herverdelen over de uiteindelijk gerechtigde sporters.

Artikel 62

Artikel 70 van het Antidopingdecreet bepaalt conform de Code de gevolgen voor dopingovertredingen die al voor de inwerkingtreding zijn vastgesteld, en de gevolgen voor sancties die zijn uitgesproken voor de inwerkingtreding van de gewijzigde regels maar nog lopen.

De Code gaat uit van de niet-retroactieve werking van de wijzigingen op bestaande overtredingen. De overtredingen zullen beoordeeld worden volgens de strafbaarstelling, de bewijsregels en de sancties zoals ze van toepassing waren op het moment dat de overtreding is begaan.

Een uitzondering op dat principe is de "lex mitior" of de toepassing van de minst strenge sanctie, wat in feite een algemeen beginsel is bij het toepassen van sancties, dus ook bij de disciplinaire sancties die voorzien worden voor dopingpraktijken.

Voor toepassing van de regels op meerdere overtredingen binnen een periode van 10 jaar, is niet uitdrukkelijk opgenomen in de overgangsbepaling. Die regel zelf biedt voldoende duidelijkheid.

Een sporter, begeleider of andere persoon kan steeds een verzoek indienen om een lopende sanctie te herzien. Voor breedtesporters die na wijziging van het decreet worden ondergebracht in de afwijkende regeling voor niet-competitieve en niet-aangesloten breedtesporters, zullen eveneens het recht hebben om herziening van de beslissing te vragen.

Artikel 63

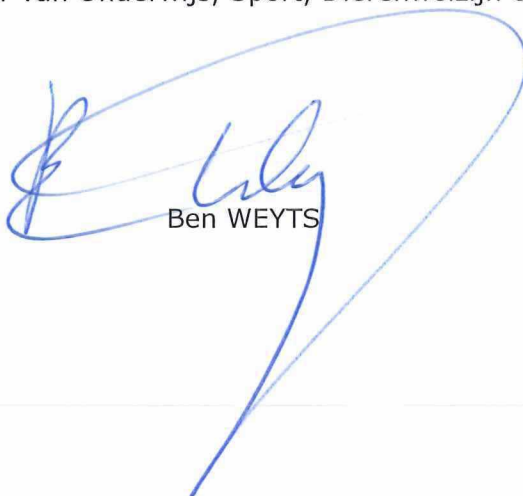
De inwerkingtreding is van de gewijzigde bepalingen van de Code is 1 januari 2021. De wijzigingen in het decreet zullen dus op dezelfde datum van kracht worden.

De uitvoeringsbepalingen blijven bestaan, en zullen toegepast worden conform de wijzigingen van het decreet.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS